

Giới thiệu Trái Tim Băng Được Đánh Thức

Là truyện teen mang lại những tình tiết vô cùng hài hước. Truyện Trái Tim Băng Được Đánh Thức nói về 1 anh chàng đầy giàu có, tính khí cũng thất thường không kém. Nhưng rồi anh sẽ say mê cô, con tim ấy dần chỉ hướng về cô. Mọi chuyện vẫn còn đang chờ phía trước, các bạn cùng khám phá truyện nhé.

***

~~~~~*Sân bay Quốc tế Tân Sơn Nhất~~~~~

Một chiếc phi cơ riêng hạ cánh xuống sân bay. Trước cửa phi cơ 2 hàng vệ sĩ đứng 2 bên. Cách đó ko xa 1 chiếc Lamborghini màu đen đắt nhất trên thị trường hiện nay và 1 chiếc limosine phiên bản dài. Cửa phi cơ mở ra 1 chàng trai với vóc dáng cao ráo, gương mặt hút hồn, mái tóc nâu khói và mắt đeo 1 cặp kính râm. gương mặt ko 1 chút cảm xúc lạnh lẽo

Hắn bước ra thì các vệ sĩ 2 bên đều cúi người nghiêng 45 độ nói: "Mừng thiếu gia trở về". Hắn ko nói j đi tới chiếc xe, quản gia Lâm từ trong xe bước ra nghiêng người chào về mặt vui mừng

_ Mừng thiếu gia trở về, lão gia đang chờ người ở nhà đó -quản gia Lâm xúc động đã lâu rồi ông ko gặp thiếu gia

Hắn vẫn ko nói j chỉ gạt đầu 1 cái, đi lại chiếc Lamborghini lạnh lùng nói:

_ Chìa khóa đâu- hắn chìa tay ra hỏi nhưng thật ra đang ra lệnh

_ thiếu gia à...lão gia đã dặn chúng tôi phải đưa cậu về, cho nên...-quản gia Lâm áp úng

_ Nhanh-hắn bắt đầu mất kiên nhẫn gầm gọng, giọng nói lạnh lùng sắc sảo khiến cho người khác ko cách nào cự tuyệt

Quản gia giật mk đành phải giao chìa khóa xe cho hắn. Hắn vào trong xe, nhấn ga chạy 1 mạch với tốc độ kinh khủng, xe lao vun vút trên đường làm mọi người phải dạt sang 1 bên(vì ko mún chầu diêm vương sớm), nhìn chiếc xe sang trọng bằng ánh mắt tức giận

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Thiếu Gia Trở Về-Đôi Đầu

Trong 1 ngôi nhà 2 tầng màu xanh biển 1 cô gái xinh đẹp đang ngủ, mái tóc ánh tím xõa dài như 1 công chúa trên chiếc giường trắng tinh. Bỗng nhiên đôi mắt màu trà khê mờ lung linh như ngọc. Nó nhanh chóng xuống giường dọn dẹp lại phòng rồi chạy vào nhà VSCN. Thay đồ xong nó liền đi xuống nhà bếp, mẹ nó đã nấu bữa sáng chờ pa nó và nó. Nó đi lại chỗ mẹ rồi ngồi xuống bàn ăn.

_ Pa đâu rồi mẹ- nó nhìn xung quanh rồi hỏi

_ pa con hôm nay có cuộc họp quan trọng phải đi trước

_ Mà Hân à hôm nay mẹ nhận đk tin con đã đk nhận vào học viện Star School rồi, con chuẩn bị đi 2 ngày nữa chuyển trường -mẹ nó nói đầy vẻ vui mừng

_ Đk rồi mẹ con sẽ chuyển trường - nó qua loa đáp ứng vì ko muốn mẹ thất vọng

Ăn cơm xong nó liền đi giao bản thiết kế cho cho 1 công ti rồi mới tới trường, mấy năm nay nó thiết kế thời trang cho 1 công ty để tăng thu nhập. Nó có tài năng bẩm sinh nên các mẫu thiết kế đk đánh giá rất cao.

~~~~~*Sân bay Quốc tế Tân Sơn Nhất~~~~~

Một chiếc phi cơ riêng hạ cánh xuống sân bay. Trước cửa phi cơ 2 hàng vệ sĩ đứng 2 bên. Cách đó ko xa 1 chiếc Lamborghini màu đen đắt nhất trên thị trường hiện nay và 1 chiếc limosine phiên bản dài. Cửa phi cơ mở ra 1 chàng trai với vóc dáng cao ráo, gương mặt hút hồn, mái tóc nâu khói và mắt đeo 1 cặp kính râm. gương mặt ko 1 chút cảm xúc lạnh lẽo

Hắn bước ra thì các vệ sĩ 2 bên đều cúi người nghiêng 45 độ nói: "Mừng thiếu gia trở về". Hắn ko nói j đi tới chiếc xe, quản gia Lâm từ trong xe bước ra nghiêng người chào về mặt vui mừng

_ Mừng thiếu gia trở về, lão gia đang chờ người ở nhà đó -quản gia Lâm xúc động đã lâu rồi ông ko gặp thiếu gia

Hắn vẫn ko nói j chỉ gạt đầu 1 cái ,đi lại chiếc Lamborghini lạnh lùng nói:

_ Chia khóa đâu- hắn chìa tay ra hỏi nhưng thật ra đang ra lệnh

_ thiếu gia à...lão gia đã dặn chúng tôi phải đưa cậu về, cho nên...-quản gia Lâm áp ứng

_ Nhanh-hắn bắt đầu mất kiên nhẫn găng giọng ,giọng nói lạnh lùng sắc sảo khiến cho người khác ko cách nào cự tuyệt

Quản gia gạt mk đành phải giao chìa khóa xe cho hắn .Hắn vào trong xe ,nhấn ga chạy 1 mạch với tốc độ kinh khủng, xe lao vun vút trên đường làm mọi người phải dạt sang 1 bên(vì ko mún chầu diêm vương sớm), nhìn chiếc xe sang trọng bằng ánh mắt tức giận

~~~~~*Biệt thự Đại Phong~~~~~

Biệt thự này là giống như 1 tòa lâu đài sang trọng đk xây theo kiến trúc của Hoàng gia Anh thế kỉ 19. Trong biệt thự, ông Quốc Đại-pa hắn đang ngồi trên ghế đọc báo, vẻ mặt đầy uy nghiêm.Hắn bước vào mọi người hầu trong nhà đều cúi chào .Pa hắn thấy hắn về liền bỏ sách xuống vẻ mặt nghiêm nghị nhưng đôi mắt có vẻ vui mừng nói:

_ Cuối cùng con đã về rồi

_ đúng vậy-hắn thờ ơ đáp lại vẻ mặt ko quan tâm

_ con ngồi đi pa có chuyện mún nói vs con-pa hắn nhìn hắn ra lệnh

Hắn ngồi xuống tháo mắt kính ra ,làm lộ ra đôi mắt hổ phách đẹp tuyệt làm cho mấy cô người hầu gần đó phải 1 phen ngơ ngẩn .Pa hắn cảm ly trà lên nhấp nhấp 1 ngụm rồi nói:

_ Pa gọi con về đây là vì 2 việc, 1 là pa mún con làm tổng giám đốc mới của tập đoàn ,thứ 2 ko cần pa nói con cũng biết-pa hắn nói nghiêm túc ko cho hắn có cơ hội từ chối

_ việc thứ nhất đk thứ 2 KO-hắn ko cần suy nghĩ dứt khoát trả lời

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Cha Con Bất Hòa-Sắp Chuyển Trường

Pa hắn bắt đầu tức giận , ông cứ nghĩ rằng mấy năm đi du học ở nước ngoài thì thằng nhóc này sẽ thay đổi tính tình nhưng thật ko cái tính đánh chết cũng ko bỏ_ tại sao tiểu thư Trần gia là 1 cô gái tốt, tại sao con ko chịu lấy nó-pa hắn mất bình tĩnh

_ k-h-ô-n-g T-h-í-c-h- hắn lạnh lùng phun ra mấy chữ mặt ko chút quan tâm

_ tại sai-pa hắn cố giữ bình tĩnh

_ Tôi ko tích con gái "mặt dày"-hắn ko chút nhân nhượng nói thẳng ra

_ pa biết nó thường đi theo con nhưng cũng vì nó thích con thôi-dù biết tính con trai nhưng ông vẫn cố khuyên

_ cô ta từng lên giường vs người khác là chắc-hắn nói cũng như 1 lời khẳng định làm pa hắn tức xanh mặt

_ con

_ Ngày mai tôi đi nhận việc -hắn nói rồi đi thẳng lên phòng ở lầu 2

Hắn mở cửa ra rồi cài mật mã trên cánh cửa .Phòng ngủ hắn rất rộng ,giường ngủ KINGSIZE hình tròn rộng gấp đôi giường ngủ bình thường làm bằng gỗ lim thượng đẳng ,gra giường được làm bằng tơ tằm cao cấp được nhập khẩu từ nước ngoài. Kế phòng ngủ là phòng làm việc được thiết kế theo phong cách của Nga vs bàn làm việc bằng gỗ lim chắc nịch, trong phòng còn có bàn và ghế sofa để tiếp khách và nghỉ ngơi(nói ghế sofa vậy thôi chứ cũng rộng 150cm đó)

Hắn vào phòng tắm ,tắm rửa thay đồ ,sau đó xem 1 số tài liệu của tập đoàn. Xem xong hắn đi xuống lầu đi vào 1 căn phòng phía sau vườn hoa. Căn

phòng này trồng rất nhiều hoa huỳnh trắng, ở giữa có 1 chiếc hòm bằng thủy tinh, ở trong có 1 người phụ nữ khoảng 25t còn rất trẻ và rất xinh đẹp. hần nhìn chăm chăm vào người phụ nữ ánh mắt bi thương mà ấm áp khác với vẻ lạnh lùng thương ngày.

~~~~~  
Trái tim...bị bao bọc bởi 1 lớp băng dày

Sự cô đơn...làm con người trở nên độc ác

Đau đớn...làm trái tim chết dần theo ngày tháng

=> Phải làm sao để tìm lại yêu thương

~~~~~

*Trường THPT Fj (trường cũ mà nó đang học)

trong lớp ai cũng biết nó nên quyết định 2 ngày nay sẽ chơi cùng với nó thả ga coi như là những buổi đi chơi cuối cùng. Nó mún nhưc đầu vs mấy đứa này vì tính nó ko thích ồn ào, nhưng mà cũng thấy hơi vui vì ko biết trong cái học viện toàn mấy tiểu thư, công tử đó nó có tìm được mấy người bạn nào như vậy ko

_Hân ơi tối nay tụi mk tới quán trà sữa gần trường nha -1 pạn gái chạy tới rủ

_Tối bữa cuối cùng đi lun-nó thẳng thẳng trả lời

_Không nói nhiều tụi mk phải quý trọng thời gian cuối này. 7:00h nhớ đó nha -ko đợi nó trả lời cô pạn đó đã chạy đi

Nó nhếch miệng cười thật là pó tay vs mấy đứa này.Nó bỗng nhiên nhớ ra chuyện gì đó lấy điện thoại ra gọi cho ai đó

_Chuyện ở Tuyệt Thần sao rồi ?-điện thoại vừa bắt máy nó liền nói bằng giọng ko nóng ko lạnh nhưng lại sắc sảo như đang dò xét

_"Lâu quá rồi ko gặp nhóc đừng ăn nói vs anh bằng cái giọng đó chứ"-người bên kia bình thản nói

_Anh Shin em nghiêm túc đó-nó bắt đầu chuyển giọng làm người kia hơi run

_"Được rồi, Tuyệt Thần bây giờ vẫn ổn ,ông chủ cũng mong là em quản lí chuyện ở bang nhiều 1 chút"-Bỏ tay vs tính tình của nó Shin bắt đầu kể lại chuyện ở bang

_được em sẽ ko làm thầy thất vọng-nó nói xong rồi cúp máy. Bên kia Shin cũng hết cách vs cái tính ngang ngược cúp máy khi người khác chưa đồng ý của nó

*Giới thiệu: Shin (Lê Nhật Quang) 18t cánh tay sắt lực của nó trong TG ngầm .Đẹp trai, giỏi võ, giỏi sử dụng vũ khí sở trường là phi đao. Tính tình zz, hay chọc ghẹo người khác nhưng chỉ có 1 người ko dám chọc là NÓ.

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Tổng Giám Đốc Mới

~~~~~*tập đoàn Wind Cold~~~~~Hần bước vào tổng công ti với bộ vest màu xám nhạt làm tôn lên khí chất hơn người. Tập đoàn Wind cold là 1 tòa cao ốc gần cả trăm tầng. Ở đây có 3 khu thang máy khu thứ nhất dành cho quản lí cấp cao; khu thứ 2 dành cho các nhân viên bình thường; khu thứ 3 là dành cho các khách mời ,đối tác làm ăn của tập đoàn

Hần vừa vào tới cửa chính thì bảo vệ 2 bên liền chặn lại. Hần rút từ trong người ra 1 tấm thẻ viền vàng thì lập tức bảo vệ liền hoảng sợ lui ra vì biết đây chắc chắn là 1 nhân vật quan trọng. Vừa đi tới quầy tiếp tân hần đã tạo nên 1 sự "hỗn loạn" ko hề nhẹ ở công ti. Các nhân viên nữ khi thấy hần thì liền bàn tán xôn xao ,có người còn buông cả công việc chú tâm ngắm nhìn chàng trai như 1 vị vương tử này. Hần đi qua mặt các nhân viên quay đầu "hử" lạnh 1 tiếng làm mấy nhân viên "hám trai" đó im lặng ko dám nói j tiếp tục làm việc của mk

Trong phòng họp mọi người đều rất tò mò về tổng giám đốc mới. Cánh cửa mở ra bước vào đầu là 1 người đàn ông khoảng gần 40t với bộ áo vest đen-chủ tịch tập đoàn,tiếp theo là 1 cậu thanh niên khoảng chừng 17,18t trên người tỏa ra hàn khí lãnh khốc. Hần vừa bước vào thì mọi người sững sờ bàn tán 'đây là tổng giám đốc mới đây sao ,cậu ta còn quá trẻ làm sao đủ kinh nghiệm gánh vác trách nhiệm này

_Giới thiệu với mọi người đây là tổng giám đốc mới-nhìn thấy ko khí ngột ngạt trước mặt pa hần liền vô thằng vấn đề

_Chào, tôi: Hàn Lâm Phong-chào hỏi ngắn gọn ,hần liền tới vị trí dành cho tổng giám đốc.pa hần cũng tới ngồi ngay vị trí chủ tọa

_Xin lỗi tôi có ý kiến-1 vị cổ đông đột nhiên lên tiếng

_Chuyện j ?-pa hần hỏi

_Câu ta còn quá trẻ liệu có làm được ko ?-vị cổ đông thẳng thắn nói

_Trẻ thì ko làm được sao ?-hần cố tình thách thức vị cổ đông-Ai ra luật vậy ?

_Ít nhất cậu cũng cho chúng tôi biết được cậu có đủ tài năng ngồi lên vị trí này.

_Tôi sẽ chứng minh-hần tự tin trả lời

_Được rồi, bắt đầu họp-Pa hần lên tiếng ,mọi người trong phòng đều lấy tài liệu ra chuẩn bị cho cuộc họp

Cuộc hôm nay hần đưa ra 1 số ý kiến về dự án xây dựng khu chung cư cao cấp ở Mĩ. Với lí lẽ thuyết phục trên cơ sở chắc chắn hần đã làm cho mọi người nể phục vì ko thể nào nghĩ rằng 1 cậu nhóc chưa đủ tuổi vị thành niên lại bản lĩnh như vậy

Tan họp hần ra khỏi phòng họp thì điện thoại reo lên

_Có chuyện j vậy anh David-hần bắt máy lên nói

_ "em về nước rồi phải ko ?"-Minh hỏi

_Đúng-hần

_ "Chừng nào em tới bang"-Minh

_Tối nay -hần

_ "Được rồi hôm nay chúng ta tới bang Tuyết Thần, xem bang chủ là người thế nào"-Minh nói

_OK-hần

Hần tắt điện thoại nhếch môi nở 1 nụ cười lạnh băng, hần đang rất hào hứng cho cuộc gặp tối nay 'Snow tôi xem cô có bản lĩnh ra sao'

~~~~~*Biệt thự Hoàng gia~~~~~

Trước cửa biệt thự nhà họ Hoàng 1 chiếc BMW chạy đến từ trong xe 1 cô gái có mái tóc vàng được uốn nhẹ ở đuôi. Cô mặc bộ váy màu trắng thuần khiết có kèm theo 1 chiếc áo khoác da đắt tiền. mái tóc buộc cao với gương mặt baby làm cho cô càng đáng yêu

Nhà cô có camera đặt ở mọi nơi nên mọi người hầu ở nhà biết cô về liền ra mở cửa .Thấy cô quản gia Hà liền nói :

_Tiểu thư cô đã về để tôi với ông bà chủ

_Khoang đã con mún tạo cho papa va mami 1 sự bất ngờ-Tuyết tình nghịch nói

_Được rồi để tôi kêu người lái xe của cô vào cô đi đi-quản gia Hà mỉm cười

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Tiểu Công Chúa Về Nước

Tuyết chạy vào vừa tới cửa thì nhẹ nhàng bước vào. Trong biệt thự pa ,mẹ Tuyết đang bàn công việc ở tập đoàn thì Tuyết từ cửa chạy vào trong:_Hi papa ,mami con về rồi

_ Con gái về sao ko kêu pa mẹ cho người tới đón-mẹ tuyết vui mừng sờ đầu con gái yêu

_ Đón làm j phiền phức lắm con đặt mua xe ở VN rồi chạy về nhà lun-Tuyết mỉm cười ngọt ngào

_ Sao du học ở Pháp có j khác so với ở New York ko con ?-pa Tuyết cũng chiều nói bằng giọng dịu dàng

_ Vui hơn papa à ,con sống ở biệt thự ngoại ô nên yên tĩnh hơn so với New York-Tuyết zz trả lời

_ Chuyện học sao rồi con-pa Tuyết hỏi

_ Papa yên tâm con đã tốt nghiệp loại xuất sắc-Tuyết đắc ý nói

_ Pa đã đăng kí rồi con sẽ vào học viện Star School học-pa Tuyết cười nói -Trong thời gian này pa chỉ giao cho con 1 số việc ở tập đoàn cho con làm thôi con vẫn đi học bình thường như các bạn khác, pa đã hứa với con rồi mà -ông ko mún con gái phải vất vả

_ papa con biết papa thương con nhất mà-Tuyết nói bằng giọng nũng nịu

_ thôi con gái đừng làm nũng nữa vào tắm rồi xuống ăn trưa-mẹ Tuyết nói

_ Da-Tuyết nói rồi chạy thẳng lên lầu

Căn phòng của Tuyết màu chủ đạo là màu xanh biển nhạt với thiết kế trang nhã ,sang trọng. Căn phòng này vẫn như xưa ko có 1 chút bụi chứng tỏ mẹ vẫn luôn cho người dọn dẹp trong 5 năm cô ko có ở nhà .Ngã mk trên giường ,cảm giác thật thoải mái ;từ khi 12t cô đã được đưa đi new york để học suốt 3 năm ,rồi sao đó lại đi sang Pháp(Pasri) học thêm ngành thiết kế trang sức gần 2 năm nữa . Từ nhỏ đã ko được ở nhà ko biết bao lâu cô ko được nằm trên chiếc giường này

~~~~~  
KÍ ỨC~~~~~

Khi Tuyết còn nhỏ đang đi học về thì bỗng nhiên nghe quần gia Hà nói papa và mami mún đưa cô ra nước ngoài học hơn nữa còn đi rất xa cách đây nửa vòng trái đất thì cô liền hoảng hốt chạy vào nhà .Dù sao đi nữa từ nhỏ tới lớn cô lun ở bên pa mẹ chưa bao h đi đâu mà ko có pa mẹ. Nói Tuyết yếu đuối cũng được nhưng đối với 1 cô bé 12t vốn còn ngây thơ như cô mà phải sống ở 1 nơi xa xôi không có 1 người thân nào là quá khó khăn

Tuyết chạy vào nhà ôm chăm lấy mẹ rất sợ mẹ sẽ bỏ cô

\_ Mẹ ơi con ko mún đi du học đâu con hứa sẽ học tốt mà-Tuyết méo mếu nói

\_ Mẹ cũng ko mún đâu con à nhưng mà con chính là người thừa kế duy nhất của tập đoàn chúng ta ,phải đi du học thì con mới có thể gánh vác trách nhiệm này-mẹ Tuyết phân tích cho cô nghe

\_ Nhưng con sẽ rất nhớ pa mẹ

Pa Tuyết thấy vậy liền khuyên bảo

\_ Con phải làm như vậy vì tương lai của tập đoàn chúng ta con à-pa Tuyết cúi xuống vuốt nhẹ đầu cô-Pa hứa sau này sẽ

đền bù lại cho con ,trả lại khoảng thời gian này của con

\_ Thật ko pa -Tuyết hỏi đầy phấn khích

Pa tuyết gật đầu Tuyết liền zz trở lại cô ko còn sợ j nữa vì cô lun có pa mẹ lun ủng hộ và dõi theo từng bước đi của cô .Cô sẽ cố gắng đạt được thành tích tốt nhất để pa mẹ ko thất vọng và sẽ gánh vác tương lai của tập đoàn ROSE thật tốt

phát triển nó lớn mạnh hơn nữa

~~~~~  
Bây h nghĩ lại cô thấy mk hồi đó thật trẻ con ban đầu thì ko chịu đi ,nhưng khi nghe pa nói sẽ đền bù thì chịu đi liền nhưng có 1 điều ước mơ của cô sẽ ko thay đổi tuy biết rằng cô còn phải học tập rất nhiều nhưng cô sẽ cố gắng để trở nên tài giỏi giống như pa vậy

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Snow Kevil

~~~~~*21.00h Quán bar Ciz~~~~~Nó hôm nay chạy chiếc moto "hắc mã" do thầy nó tặng vào lúc sinh nhật 14t .Tối nay nó nổi bật với chiếc quần jean mài ,chiếc áo thun 3 lỗ trắng và áo khoác đen xoắn tới khuỷu tay có đính đá ở viền cổ. Nó gần tới cửa thì có mấy tên con trai ăn mặc giống như mấy tay ăn chơi đầu tóc lõe loét tới chặn đường nhìn nó với ánh mắt thèm thuồng

_Chào cô em xinh đẹp đi đâu vậy-tên cầm đầu nói

_Tránh ra-nó lạnh lùng gặng gọng

_Ôi sao cô em dữ thế ,đi chơi với tụi anh đi -1 tên vừa nói vừa định đưa tay ra vuốt tóc nó

"Bịch" nó bắt ngờ đá vào bụng tên đó làm hắn ta ngã xuống đất ôm bụng kêu la

_Con này láo dám đánh đàn em tao-tên đứng đầu đưa tay lên đánh nó

Tên đó chưa kịp làm j nó đã cầm chắc lấy tay hắn và rùi "rắc" 1 tiếng. Nó cầm tay tên đó bẻ ngược lại rùi đá vào 2 chũ làm hắn ta quỵ mọn xuống đất ko đứng dậy nổi

_Mày là ai ?-tên đó sợ hãi hỏi

_Snow-nó lạnh lùng trả lời về mặt ko chút cảm xúc

_Snow, chạy-vừa nghe tên nó mấy tên đó liền bỏ chạy mất vía

Nó bỗng nhiên nở 1 nụ cười lạnh rợn cả tóc gáy. Mấy tên đó chạy chưa bao xa thì đột nhiên truyền đến những âm thanh kêu la thảm thiết .Những chiếc áo khí hình 4 bông tuyết gắn liền với nhau còn được gọi là "Hoa tuyết 4 cánh" đột nhiên bay tới cắt đột nhiên bay tới cắt đứt hết gân cốt của mấy tên đó

*"Hoa tuyết 4 cánh" :vũ khí riêng độc quyền của nó .Loại vũ khí này 1 khi trúng phải thì sẽ xuyên qua người của đối thủ thì sẽ bị mất máu mà chết ,dù cho bác sĩ có ở đó kịp thì cũng chỉ chữa được vết thương bên ngoài còn vết thương bên trong sẽ xuất huyết nội tới chết

Một mùi máu tươi bao trùm nơi đó, nó cười lạnh đi tới cửa lấy ra 1 chiếc mặt nạ màu trắng bằng lông vũ có đính kim cương đeo lên che đậy nửa khuôn mặt xinh đẹp để mọi người ko nhận ra nó là ai .Nó vừa vào thì thuộc hạ liền đi tới cúi đầu cung kính nói:

_Bang chủ hôm nay có khách tới

_Ai ?-nó hỏi ánh mắt ko chút gọn sóng

_Bang chủ của Demond-tên đàn em trả lời

_Đang ở đâu ?-nó lạnh lùng hỏi

_Phòng vip số 1 anh Shin đang nói chuyện với họ-tên đàn em đó hơi run lúc nào nói chuyện vs nó đều đỏ mồ hôi lạnh

Nó nhanh chóng đi tới phòng vip số 1, vừa tới trước cửa thì "Rầm" 1 tiếng cánh cửa liền tiêu tùng dưới tay nó. Nó bước vào thì thấy 3 người con trai đang ngồi trên ghế sofa ,1 người thì nó biết ,còn 2 người kia thì lạ quất. Ngồi bên cạnh là 3 cô gái mặc đồ cực kì hở hang chủ động quyến rũ những người con trai trước mặt .Nó vào thấy cảnh tượng trước mắt thì gặng gọng nói:

_Biến

Nó vừa lên tiếng thì 3 cô gái kia liền bỏ chạy mất dép. Hắn thấy vậy chỉ thừ thái ngồi xem ;hôm nay hắn mặc quần bó đen với áo trong cùng màu ,chiếc áo khoát ngoài bằng jean có hình đầu lâu sau lưng. Trên mặt là chiếc mặt nạ bằng bạch kim ,tai trái đeo khuyên tai bằng kim cương đen khiến hắn trở nên vô cùng thần bí, mê hoặc khiến các cô gái điên cuồng

_Chào ,bang chủ Tuyết Thần đây sao ?-hắn hỏi ra về thách thức ,ánh mắt hổ phách nhìn nó vs vẻ khinh thường

_Đúng thì sao nào ?-nó cũng ko vừa hỏi ngược lại hắn

_Thì ra chỉ là 1 cô gái-hắn cố tình châm chọc nó

_Ai ra lượt con gái ko được làm bang chủ-nó bình tĩnh trả lời toát ra khí chất lạnh lùng

Hắn nhếch miệng cười lạnh ,cô gái này đúng là có bản lĩnh hắn tính chọc tức nó ko ngờ lại bị nó móc ngược lại. Hắn nhìn nó tao nhã nhấp li whisky trong tay

_ cô rất thú vị

_ Quá khen -nó cười mĩa 1 cái rồi quay sang Minh-anh Shin đây là

_ Đây là người mà bang chủ Demond tin tưởng nhất ,David-Shin trả lời

_ Chào anh-nó nhìn Minh lãnh đạm nói

_ Chào cô _MINH cũng nhìn nó bình tĩnh nở 1 nụ cười nhẹ và rất dịu dàng làm cho cô gái nào nhìn thấy cũng ko cưỡng lại được nhưng nó thì miễn dịch

_ Hôm nay các người tới ko chỉ là tới thăm-nó hỏi nhưng thật ra đã biết trước câu trả lời

_ Quả nhiên rất thẳng thắn-hắn lạnh lùng nói

_ Vô thẳng vấn đề đi-nó ko thích nói nhiều

_ Đơn giản ,1 rùng ko có 2 hồ

_ Ý anh là vị trí hiện nay đúng ko-nó đã đoán trước ý đồ của hắn

_ Đúng, Demond phải đứng đầu-hắn tự tin trả lời

_ Quá kiêu căng ,cứ thử xem-nó ko phải loại dễ bị đánh bại

_ Chúng ta sẽ ko cùng đứng đầu lâu đâu-trước khi đi hắn quăng lại 1 câu hơi lạnh tỏa ra khắp nơi

_ Đương nhiên vì anh sẽ thua-nó trả lời chắc chắn

_ xem ra khó tránh ác chiến rồi-thấy hắn đã đi Shin liền lên tiếng,nghĩ tới lúc này ko khỏi rùng mk

_ Chúng ta xem họ làm được j-nó nói rồi cũng đi ra ngoài

Shin ở trong phòng lắc đầu ngán ngẫm, nó và hắn ko biết ai sẽ thắng đây

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Âm Sát

~~~~~*Biệt thự Hoa hồng trắng~~~~~Trong biệt thự Minh đang giải quyết 1 số việc của tập đoàn Thiên Ưng thì điện thoại reo lên:

_ Alo, pa có chuyện j vậy ?-Minh nhắc máy thấy số của pa liền hỏi

_ "có tin tức j chưa con ?"-pa Minh hỏi

_ Chưa pa à con vẫn đang điều tra-Minh bần bã trả lời

_ "Có cần pa hỗ trợ ko con ?"-pa Minh

_ Không cần đâu pa à con hứa sẽ tìm ra em trong thời gian sớm nhất-Minh trả lời chắc chắn

_ "Pa tin con, mẹ con cũng rất nhớ em con"-pa Minh nói

_ Con sẽ ko làm pa mẹ thất vọng đâu-Minh nói

_ "Được rồi ,tạm biệt con"-Pa Minh

_ Chào pa-Minh cúp điện thoại rồi ngồi trầm tư, ko hiểu sao đã tìm kiếm lâu vậy rồi mà vẫn ko có tin tức j ko biết em anh có xảy ra chuyện j ko

~~~~~

Trước cửa bar Devil hắn vừa bước ra khỏi cửa thì thấy có j ko ổn ở phía sau

_ ' Anh David anh theo thiết bị định vị trên người em tới chỗ em ngay đi'-hắn lấy điện thoại nhắn tin cho David

_ 'Được rồi'-Minh trả lời

Hắn vừa cất điện thoại định đi về nhà, khi đi tới 1 con đường vắng cảm giác đó vẫn ko biến mất, đang đi thì bỗng nhiên có nhiều người mặt đồ đen tay cầm vũ khí xông ra. Hắn nhếch môi cười quỷ dị

_ Cuối cùng cũng xuất hiện-hắn nói như đã biết trước được mọi chuyện. Nhưng hắn vẫn cảm thấy có 1 người nào đó chưa chịu ra

_ Quả nhiên ko thể nào qua mặt bang chủ Kevil đây-tên thủ lĩnh trong đó nói, ánh mắt khác máu

_ Vô thắng vấn đề đi-hắn ko có kiên nhẫn với mấy tên này

_ Rất thẳng thắn ,chúng tôi tới đây để lấy mạng của anh-tên đó trả lời

_ Các người là người của ai ?-hắn lạnh lùng nói

_ Bang Hắc Long-tên đó nói về mặt đầy kiêu ngạo

_ Chỉ là 1 bang đứng thứ 3 ,ko xứng -hắn nói giọng đầy khinh miệt

_ Người quá kiêu ngạo-tên đó nói rồi phát tay 1 cái lập tức những tên sát thủ mạnh nhất của bang Hắc long với vũ khí đầy đủ đồng loạt xông lên

Những tên đó đều là sát thủ mạnh nhất trong bang Hắc Long nhưng chỉ cần 5 phút thì hắn đã hạ được phân nửa bọn chúng .Nhưng vì bọn chúng quá đông ,võ cũng ko phải hạng vừa và được trang bị vũ khí đầy đủ nên hắn cũng từ từ yếu đi, do vũ khí của hắn đang được cải tiến nên ko đem theo nếu bây h hắn có súng thì đã nhanh chóng kết thúc .Do sức lực có hạn nên hắn cũng đã bị súng bắn bị thương ở vai. Trong lúc đó thì từ sau truyền đến 1 tiếng gọi

_ Kevil súng Huyết băng* của em đây-Minh nhanh chóng quăng khẩu súng lại cho hắn

Hắn nhanh nhẹn chụp lấy khẩu súng rồi bắn vào những tên kia. Trong ko gian vọng lại những tiếng "Pằng, pằng,,,"kinh người và những tiếng kêu đau đớn nhưng nhanh chóng trở nên im lặng .Sau khi giải quyết xong hắn liền cất súng vào

*súng Huyết băng là vũ khí riêng của hắn, là 1 loại vũ khí đặc biệt ,khi trúng phải sẽ làm đông băng máu của đối thủ, nên vừa nhìn qua cứ như người đó bị đông lạnh mà chết

_ Kevil có sao ko vậy-Minh vừa nhận được tin nhắn của hắn liền chạy lại ngay

_ Không có j-hắn trả lời

_ Em bị thương rồi kìa-Minh thấy vai hắn đang chảy máu liền nói

_ Không sao đâu-hắn nói nhưng trên trán đã đầy mồ hôi

_ Bọn này giải quyết sao đây-Minh nói tay chỉ vào bọn người đang nằm dưới đất toàn thân mấy người đó toàn là máu và sắc mặt đã trắng bệch như vừa đem ra từ tủ đông đá

_ Quy tắc củ-hắn vừa nói xong thì Minh lập tức lấy điện thoại ra gọi cho ai đó .Chỉ vài phút sao đã có 1 nhóm người mặt đồ đen chạy moto tới

_ Giải quyết đi ,gọn và nhớ sạch sẽ-hắn nói ,ánh mắt âm trầm làm người khác phải rét run

Nhận được lệnh thuộc hạ của hắn liền đem bọn người kia đến 1 nơi khác giải quyết

_ Anh David vẫn ko được ổn-sau khi bọn họ đi hắn nhanh chóng nói với Minh

_ Anh cũng thấy vậy-Minh trả lời rồi liếc mắt ra ám hiệu cho hắn

Hắn nhẹ nhàng rút trong túi ra 1 ám khí"phi tiêu" rồi phóng 1 phát tới bụi cây gần đó, trong đó nhanh chóng phát ra 1 tiếng kêu nhẹ:_A

_ Mau ra đây-hắn và Minh đồng thanh

_ Chết tiệt hắn trốn rồi-tuy hắn và Minh tới đó rất nhanh nhưng tên đó vẫn thoát được làm hắn tức xanh mặt

_ Anh nhanh điều tra đi-hắn tức giận nói

_ Được rồi em bình tĩnh đi-Minh nói

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Xung Đột-Tai Nạn

~~~~~*Biệt thự Đại phong~~~~~ Trong căn biệt thự sang trọng bây giờ có 1 sự im lặng khủng khiếp khiến người khác phải rét run như đang ở trong hầm băng. Ngồi trên bộ ghế sofa đắt tiền, pa hấn trên tay đang cầm ly rượu vang đỏ đột nhiên bóp mạnh 1 cái khiến chiếc ly thủy tinh vỡ nát. Đôi mắt thâm trầm bây giờ đã chuyển sang đỏ ngầu-ông đang tức giận cực độ. Mấy người hầu thấy liền hoảng sợ thu dọn

_ Chuyện cậu nói là thật-pa hấn gằn giọng nói

_ Đúng thưa ông chủ-1 người mặt áo đen, bật mặt nhanh chóng trả lời

_ Được rồi cậu về đi-pa hấn nói

Người đó nhanh chóng đi ra ngoài. Trong phòng khách không khí vô cùng ngột ngạt, mọi người ngay cả quản gia Lâm cũng không dám nói 1 câu. Không lâu sau thì hấn về nhà, vết thương trên vai đã được băng bó cẩn thận nên không thể nhận ra. Hấn vừa bước vào thì bất gặp ngay khuôn mặt u ám của pa hấn

_ Có chuyện gì vậy?-thấy lạ hấn liền hỏi

_ Chuyện gì hả, chẳng phải con biết rồi sau-pa hấn tức giận nói

_ Có chuyện gì cứ nói thẳng-hấn nói nhưng thực ra cũng hiểu được 7 phần

_ Con đừng tưởng con làm bang chủ của Demond mà ta không biết-pa hấn tức giận nhìn chăm chăm vào hấn

_ Ông theo dõi tôi-hấn lạnh lùng nói, tên theo dõi lúc này nhất định là người của pa hấn

_ Đừng thì sao, bây giờ con lập tức quyết định đính hôn với Trần gia và giải tán bang đó-pa hấn ra lệnh

_ Không ai có thể ra lệnh cho tôi-hấn nói chắc chắn rồi lạnh lùng ra khỏi biệt thự

hấn đang đang sát khí ra khỏi biệt thự quản gia Lâm thấy vậy nhưng cũng không dám ngăn cản hấn. hấn chỉ như vậy đi ra khỏi biệt thự. Bây giờ hấn đang bóc hóa không chỗ nào trút giận, hấn đang định tới bar giải bần định tới sáng mới về nhà. Đang lúc tức giận hấn băng đại qua đường thì bỗng nhiên: "kết....rầm..."

Hấn nằm bất tỉnh nhân sự do 1 chiếc xe tải cỡ nhỏ đụng phải, máu ở trên đầu vẫn không ngừng chảy ra. Người đó bước xuống xe, nhìn cách ăn mặc của hấn thì biết ngay là người giàu có nếu còn ở lại thì chết chắc. Nghĩ ngợi 1 hồi người đàn ông đó lập tức leo lên xe chạy mất

~~~~~ Nó hôm nay đi ăn tiệc chia tay với mấy bạn trong lớp về. Hôm nay là ngày cuối cùng nó với mấy bạn đi chơi nên mọi người đều muốn chụp hình kỉ niệm làm nó mệt gần chết. Nó đang chạy xe thì bỗng nhiên "kết..", 1 người nằm giữa đường làm nó phải thắng gấp

_ Ai vậy?-nó bước xuống xe, nó là người của TG đêm người chết thấy qua không ít nên chuyện này với nó rất bình thường

_ Cho tôi 1 chiếc xe cấp cứu tới ngay đường XX-thấy hấn còn thở nên nó liền lấy điện thoại gọi cho cấp cứu

5 phút sau thì xe cũng tới và lập tức đưa hấn vào bệnh viện. Trong phòng cấp cứu mọi người đều rất khẩn trương vì vết thương trên đầu của hấn rất sâu. Nó sợ pa mẹ lo nên gọi điện thoại nói cho pa mẹ biết. Hai tiếng đồng hồ trôi qua mọi việc cuối cùng cũng xong, bác sĩ từ phòng đi ra thở phào nhẹ nhõm

_ Cô có phải người nhà bệnh nhân không?-bác sĩ nhìn nó hỏi

_ Bây giờ cứ cho là như vậy-nó nói về mặt có chút bất đắc dĩ

_ Vậy mời cô theo tôi-bác sĩ nói, nó nghe rồi theo bác sĩ vào văn phòng

_ hấn ta có sao không vậy-nó hỏi

_ Cậu ta tạm thời không sao nhưng có 1 vấn đề cần được lưu tâm-bác sĩ nghiêm túc nói

_Chuyện j ?-nó thắc mắc chẳng phải phẫu thuật xong rồi sao

_Cậu ta vì bị va đập mạnh ở đầu nên ko nhớ j về chuyện trước đây, nói chính xác là cậu ta bị mất trí nhớ tạm thời-bác sĩ nói

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Mất Trí Nhớ

_Mất trí nhớ tạm thời-nó ngạc nhiên nói-Vậy chừng nào hấn ta mới nhớ lại ? Không thể đoán trước được, phải tùy thuộc vào mỗi người. Bây h tui chỉ có thể kê vài toa thuốc bổ não cho cậu ấy, à cô đi thanh toán chi phí phẫu thuật đi-bác sĩ nói

_Được rồi ,cảm ơn-nó nói rồi đi ra khỏi phòng

Nó vừa đi tới cửa phòng hồi sức thì pa mẹ nó cũng vừa tới

_Có chuyện j vậy con, con nói ai bị tai nạn-mẹ nó gấp gấp hỏi

_Một người lạ mẹ à, là con cứu anh ta-nó nhẹ nhàng nói .Tuy nó là 1 người lạnh lùng nhưng trước mặt pa mẹ nó lun giữ thái độ nhẹ nhàng và hiền lành

_Bây h cậu ta có sao ko ?pa nó hỏi

_Đã được phẫu thuật xong rồi pa-nó nói

_Vậy người nhà cậu ta vào chưa-mẹ nó quan tâm

_Anh ta mất trí nhớ, nên ko nhớ j chuyện lúc trước nữa-nó nói có chút bất đắc dĩ

_Vậy con tính sau đây ko thể để cậu ta 1 mk được, cậu ta biết đi đâu bây h-pa nó

_Ý pa là sao ?-nó

_Chúng ta cứ để cho cậu ta ở nhà chui bng ta 1 thời gian khi nào cậu ta nhớ lại có thể đưa cậu ấy về nhà-pa nó đề nghị

_Dạ được rồi thưa pa-nó nói nhưng về mặt lại chán nản, hôm nay thật là xui xẻo tự nhiên ai gây tai nạn cho hấn rồi bắt nó gánh à. Nhưng nghĩ lại pa nói cũng đúng, hấn đúng là ko có chỗ nào để về, thôi thì làm người tốt thì làm cho trót để hấn ở lại chừng nào nhớ lại rồi về

~~~~~*Biệt thự Đại Phong~~~~~

_Tim được thiếu gia chưa-thấy thuộc hạ về pa hấn gấp gấp hỏi

_vẫn chưa ạ-1 người trong số vệ sĩ cúi đầu nói

_Các người đừng là đồ ăn hại-pa hấn tức giận quát, mấy người vệ sĩ chỉ biết cúi đầu im lặng ko dám lên tiếng

_Cút-pa hấn gằn giọng vệ sĩ nhanh chóng lui ra

Ngồi suy nghĩ 1 hồi pa hấn liền lấy điện thoại gọi cho 1 người nào đó

_Tôi giao cho anh 1 nhiệm vụ, bằng bất cứ giá nào cũng phải tìm được con trai tôi về-pa hấn nói với vẻ vô vùng khấn trương

_Được thưa ông chủ"-người đó trả lời

_Nhớ phải bí mật-pa hấn nhắc nhở

_Tui biết rồi"-người đó nói xong pa hấn cũng lập tức cúp máy. Bây h chỉ mong người đó có thể tìm ra hấn nhanh chóng chứ nếu lỡ hấn có chuyện j thì ông ko biết làm sao nữa

~~~~~

Trong bệnh viện đã gần 22:00 đêm, nó lo lắng cho pa mẹ nên đã kêu pa mẹ về trước, 1 mình nó chăm sóc cho hấn nên cũng mệt liền úp mặt ngủ lủn trên giường bệnh. Một lúc sau hấn từ mở mắt thì thấy đầu mình rất đau và trống rỗng. Hấn mở mắt ra thì phát hiện ở đây chỉ toàn là 1 màu trắng mới phát hiện ra là đang ở bệnh viện

Hấn xoay người thì thấy 1 người con gái đang ngủ kế giường. Mái tóc ánh tím xõa dài xuống bờ vai làm cho nó bây h chẳng khác j 1 thần tiên. Hấn nhìn chăm chú vào nó, bị thu hút bởi khuôn mặt ngây thơ khi ngủ của nó. Nó mở mắt ra, hấn liền phòng bị nhìn nó

_ Cô là ai ?-hấn nghi ngờ hỏi

_ Nếu biết anh có thái độ như vậy tui đã ko cứu anh-nó hơi tức giận nói

_ Cứu tui ?-hấn thắc mắc

_ Đúng vậy anh bị tai nạn-nó lạnh lùng giải thích

_ Bị tai nạn...bị tai nạn-hấn lập đi lập lại cụm từ này

_ Sao tui ko nhớ j hết vậy-trong đôi mắt hồ phách băng lãnh của hấn có 1 chút bàng hoàng

_ Bác sĩ nói 1 thời gian sao anh sẽ nhớ lại thôi- nó lên tiếng trấn an

Đột nhiên 1 tiếng nhạc violong vang lên từ điện thoại của nó

_ Alo, mẹ gọi con có chuyện j vậy- nó bắt máy

_ "hấn à con về nhà đi cũng khuya rồi đó" mẹ nó nhắc nhở

_ Dạ con về liền-nó nói rồi cúp máy

_ anh ở đây tui về trước-nó nói xong thì lạnh lùng mở cửa ra về

Trong phòng bây h chỉ có 1 mình hấn, hấn ngồi cố lục lại trí nhớ nhưng chẳng nhớ được j trong đầu bây h chỉ là 1 màng trắng xóa. Dần dần hấn cũng mệt mỏi rồi chìm vào giấc ngủ do tác dụng của thuốc mê chưa tan hết lúc phẫu thuật.

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Bang Chủ Mất Tích

Đêm đã khuya Minh gọi cho hấn nhưng ko thấy ai bắt máy, thiết bị định vị trên người hấn cũng mất tín hiệu liên lạc. Thấy vậy Minh liền kêu 1 nhóm người trong bang đi điều tra thì biết hấn đã đi ra khỏi nhà từ chiều tối tới h. Minh lo lắng ko ngủ được nên liền lấy iphone ra gọi cho phó bang chủ_Cậu mau dậy ngay cho tui-nghe tiếng ngáp dài ngáp ngắn trong điện thoại Minh liền lớn giọng nói

_ Uhm...chuyện j mà nửa đêm gọi cho tui dậy-Hào nói bằng giọng ngáy ngủ

_ 10 phút sau cậu mau tới địa điểm bí mật của bang ch tui, nhanh lên đó-Minh nghiêm túc nói rồi tắt máy

Nói xong Minh nhanh chóng lấy moto chạy ra khỏi biệt thự đi đến địa điểm đã hẹn. Vừa tới ngoài cửa quả nhiên ko ngoài dự đoán của Minh, Hào đã tới nơi trước đúng là rất nhanh. Nhưng khi vừa tới gần đã gặp 1 cảnh tượng khiến Minh tức mún ói máu, xưa nay Minh vốn là 1 người điềm tĩnh nhưng hôm nay ko thể chịu nổi cái tên chết tiệt này nữa. Vốn tưởng là cái tên này đã có trách nhiệm hơn vì khi gia nhập bang tới h hào chưa từng quan tâm chuyện của bang. Nhưng mà ai ngờ tới đây rồi mà lại ngồi ngủ ngon lành trên ghế đá trước cửa

_ Dậy mau lên-Minh cố gắng bình tĩnh nói rồi hất tay của Hào lên làm cậu úp mặt té xuống ghế

_ ằng ó ào ậy (thằng chó nào vậy)- Hào tức giận vừa ngáy vừa nói

_ Thằng này nè-Minh đứng trước mặt Hào đằng đằng sát khí-rồi làm j nhau

_ Anh David ,chào anh ,ko có j-Hào nuốt nước bọt cố gắng zz nói

_ Cậu mau theo tui vào trong-Minh lấy lại bình tĩnh rồi đi vào

_ Dạ, biết rồi-Hào đáp nhanh gọn rồi thở phào nhẹ nhõm-thoát được nạn rồi

Minh và Hào vội đi vào trong 1 khu biệt thự rộng lớn được xây dựng theo kiến trúc phương Tây. Ở đây chính là địa điểm bí mật của bang Demond. nơi đây được chia làm 3 khu vực .Khu thứ nhất là dành cho những người có chức vụ cao trong bang. Khu thứ 2 là nơi để huấn luyện những sát thủ cấp cao và ám vệ (người bảo vệ ngầm).Khu cuối cùng là nơi để mọi người tập hợp vào những dịp quan trọng và kho vũ khí

Minh nhanh chóng kêu Hào đi tập hợp những người quan trọng trong bang tới. Ở trong phòng họp bây h chỉ toàn là những người quan trọng nhất trong bang và là những người được tin tưởng nhất. Bước vào phòng 1 luồng khí lạnh bao quanh tất cả mọi người. Không khí nhanh chóng trở nên ngột ngạt vì mọi người biết rằng phó bang chủ và quản lí bang David tập hợp mọi người gấp như vậy nhất định đã xảy ra chuyện j

_ David có chuyện j vậy-1 người thanh niên khoảng 20 mấy tuổi đứng lên hỏi

_ Tôi gọi mọi người tới đây có 1 chuyện quan trọng và mọi người phải giữ bí mật chuyện này nếu ko sẽ xảy ra chuyện-Minh nhẹ nhàng nói nhưng giọng có chút khàn khản, ánh mắt ngọc bích tỏ ra rất nghiêm túc làm mọi người phải chăm chú lắng nghe

_ Chuyện j vậy-1 người hỏi ,tuy căng thẳng nhưng người đó vẫn giữ được bình tĩnh vốn có của 1 cao thủ TG đêm

_ Bang Chủ Mật Tích Rồi-Minh nói rõ từng tiếng cho mọi người đều nghe

Sau câu nói của Minh tất cả mọi người trong phòng đều đứng hình. Bang chủ của bọn họ tuy ko được nhìn rõ mặt vì lúc nào hắn cũng đeo mặt nạ ,thậm chí có những người còn chưa gặp mặt bang chủ bao h. Nhưng bang chủ của Demond lúc 15t tên tuổi đã lừng lẫy trong TG ngầm làm sao có thể dễ dàng mất tích như vậy. Mọi người sau khi chấn động rồi thì lấy lại bình tĩnh lo lắng nhìn Minh và Hào

_ Mọi người yên tâm chúng tôi sẽ tìm ra bang chủ trong thời gian sớm nhất-hào thấy mọi người lo lắng liền lên tiếng trấn an-Tạm thời mọi người hãy giữ bí mật chuyện này cứ nói là bang chủ ra nước ngoài giải quyết công việc

_ Được tạm thời cứ như vậy-mọi người đều tán thành ý kiến của Hào

_ Trong thời gian này tôi và Kan sẽ quản lí chuyện trong bang-Minh quay sang Hào cười gian trá-Đúng ko Kan

Nghe xong Hào lập tức tức giận khiến răng ken két.Cái tên David chết chiet này rõ ràng mún chơi mình mà. Hằng ngày Hào cũng ko mấy quan tâm đến chuyện của bang, ngoài đi học ra thì thời gian còn lại dành cho việc đi chơi, tán gái lăng nhăng hoặc đi đua xe; mà bây h mỗi ngày đều tới bang thời gian còn lại chỉ còn mấy tiếng đồng hồ. "Trời ơi ai cứu tui đây" hào thảm thán trong lòng

_ Được rồi quản lí David "thân mến"-Hào gắng giọng rồi lườm Minh 1 cái

_ Xong rồi tan họp -Minh cười nhẹ rồi giải tán mọi người ko thêm đề ý thái độ của Hào

Hào tức giận chuẩn bị đi về trước khi đi liền quăng cho Minh 1 câu

_ Anh tự mình mà quản lí bang đi-nói xong cậu liền hăm hực đi vào chiếc BMW màu bạc rồi chạy về nhà

Minh đứng đó lắc đầu cười bó tay với cái tính của Hào

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Nhập Học (1)

Hôm nay là ngày đầu tiên nó đ học ở Học viện Star School. Nó thức dậy từ lúc sáng sớm để chuẩn bị đồng phục và "hóa trang" cho kĩ lưỡng.Đồng phục cấp 3 ở học viện Star School bao gồm chiếc áo sơ mi trắng viền đen ở cổ. Bên ngoài là áo vest màu đen, chiếc váy sọc caro trắng đen dài tới nửa gối ,kết hợp với caravat màu xanh biển nhạt .Bên vai trái là phù hiệu của trường, trước ngực trái là bảng tên học sinh

Nó thay đồng phục xong thì buộc tóc cao lên, bây h nhìn nó đẹp giống như 1 thiên thần của băng tuyết. Nó đi tới bàn học cầm lấy 1 cặp kính ko có độ to dùng đeo lên lập tức nửa khuôn mặt xinh đẹp bị che mất, nó nhìn lại mình trong gương cười nhạt hài lòng rồi đi xuống nhà. Nó vừa đi xuống thì cùng lúc pa mẹ nó cũng vừa đi đón hắn từ bệnh viện về

_ Chào pa mẹ-nó lễ phép nói, giọng trầm tĩnh ko nóng ko lạnh

_ Con...-pa nó sững người khi nhận ra người trước mặt là con gái ông, trong lòng tự hỏi 'con gái xinh đẹp của ông sao lại thành như vậy'

_Con hóa trang thôi mà pa-nó giải thích

Mẹ nó và hấn cũng ko khỏi ngạc nhiên nhất là hấn. hấn tự hỏi, cô gái này quả thật là kì lạ người con gái nào cũng thích khoe khoang sắc đẹp của mình, còn cô gái này rõ ràng rất xinh đẹp mà lại hóa trang cho mình trở nên xấu xí như vậy

_con đi học nha pa mẹ-thấy được tia khác thường trong mắt hấn, cũng biết hấn đang nghĩ j nó liền mún đi khỏi

_Chào-nó vừa ra tới cửa thì hấn liền mở miệng lạnh lùng nói-Cô đi học sao ?

Nó gật đầu 1 cái rồi đi ra ngoài, vừa rồi nó có nghe được khí chất âm hàn trong lời nói của hấn (tuy mắt trí nhớ nhưng cách nói chuyện vẫn ko thay đổi) nó cảm thấy hấn ko phải là 1 người bình thường. Nó đi lấy xe rồi chạy tới trường, trên đường đi nó vừa suy nghĩ về chuyện chiều qua thầy nói

~~~~~*~~~~~*~~~~~

_Snow ,con sắp chuyển tới học viện Star School học phải ko-1 người đàn ông mặc bộ ghi-lê đen, có khuôn mặt anh tuấn lãnh đạm hỏi nó

_Đúng, thưa thầy-nó bình thản trả lời

_Ta mún con giúp ta 1 việc-người đàn ông đó nhìn nó trên người có 1 khí chất quý tộc khiến người khác phải nể sợ nhưng với nó thì chuyện này rất bình thường

_Được thầy mún con giúp chuyện j ?-nó hỏi, đôi mắt màu trà khê chuyển động

_Con tìm hiểu giúp ta, ta điều ta được mấy năm gần đây có 1 giáo viên cấp cao trong học viện cấu kết với 1 tổ chức trong thế giới ngầm. Bọn họ bắt cóc tổng tiền 1 số học sinh giàu có và còn tổ chức buôn bán 1 số các hàng cấm trong trường-thầy nó nghiêm giọng nói. Thầy của nó ko ai khác chính là "Vua Bóng Đêm" lừng danh 1 thời trong TG ngầm vào mấy năm trước. Sau khi rút khỏi TG đêm và nhường chức bang chủ cho nó thầy đã về nhà nghỉ ngơi và đầu tư vốn vào 1 số tập đoàn nổi tiếng trong đó có học viện STar School

_Thầy mún con điều ta người đó là ai-nó hiểu được ngay vấn đề

_Đúng vậy ta trông cậy vào con-thầy nó nở 1 nụ cười đầy tự tin, xưa nay ông lun tin tưởng năng lực của nó, nó lun giải quyết được mọi vấn đề 1 cách xuất sắc nhất đó cũng là lí do ông giao chức bang chủ Tuyết Thần cho nó lúc nó mới 14t

_Được rồi thưa thầy, tạm biệt-nó nói rồi đi ra khỏi biệt thự nhà thầy

~~~~~

*Học viện Star school

Học viện Star School còn được mệnh danh là" trường học Hoàng gia". Ở đây đều là những học sinh giàu có bậc nhất. Học sinh được nhận học bổng vào đây cũng là những học sinh giỏi toàn diện và có học lực xuất sắc nhất. Giáo viên được tuyển dụng vào dạy cũng phải là những giáo viên xuất sắc về tất cả các môn hoặc là những người du học ở nước ngoài về. Các phòng thực hành đều là những thiết bị tiên tiến được nhập về từ nước ngoài

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Nhập Học (2)

Học viện là 1 khu vực rộng lớn gồm 4 cấp học: Tiểu học, trung học cơ sở, Trung học cao cấp và *Đại học Star School* (ở Hà Nội). Mỗi khối ở đây gồm 12 lớp học và mỗi cấp học có đồng phục khác nhau. Đồng phục học sinh cấp 1 là áo ghi-lê màu nâu nhạt có thắt nơ bướm ở nữ và thắt caravat ở nam. Cấp 2 là bộ đồ vest màu lam caravat cùng tông màu; cấp 3 là bộ vest đen của nữ váy có sọc caro đen trắng và caravat màu xanh biển nhạt. Trường có nhiều khu vực khác nhau như hồ bơi, sân bóng cỏ tự nhiên, sân tập bóng truyền, kiến túc xá,...Cổng trường cao khoảng 5 mét, hai bên cột của cổng có hai chữ lớn "Star School" được mạ vàng.Nó chạy xe vào cổng tới nhà xe gửi .Đôi mắt khê chuyển động nhìn xung quanh đánh giá, học viện này đúng là rất xa xỉ. Nó gửi xe xong liền đi khỏi nhà xe, quả nhiên như nó đoán không bị chú ý nhiều. Nó nhanh chóng đi tìm phòng hiệu trưởng thì có 1 vài giọng nói chảnh chọe vang lên sau lưng nó

_Nhìn con nhỏ kia kia tụi bây đúng là nhà quê-NS1 liếc nhìn mấy đứa kia-không biết sao được nhận vô trường nữa

_Nhìn là biết ngay con nhà nghèo nhận học bổng rồi-NS2 chảnh chọe hất mặt lên

_Nhìn nó kìa sao bằng tụi mình được haha-NS3 nói xong liền cười mĩa mai

Không thèm quan tâm đến mấy đứa đó nó nhếch miệng cười khinh bỉ rồi đi tìm phòng hiệu trưởng. Trưởng j mà rộng dừ đi vòng vòng này h còn tìm chưa ra làm nó mệt mún chết. Nó đang đi thì bỗng nhiên "rầm" 1 tiếng, nó đụng trúng 1 bạn gái làm mắt kính của nó văng ra. Nó ngẩn mặt lên nhìn, bạn gái đó có khuôn mặt cực kì baby ,mái tóc buộc cao tém qua 1 bên ,mái tóc vàng phản chiếu với ánh mặt trời là người khác cảm thấy ảm áp

_Xin lỗi bạn-Tuyết nhanh chóng đỡ nó dậy

_Không có j-nó bình thân nói rồi cúi xuống nhặt mắt kính và đồ lại

_Bạn thật là đẹp với nhìn bạn cũng ko giống bị cận sao phải đeo kính to vậy-Tuyết nhìn nó khẽ thắc mắc đánh giá. Tuyết chưa từng thấy qua 1 cô gái nào xinh đẹp mà lạnh lùng như nó. Thấy nó làm Tuyết có cảm giác rất quen thuộc

_Chúng ta từng gặp nhau phải ko-Tuyết

_không có-nó nói nhanh gọn rồi lập tức bỏ đi. Nhưng Tuyết dám khẳng định đã từng gặp nó ở đâu

Cuối cùng đi 1 hồi nó cũng tìm được phòng hiệu trưởng. Nó vào nộp hồ sơ rồi theo cô chủ nhiệm vào lớp .Cô giáo dạy lớp nó tên là Thùy 1 giáo viên nổi tiếng tài giỏi ,hiền lành (nhưng bên trong được như vậy hay không thì không biết) .Nó được vào lớp 11A, lớp học này là lớp vip nổi tiếng toàn con nhà giàu, học giỏi và quậy phá nhất trường

Cô giáo vừa bước vào lớp thì thấy ngay 1 cảnh cực kì hỗn loạn. Mấy NS thì cầm smartphone, ipad chụp hình tự sướng, 1 số khác thì ngồi lấy hột trang điểm ra "hóa trang". Nam sinh thì chơi game, số khác thì lấy tập sách chọi nhau làm sách vở bay tứ tung,...ko ai thèm quan tâm đến sự xuất hiện của cô giáo, rồi "phịch" 1 quyển sách đập ngay đầu cô giáo 1 cách đẹp mắt. Cả lớp thấy hiện trường trước mắt liền đứng hình trong 5 giây

_CÁC EM DỪNG LẠI, VỀ CHỖ NGAY-bị cho ăn sách cô giáo liền tức giận quát lớn làm cả lớp im bật ko dám nói tiếng nào

Mọi người thấy sắc mặt cô giáo đen thui liền thức thối về chỗ ngồi ngay ngắn im lặng là vàng. Cô giáo hừ 1 tiếng rồi lên tiếng

_Hôm nay lớp ta có 2 bạn mới vào học

_Boy hay girl vậy cô-nam sinh 1 bon chen vào

_Mình mong là 1 hotboy-NS1 lên tiếng mơ mộng

_Đừng là đồ mê trai-nam sinh 2 lên tiếng

_kệ tui trai đẹp ai ko mê-NS1 lên tiếng phản bác

_Mấy người ko đẹp thì tức hả ?-NS2 lên tiếng nói

....@#%&*%#@#%....

Lập tức cả lớp liền nhoi lên

*T/g: trong truyện nữ sinh thì mình sẽ viết tắt là NS còn nam sinh thì mình sẽ viết bình thường nha ^-^

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Nhập Học (3)

_IM LẶNG-cô giáo gõ thước lên bàn quát, ai nấp lập tức đều câm như hến. Thấy tình hình ổn định bà cô giáo lấy giọng dịu dàng-Hai em vào điSau câu nói của bà cô cả lớp đều mong đợi nhìn ra cửa. Còn Hào thì chỉ úp mặt vào smartphone chơi game. Tuyết bước vào trước làm mấy nam sinh đều nhìn chằm chằm ko chớp mắt. Tiếp theo là nó, mái tóc buộc cao óng ả màu ánh tím, vóc dáng cực chuẩn nhưng vì đeo cặp kính to che đi nửa khuôn mặt làm nó trở nên hơi xấu xí làm mọi người có chút thất vọng

_Hai em tự giới thiệu đi-bà cô thay đổi 180 độ dịu dàng cười nói

_Minh tên là Hoàng Linh Tuyết có thể gọi mình là Kelly-Tuyết nhưng người chào kiểu công chúa Barbie rùi nháy mắt tình nghịch-Rất mong mọi người giúp đỡ

Cái nháy mắt của Tuyết làm mấy đứa con trai sịt máu mũi. Hào thấy lạ ngẩn đầu lên nhìn cũng ko khỏi 1 phen ngơ ngẩn. Tuyết ko có đẹp nhờ son phấn như mấy đứa con gái trong trường; cô có 1 vẻ đẹp tự nhiên thuần khiết ,trong sáng và ấm áp như 1 đóa tuyết liên

_ Còn em-cô giáo quay sang nó

_Phạm Bảo Hân-nó nói nhanh gọn 1 cách lạnh lùng dứt khoát

Mấy nam sinh ở dưới đều nhìn nả lắc đầu, con gái đã ko được đẹp còn ko thân thiện thì chẳng ai thêm nói chuyện. Tuyết thì vừa nghe xong tên nó liền giật mình. Hân đây ko phải tên bạn thân hồi lúc nhỏ của cô sao, hèn chi khi gặp nó lần đầu tiên Tuyết cảm thấy đã từng quen nó ở đâu. Tuyết nghĩ thăm bạn giới lăm Hân gặp mặt mà ko nhận ra mình

_ Hai em mún ngồi ở đâu-bà cô cất giọng hỏi

_Cho Tuyết ngồi chung với em được ko cô-Hào chọt đứng dậy nờ 1 nụ cười tươi làm lộ cái răng khểnh dễ thương làm các NS đều hồn bay phách tán. Tuy tức tối vì Tuyết được ngồi với Hào nhưng cũng phải đành chịu

_Đur...được-bà cô ngơ ngẩn liền nói lắp

_Xin lỗi nhưng em mún ngồi với Bảo Hân-Tuyết tỏ ý từ chối rùi quay sang nó chỉ thấy nó gật đầu 1 cái làm nó rất vui

Nghe xong câu nói của Tuyết cả lớp đều kinh ngạc mắt chữ A mồm chữ O. Còn Hào thì tức giận máu dồn lên não. Đường đường là 1 hotboy nổi tiếng của "Trường học Hoàng gia", tất cả con gái trong trường mỗi khi nhìn thấy cậu đều nhiệt tình bày tỏ tình cảm. Có câu ko có mèo nào chê mỡ, cậu đã chủ động mời nếu như là người khác thì đã mừng còn hơn có được vàng (*T/g: tự tin quá đáng) vậy mà cô lại thẳng thừng từ chối

_Nấu cậu ko mún thì thôi-Hào cố nén tức giận bình thường nói, nhưng khuôn mặt cậu đã đen thui, đầu bốc khói ngùn ngụt

Cả lớp thấy Hào vậy chỉ biết im lặng vì biết nếu xen vào thì sẽ bị xử đẹp. Tuyết thì ko thêm đề ý khuôn mặt mún giết người của Hào cứ kéo tay nó xuống bàn học. Cô giáo vừa đi ra ngoài, nó gần đi tới chỗ ngồi thì bỗng nhiên có 1 đứa nào cố tình gạt chân nó

_Mún j ?-đôi mắt sắc bén như dao có thể xuyên thủng tâm tư người khác nhìn vào kẻ đó nhàn nhạt hỏi

_Minh xin lỗi mình không cố ý-nhỏ đó làm bộ cúi đầu xin lỗi về mặt như là bị uất ức nhưng đôi mắt như mún ăn tươi nuốt sống nó. Tức thiệt đáng lẽ ra nhỏ mún nhắm vào Tuyết nhưng ko ngờ lại trúng nó

_Đừng có lần thứ 2 nếu ko thì đừng trách-nó vừa nói xong thì "bụp...xoảng". Nó lạnh lùng đập xuống bàn, hộp trng điểm đất tiền trên bàn lền roi xuống vỡ nát. Trên người nó bây h toát ra sát khí nguy hiểm, nó lăn lộn trong TG đêm bao năm nay mấy loại người giả vờ yếu đuối như vậy làm sao nó ko nhìn ra chứ, mục đích của nhỏ đó nó đã sớm nhìn thấu rùi nên cần phải dạy dỗ nhỏ 1 chút để sau này bỏ cái thói làm càn mún làm j ai cũng được

_Bạn...bạn huhuhu-nhỏ đó tuy tức giận như vẫn giả bộ bị bắt nạt khóc lên

Nó khinh bỉ nhìn rùi cùng Tuyết đi tới bàn ngồi xuống. Hào nãy h ngồi đó nhìn nó cũng phải giật mình

_ 'Cô ta thật quá đáng, Phương đã xin lỗi rùi vậy mà cô ta còn làm vậy'

_ 'Đúng đó đã nghèo, đã xấu rùi mà còn khó ưa'

_ 'Nhìn mặt là thấy ghét rùi'

.....@#%^&@#%^&#%^.....

*GT; Bùi Mai Phương (17t): có 1 vẻ đẹp nhờ son phấn, con gái của tập đoàn kinh doanh khách sạn nổi tiếng trong nước. Tính tình độc ác, đánh đá nhưng lun nguy trang bằng vẻ ngoài yếu đuối, tội nghiệp. Thích Chí Hào

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Nhập Học (4)

Tiếng bàn tán, chỉ trích nó khắp nơi, ai cũng cảm thấy nó quá đáng ghét còn nhỏ Phương thì đất ý cười thầm. Nó nghe thấy vậy cũng chẳng nói j, đôi mắt ưu nhã lạnh lùng quét qua từng người trong lớp nhanh chóng nhiệt độ liền hạ xuống, hơi lạnh tỏa ra khắp nơi. Tuyết và hào thấy hàn khí như vậy cũng rùng mình. Cô gái này tuy khuôn mặt nhìn xấu xí nhưng đôi mắt lại rất đẹp, sắc bén và toát lên khí chất lạnh lẽo khá đáng sợ_RengRengReng- tiếng chuông báo vào học vang lên cứu nguy đúng lúc khiến mọi người đều thở phào nhẹ nhõm. Nó cũng thu lại ánh mắt giết người ngồi vào bàn học

Hai tiết học trôi qua trong im lặng. Nhưng thật ra mọi người đều làm việc riêng của mình còn trên bảng thì bà cô địa vẫn thao thao bất tuyệt về bài giảng. Mấy học sinh ở dưới tranh thủ lúc cô quay xuống thì chăm chú nghe giảng, lúc cô quay lên thì lấy điện thoại ra nhắn tin trên zalo. Hào thì chẳng cần lén lút j hết công khai lấy ipad chơi game, Tuyết chỉnh sửa lại 1 số tài liệu của tập đoàn, nó thiết kế bộ sưu tập mới

_Reng...reng-2 tiết học nhàm chán cuối cùng cũng qua .Cả trường như ong vỡ tổ chạy ra căn tin

Nó đang về bộ thiết kế nghe thấy tiếng chuông cũng đứng dậy dọn dẹp đi ra ngoài. Tuyết thấy nó ra ngoài cũng đứng đi theo xuống căn tin

*Căn tin của học viện được thiết kế 2 tầng với diện tích rộng lớn. Căn tin được xây dựng kiến trúc kiểu Pháp với không gian lãng mạn, ấm áp và sang trọng. Ở giữa mỗi bàn ăn đều có 1 giỏ hoa tươi tạo cảm giác thoải mái. Các loại đồ ăn đều ko khác j so với nhà hàng cao cấp 5 sao

Xuống căn tin mọi người đều chia ra từng nhóm rồi tìm bàn ngồi. Nó đi tới 1 bàn gần đó rồi ngồi xuống, nó ngồi bàn này vì ở đây có 1 giỏ hoa lavender (oải hương) 1 trong 2 loại hoa mà nó thích nhất .Tuyết vào căn tin thấy nó liền chạy tới chỗ bàn nó ngồi xuống. Nó chỉ lạnh nhạt ngắm nhìn giỏ hoa trên bàn ko thèm để ý j đến Tuyết. Tuyết thấy vậy cô liền nổi giận ko ngờ 10 năm gặp lại nó còn lạnh lùng hơn trước

_Cậu ăn j ?- Tuyết cố nén tức giận tự nói với mình là dù j cũng là bạn thân mà

_Bánh chocolate đáng-nó nhàn nhạt nói ko ngờ Tuyết lại nói thêm 1 câu làm nó vô cùng ngạc nhiên

_Với mức đầu tây phải ko, nếu khẩu vị cậu ko thay đổi thì cậu vẫn thích uống capuchino chứ

Tuyết nói xong liền chạy đi mua còn nó thì ngo ngác ngồi đó với cái đầu chấm hỏi to đùng. Nó nhìn theo bóng lưng của tuyết với ánh mắt nghi ngờ. Tại sao Tuyết lại biết nó thích ăn j hơn nữa lại biết rõ ràng từng chút, chắc chắn là Tuyết có quen nó. Một lát sao Tuyết cầm 1 khay đựng đồ ăn đi tới đưa cho nó đĩa bánh và 1 ly capuchino nóng

_Của cậu-Tuyết thân thiện nói trong mắt lộ ra vẻ quan tâm

_Sao cậu biết rõ về tôi vậy-nó lạnh lùng dò xét

_Đương nhiên là biết rồi, tiểu Hân-Tuyết zz trả lời

_Cậu là tiểu Tuyết- nó nhanh chóng hiểu ra vấn đề

_Bingo, cuối cùng cậu cũng nhớ ra mình rồi-Tuyết ôm chầm lấy nó hôn chụt chụt vào má nó-Nhớ cậu quá à

_Buông mình ra thấy ghê quá-nó thoát khỏi tay Tuyết rồi mỉm cười nhẹ. Tuy nụ cười rất nhanh nhưng để lộ 2 má lúm đồng tiền duyên ơi là duyên làm tăng thêm vẻ đẹp như thiên sứ của nó

_Sao bạn lại "cải trang" như vậy ?-Tuyết thắc mắc nó có khuôn mặt rất đẹp tại sao phải cố ý làm vậy

_Có 1 vài lí do ko thể nói được-nó thư thả nói giọng ko nóng ko lạnh

Nó và Tuyết vui vẻ ăn uống nói chuyện. Nó đã ko gặp Tuyết 10 năm nó cũng rất nhớ Tuyết vì cô là bạn thân duy nhất của nó. Ở phía xa bỗng có 2 cặp mắt độc ác, căm ghét nhìn vào Tuyết và nó. Nó cảm nhận được có người đang đi lại bàn mình và ko có ý tốt chỉ cười lạnh 1 cái

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Nhập Học (5)

_Cuối cùng cũng chịu tới-nó thấy nhỏ Phương đi tới với người được coi là hotgirl của trường tới. Nó cứ ngồi trên ghế thông thả ăn uống như đã đoán trước được_Chị Lệ là con nhỏ này ức hiếp em đó chị-con phương hùng hổ như mún ăn tươi nuốt sống nó

_Này mày là học sinh mới hả ?-nhỏ Lệ khinh bỉ nhìn nó

*GT: Cảnh Ái Lệ: là miss teen của trường, chị họ nhỏ Phương. Là con gái duy nhất của tập đoàn xây dựng lớn nhất nước nên cô ta vốn ko coi ai ra j,

Tính tình y chang nhỏ Phuong nhưng độc ác và mưu mô hơn rất nhiều. Là cháu họ của hiệu phó trường

Nó vẫn ngồi ăn khinh bỉ không thèm quan tâm đến 2 nhỏ đó. Tuyết thấy cũng cười thầm tao nhả cắt miếng bò bít tết bỏ vào miệng coi 2 đứa kia như ko khí. Con Phuong thấy liền tức giận quát lớn:

_Ê, tui bây điếc hả ?

_Chớ ở đâu sủa nhiều quá-nó chồm chọc mở miệng giọng ko lớn lắm nhưng đủ để Tuyết ngồi gần đó nghe thấy. Tuyết nghe nó nói cũng ko nhịn được bặm miệng cười

_con dog này ,mới vào mà lên mặt hả ?-nghe vậy nhỏ Phuong tức xanh mặt, vì chỗ nó ngồi là góc khuất nên ko ai thấy chuyện j đang diễn ra nên nhỏ Phuong ko giả bộ hiền lành nữa lớn tiếng quát

_Lộ mặt thật nhanh vậy-nó mĩa mai nói, quả nhiên như nó đoán bình thường bộ dáng yếu đuối đó đều là giả

_Em à, tui mình là con nhà giàu ko nên hạ mình đi cãi nhau với cái loại con nhà nghèo này-nhỏ Lệ làm bộ can ngăn nhưng thật ra đang nói móc nó

_Còn hơn các người y như "bình bông di động"- nói câu nào cũng ko nề mặt shock óc thẳng vào mặt 2 nhỏ

_Con kia mày tưởng mày là ai chứ-lần này nhỏ Lệ ko thể nhịn được nữa xưa nay toàn nhỏ đó chồm chọc khinh thường người khác chưa có ai dám nói chuyện với nhỏ kiêu đó, vậy mà nó dám làm vậy. Nhỏ lệ định tiến lên tát nó, nhưng khi cánh tay gần hạ xuống thì có 1 bàn tay khác chặn lại

_Tui bây dám đụng tới bạn tao thử coi-Tuyết hất tay nhỏ Lệ ra, do Tuyết cũng là 1 cao thủ đai vàng karate nên lực mạnh làm nhỏ đó té xuống đất

_Mày...-nhỏ lệ tính dạy cho Tuyết 1 bài học thì bị nhỏ Phuong kéo lại-Em buông chị ra

_Chị à công khai làm j nó ko được đâu- nhỏ Phuong lên tiếng can ngăn

Nhỏ lệ nghe vậy tuy tức lắm nhưng cũng phải ráng nhịn xuống. Trong nước ai mà ko biết tập đoàn Rose tập đoàn lớn thứ 3 TG chứ, mà Tuyết lại là tiểu thư độc nhất của tập đoàn đó nếu nhỏ đụng vào thì chắc chủ tịch Hoàng Khải Thành (pa Tuyết) chắc chắn sẽ giết nhỏ

_Tui bây nhớ đó- 2 nhỏ tức tối bỏ đi

Thấy 2 nhỏ đã đi khuất Tuyết quay lại nhìn nó hỏi

_Sao cậu ko tránh-Tuyết thắc mắc hỏi nó, thấy nó cứ trầm mặc ko trả lời Tuyết liền nói nhỏ lại

_Hỏi nhỏ mình nhớ cậu giỏi võ còn hơn mình nữa mà-Tuyết li nhí nói

_Cậu ko dùng với ai là mình biết võ-nó nhìn Tuyết rồi chậm rãi nói-Với lại mình biết cậu nhất định sẽ ko đứng nhìn

Nó lạnh nhạt nói với Tuyết nhưng trong giọng vẫn có hơi ấm. Nó nói xong thì nhìn đồng hồ trên tay rồi đi thẳng lên lớp. Tuyết ngồi đó lắc đầu chán ngán với tính tình của nó, 10 năm gặp lại nó còn lạnh lùng gấp mấy lần lúc trước. Nhớ lúc còn nhỏ nó đã là 1 tiểu nữ nhân xinh đẹp, mấy đứa con trai gần đó ai cũng mún kết bạn với nó nhưng bị tính tình và đôi mắt lạnh lùng của nó dọa sợ chạy mất tiêu.

Tuyết ăn xong thì đứng lên đi vào lớp với nó mà ko để ý ở tầng hai 1 ánh mắt nhìn chằm chằm vào cô, trong mắt người đó có sự hứng thú cũng có say mê. Tuy bị Tuyết làm cho mất mặt 1 lần nhưng cậu ko hề ghét Tuyết mà ngày càng thú vị về cô gái này, cô ko giống mấy đứa hám trai trong trường. Nói thật Hào ko thể hiểu nổi cô 1 hotboy đẹp trai tới hoa thấy hoa nở, người thấy người chạy theo như cậu mà cô lại ko mún kết bạn chứ (T/g: ọe, cái này tịn tin quá đáng lun rồi)

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

~~~~~*Biệt thự Lưu gia~~~~~Biệt thự nhà Hào là 1 biệt thự lớn, nó ko có nằm giữa thành phố ồn ào mà ở gần vùng ngoại ô nên cũng khá yên tĩnh. Nhưng ở đây lại có 1 lực lượng bảo vệ đặc biệt và camera ở khắp mọi nơi để bảo đảm an toàn. Hào vừa về tới nhà thì thấy trong nhà mọi người đều cười tươi vui vẻ, quần gia còn trang trí lại tất cả mọi nơi trong biệt thự. Pa mẹ cậu đều cười tươi ngồi đọc báo trò chuyện làm cho trong biệt thự hôm nay tràn ngập ko khí như ngày xuân. Người nào gặp cậu cũng vui như hoa nở khiến cậu cảm thấy khó hiểu cực kì

_Thiếu gia-quần gia thấy cậu về liền cúi chào

Nghe cậu về mẹ cậu liền cười tươi rạng rỡ

_Con về rồi à, mami có chuyện muốn nói với con đây-Mẹ Hào hiền hòa nói,khẽ nghiêng đầu 1 bên cười ảm áp làm mấy sợi tóc màu nâu đỏ nhẹ buông xuống

Mẹ Hào tên là Liza Alexandra, là người mang trong mình dòng máu Anh. Mẹ cậu là con gái nhỏ của 1 tập đoàn nổi tiếng ở Anh quốc. Năm 19t bà gả cho pa cậu người sáng lập nên cả tập đoàn The king lớn mạnh như ngày nay

_Có chuyện j mà papa với mami vui vậy ?-hào ngồi xuống hỏi rồi ăn trái cây

_ngày mai chị 2 con từ Anh trở về rồi-pa Hào vui vẻ nói

_Ặc..ặc..-Hào cầm ly nước lên vừa mới uống, khi nghe tới đó liền bị sặc

_Sau tự nhiên chị về vậy papa-Hào lấy lại bình tĩnh hỏi

_Con ko muốn chị con về nhà hay sao nó ở Anh hơn 1 năm rồi đó, con ko nhớ chị hay sao ?-pa cậu lên tiếng trách

_Dạ con biết rồi-Hào cúi đầu tỏ vẻ nhận lỗi nhưng trong lòng lại nghĩ 'nhớ cái j mà nhớ'

_Thôi lên lầu tắm rửa đi con rồi xuống ăn cơm-mẹ hào dịu dàng

_Dạ-Hào ịu xiu trả lời rồi đi lên lầu

Hào lên phòng xong thì lên vô phòng tắm, tắm rửa thay đồ chuẩn bị tới bar gặp Minh. Cái tên David đáng chết đó mỗi ngày bắt cậu phải ở bang xử lí công việc của bang ít nhất phải 4 tiếng đồng hồ 1 ngày, bây giờ đã 5h rồi nếu cậu đến chậm thì hết thời gian đi chơi. Hào nghĩ tới sao này chị 2 cậu mà về thì còn thảm hơn nữa. Nhớ tới chị mình cậu cảm thấy run mình, chị của Hào từ nhỏ đã quản lí cậu rất chặt chẽ, chị ấy có tài năng và bản lĩnh ko hề thua kém ai trong tập đoàn của pa mà lại rất xinh đẹp khiến người khác theo đuổi ko ít nhưng chỉ có cậu mới biết chị ấy là 1 bông hoa hồng xanh có gai, cậu vốn đâu ko lại chị ấy

Hào thay đồ xong thì đi ra ngoài, cậu khoác lên mình chiếc áo somi tối màu hơi hở cổ. bên ngoài là chiếc áo khoác da đơn giản nhưng đắt tiền, quần jean đen bó sát tôn lên vóc dáng cao ráo. Tai trái đeo thêm 1 chiếc khuyên tai bằng đá quý tím nhạt. Hào nhìn vào gương hài lòng rồi đi xuống nhà

Hào vừa xuống thì nhanh chóng chạy đi lấy xe đi tới bar Devil

_Con định đi đâu nữa vậy-pa Hào thấy cậu đi lấy xe liền hỏi

_Hôm nay con có việc bận rồi con đi tới tối mới về- Hào trả lời

_Hào ít nhất con phải ở lại ăn cơm rồi mới đi đâu thì đi-pa cậu lên tiếng nhắc nhở

_Thôi papa trễ giờ rồi con sẽ ăn sau mà pipi-Hào nói xong thì nhanh chóng chuồn lẹ

_Cái thằng này...-pa Hào pò tay với tính ham chơi của cậu

_Thôi đi anh à trước giờ nó vẫn vậy mà-mẹ Hào cười nhẹ nói-Quản gia ngày mai ông nhớ trong biệt thự phải đảm bảo gọn gàng,sạch sẽ nhất nha tiểu thư ko thích 1 chút bừa bộn nào đâu với lại ông đi mua hoa hồng xanh trang trí trong nhà tiểu thư thích loài hoa đó lắm

_Dạ-quản gia vui vẻ nói

Tuy Hào ko có ở nhà nhưng mọi người vẫn rất nhiệt tình chuẩn bị cho ngày về của đại tiểu thư nhà họ Luru

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Cuộc Sống Mới

~~~~~*Tại nhà nó~~~~~Ở nhà nó ko khí gia đình tràn ngập. Mẹ nó trong bếp làm bữa tối cho mọi người. Nó sau khi dọn dẹp chỗ ngủ cho hẳn xong cũng xuống dọn chén đĩa giúp mẹ. Pa nó ngồi ở phòng khách uống trà sẵn tiện quan sát tình trạng của hẳn, giúp hẳn cởi mở hơn vì khi về nhà tới giờ hẳn vẫn ko nói tiếng nào. Do pa nói rất thân thiện, hẳn cũng cảm thấy an toàn và tự nhiên hơn với mọi người trong nhà

_Anh à có thể vào ăn rồi-mẹ nói dịu dàng gọi

_Được anh xuống ngay-pa nó đáp lại rồi quay sang hấn cười vui vẻ- Đi ăn cơm thôi cháu

Pa nó và hấn đi xuống nhà bếp. Pa nó với hấn cùng ngồi xuống bàn ăn, tuy chỉ có vài món ăn bình thường nhưng thật ấm cúng. Mẹ nó ngồi xuống bàn, 4 người cùng ăn bữa cơm gia đình thật vui vẻ. Hấn tuy bề ngoài vẫn trầm tư nhưng thật ra cũng cảm nhận được sự quan tâm của mọi người dành cho mình.

Kết thúc bữa cơm mọi người trong nhà tập hợp ở phòng khách để sinh hoạt gia đình và trò chuyện

_Hấn à con vào học trường đó có quen ko vậy ?-pa nó quan tâm hỏi

_Bình thường thôi pa-nó tự nhiên đáp lại nhưng thật ra nó đang nói dối ko cho pa biết mình gây chuyện ở trường

_vậy pa yên tâm rồi-pa nó

_Đúng vậy, mẹ sợ con ko quen-mẹ nó cười nói rồi quay sang hấn- À cháu tên j vậy?

_Tên là...là-hấn vắt óc suy nghĩ 1 hồi rồi nói- Không biết

_À bác quên hay để bác đặt cho con 1 cái tên để dễ xưng hô nha-mẹ nó cười ,suy nghĩ 1 hồi thì bỗng nhiên "A" 1 tiếng

_Gọi cháu là Phạm Bảo Khánh nha-mẹ nó nói với hấn, trong lòng suy nghĩ ko biết hấn có thích cái tên này ko

_Phạm Bảo Khánh-hấn nhủ mày suy nghĩ rồi nói- Cũng được

_Vậy tốt rồi, từ đây 2 bác gọi cháu là Khánh nha-pa nó vui vẻ tán thành

_Bảo Khánh, cũng hay- nó tuy ko thích khen người khác nhưng vẫn thật lòng nói

_Đúng vậy hồi trước pa mẹ nói nếu có con trai thì đặt tên là Bảo Khánh, nếu là con gái thì gọi Bảo Hấn-nó tới đây mặt bà cũng trầm lặng lại nhưng nhanh chóng khôi phục bình thường

_vậy hả mẹ ?-nó thấy được sự khác thường của mẹ nhưng thấy mẹ có tâm sự j khó nói nên cũng ch qua

_Ừ- mẹ nó cười lấy lệ

_À pa ngày mai con đưa cậu ta đi nhập học, dù j cậu ấy cũng đang ở tuổi học sinh mà- nó lên tiếng rồi quay sang hấn- Nhưng được nhận hay ko là tùy thuộc vào cậu

_Được rồi làm theo ý con đi-pa nó gật đầu

_Hấn con dẫn Khánh lên xem phòng đi-pa nó nhắc nhở

_dạ- nó nói xong thì kéo hấn lên lầu

Trên lầu có 1 căn phòng nhỏ cách phòng ngủ của nó ko xa. Phòng này vốn là phòng làm việc của pa nó nhưng vì hấn ko có chỗ ngủ nên pa nó đã đem đồ xuống phòng ngủ để làm việc. Căn phòng này bài trí khá đơn sơ chỉ có 1 giường ngủ hơi nhỏ nhưng cũng rộng vừa cho 1 nằm, 1 bàn làm việc và 1 cái tủ đựng đồ. Căn phòng tuy khá sơ sài nhưng lại rất sạch sẽ gọn gàng

_Ở đây có vài bộ quần áo chắc cậu mặc vừa-nó lấy mấy bộ đồ xếp gọn lại rồi bỏ vào tủ cho hấn

_Cả..cảm ơn- hấn cố gắng nói ra 2 chữ này 1 cách khó khăn, hình như hấn chưa từng cảm ơn ai thì phải

_Không có j ?-nó lạnh nhạt cho qua, nó đi lại tủ mở ngăn dưới tủ lấy 1 cái đồng hồ để bàn loại nhỏ đặt báo thức

_Ngày mai nhớ thức sớm, nhập học- nó nói rồi lấy đồng hồ đặt lên bàn

_Này cô là người đa nhân cách hả ?-hấn chần chừ nhìn nhìn nó hỏi

_Hừ, dựa vào đâu cậu nói tôi như vậy- nó hừ lạnh vẻ mặt lạnh lùng nhìn hấn

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17

_ Cô bây giờ hoàn toàn khác cô lúc nãy-hắn bình tĩnh nhìn vào ánh mắt sắc bén của nó _Thích-nó ngẩn ngơ quăng lại 1 chữ rồi đi ra khỏi phòng

Chưa được 2 phút sau cửa phòng cách 1 tiếng rồi được mở ra. Nó cầm hộp y tế đi lại chỗ hắn

_Tui thay băng trên đầu cho cậu-nó ngồi xuống tháo băng gạc trên đầu cho hắn

Mới đầu hắn hơi ngạc nhiên nhưng rồi cũng để yên cho nó thay băng cho mình.Bàn tay nó xuyên qua tóc hắn tí nữa, cẩn thận băng bó cho hắn làm trong tim hắn bỗng len lỏi 1 cảm giác ấm áp trước nay chưa từng có. Mái tóc hắn rất đẹp màu nâu khói tự nhiên, mềm mại; có thể nói tóc của hắn đẹp như tóc của con gái vậy. Nó băng bó cho hắn xong lấy dụng cụ cất lại trong hộp y tế

_Xong rồi-nó nhàn nhạt nói rồi đưa mấy quyển sách trên bàn đưa cho hắn- Đọc đi chuẩn bị cho ngày mai

_Được- hắn lạnh nhạt phun ra 1 chữ

Nó dạo dò xong thì đi ra khỏi phòng. Hắn mở mấy quyển sách ra xem thì thấy nội dung trong này rất quen, cũng ko biết tại sao hắn đã biết hết nội dung của mấy quyển sách này rồi. Chán quá, hắn quăng mấy quyển sách trên giường nằm xuống nhìn lên trần nhà. Nhớ lại lúc nãy nó băng bó vết thương trên đầu giúp mình trong đầu hắn bỗng xẹt qua 1 hình ảnh. Trong 1 nơi rất sang trọng có 1 người phụ nữ khẽ vuốt ve đầu 1 cậu bé khoảng chừng 5, 6t .Hình ảnh đó thoáng qua rất nhanh vừa lạ lại vừa quen. Hắn ôm đầu suy nghĩ nhưng mãi vẫn ko ra, dần dần cảm giác buồn ngủ lại ùa tới, bữa nay ko hiểu vì sao hắn cảm thấy đầu nặng trĩu và mệt mỏi, chắc là do vừa mới xuất viện. Hắn chìm vào giấc ngủ, từ bây giờ hắn sẽ sống ở 1 môi trường mới, 1 bắt đầu mới

~~~~~*Biệt thự Hoa hồng trắng~~~~~

Bóng đêm buông xuống, thấy thoáng trong đêm chỉ có vài ngọn đèn mờ nhạt. Trong căn biệt thự xa hoa bây giờ chứa đựng 1 sự cô đơn tìm ẩn. Trên lầu 3 Minh lặng lẽ ngồi trên giường, đôi mắt ngọc bích có chút không giống con trai nhưng lại rất cứng chạch khẽ nhìn ra ngoài bầu trời âm u. Trong đôi mắt Minh bây giờ chứa đầy phiền não khác hẳn vẻ bình tĩnh,tạo nhã thường ngày. Bàn tay Minh nắm chặt lấy mặt dây chuyền trên cổ với vẻ mặt trầm lặng

_Đã 2 năm rồi- Minh khẽ nói

Minh tháo sợi dây chuyền trên cổ xuống nhìn, bàn tay nhẹ nhàng lướt qua mặt dây chuyền. Mặt dây chuyền làm bằng bạch kim hình elip, xung quanh đính những viên pha lê tím. Bên trong mặt dây chuyền là hình của 1 cô gái với mái tóc đen huyền thất bím tết qua 1 bên, đôi mắt trong như nước hồ thu nhìn cô thật đáng yêu và ngây thơ. Đôi mắt Minh chăm chú nhìn vào khuôn mặt nhỏ nhắn, đáng yêu đó. Ánh mắt lộ ra vẻ bi thương, bất lực đã 2 năm dài trôi qua anh vẫn ko cách nào quên được hình bóng đó

~~~~~

_Nhớ lại QUÁ KHỨ...

...chỉ làm ta thêm buồn

_Nhắc lại KỈ NIỆM...

...chỉ làm lòng thêm đau

=> Thôi thì cứ QUÊN MAU...

...để nỗi đau chur từng TỒN TẠI.

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Ngày Đầu Hắn Đi Học

Sáng sớm hắn thức dậy làm VSCN xong thì chọn đại 1 bộ đồ để thay. Hắn mặc chiếc áo somi trắng, tay áo được xoắn tới khuỷu tay và hở cổ làm lộ ra vòng ngực và cơ bắp rắn chắc. Nước màu lúa mì gợi cảm, chiếc quần jean đen bó sát tôn lên vóc dáng cao ráo, hắn đội thêm 1 chiếc mũ lưỡi trai màu đen để che vết thương trên đầu. Hắn chuẩn bị xong đi xuống phòng khách thì gặp nó.Nó mặc đồng phục của trường, tóc buộc cao, đi giày búp bê nhìn

nó hết sức quyến rũ nhưng lại thanh thuần như 1 đóa hoa kết băng băng tuyết. Hắn kinh ngạc nhìn nó nhưng nhanh chóng thu lại ánh mắt

_Đi học chưa ?-hắn bắt chuyện trước

_Đi -nó trả lời ngắn gọn

Nó cùng hắn đi tới trường, hắn lấy xe chở nó làm nó ko quen lắm. Hắn chạy xe lâu lâu lại quay xuống nhìn nó, nó thấy liền nhanh chóng quay mặt chỗ khác. Động tác tức giận tùy hứng của nó ở trong mắt hắn lại cực kì dễ thương làm cho tim hắn đập loạn nhịp. Hai người cứ giữ vững ko khí trầm lặng ko nói tiếng nào

Gần tới trường nó nhanh chóng lấy kính đeo vào. Khi tới cổng trường nó lấy ra 1 tập hồ sơ đưa cho hắn

_Cầm đi- nó nói

_Giờ đây ?-hắn nheo mắt lại thắc mắc

_Hồ sơ nhập học- nó nói ngắn gọn rồi đi vào trường

Hắn kéo chiếc mũ lưỡi trai thấp xuống che kín vết thương trên đầu và nửa khuôn mặt rồi đi theo nó

~~~~~*Phòng hiệu trưởng~~~~~

Nó và hắn cùng đi vào phòng để nộp hồ sơ nhập học. Hiệu trưởng của trường nổi tiếng là 1 thẳng thắn, quy tắc và rất coi trọng những người có tài năng. Nó đi vào lập tức cầm hồ sơ đi tới bàn làm việc của hiệu trưởng, hắn tò mò cũng đi theo sau nó

_Chào thầy-nó

_có chuyện gì vậy ?-hiệu trưởng ngược mặt lên nhìn nó hỏi

_Cậu ấy xin nhập học-nó chỉ tay vào hắn vô thắng vấn đề

Hiệu trưởng nhíu mày nhìn hắn đánh giá rồi khẽ gật đầu

_Đưa hồ sơ cho thầy-hiệu trưởng cầm lấy hồ sơ của hắn xem qua rồi liền để lại trên bàn

_Là học sinh muốn nhận học bổng vào trường thì phải theo quy tắc-hiệu trưởng thẳng thắn

_Được-nó và hắn đồng thanh

Hiệu trưởng nghe vậy liền đi tới tủ đựng tài liệu mở tủ ra lấy 1 tờ giấy đưa cho hắn

_Đây là đề thi rất khó các thầy cô ở đây đều phải mất từ 45 phút mới giải được-sau khi dặn dò xong hiệu trưởng trở lại bàn làm việc-Nếu em giải được nữa bài trở lên thì được nhận vào học nếu đúng hoàn toàn sẽ được vào lớp vip

_Bắt đầu

Hiệu trưởng nói xong liền tính thời gian. Hắn tuy ko biết có làm được hay ko nhưng cũng rất tự tin. Khi mới đặt bút vào hắn cũng hơi phân vân ko biết có đúng ko nhưng càng làm lại càng nhanh

15 phút sau...

_Xong rồi-hắn tự tin đưa giấy kiểm tra lại cho hiệu trưởng

Hiệu trưởng nghe xong liền dùng ánh mắt nghi ngờ nhìn hắn

_Em chắc chứ ?-hiệu trưởng nghi hoặc nói

_Ừ- hắn gật đầu

Hiệu trưởng ko tin liền cầm tờ giấy lên xem, khi xem xong liền trở mặt ngạc nhiên ko dám tin vào mắt mình. Chính xác 100% hơn nữa chỉ mất 15 phút. Bài toán này là 1 bài toán nâng cao cực kì khó dù cho ông cố đích thân làm cũng phải mất 30 phút ,vậy mà hắn ko cần dùng máy tính lại có thể làm trong thời gian ngắn như vậy

_Này em có từng học ở nước ngoài chưa-hiệu trưởng nhìn nó nghiêm túc hỏi

Hắn lắc đầu, thật ra hắn cũng ko biết mình có học chưa nữa

Hiệu trưởng sau khi thấy hắn lắc đầu liền ko thể nào tin được. Hắn đúng là 1 nhân tài hiếm có, ông vừa ghen tỵ nhưng lại rất mến đào tạo cho hắn

Thấy thái độ vừa rùi của thầy hiệu trưởng nó cũng đoán được kết quả của cuộc kiểm tra

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Bỗng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Ngày Đầu Hấn Đi Học(Tt)

_ Học được rùi phải không thầy-nó lên tiếng nhắc nhở _À...được rùi, em dẫn bạn qua phòng kế bên lấy đồng phục đi-hiệu trưởng nói

Nó gật đầu rùi đi ra ngoài, hấn cũng xách ba lô đi theo. Nó đi ko được bao lâu thì bà cô giáo chủ nhiệm của nó vào, trên tay cầm 1 tập tài liệu

_ Chào hiệu trưởng, đây là tài liệu ngày cần-cô giáo lễ phép đưa đồ cho hiệu trưởng

_ Được rùi cô để đó đi-hiệu trưởng nói-À hôm nay cô lên lớp sớm đi lớp cô có học sinh mới

Hiệu trưởng nhắc nhở xong liền đưa hồ sơ nhập học của hấn cho cô giáo. Bà cô lấy hồ sơ của hấn xong liền xem thông tin bên trong

_ Sao ko có hình vậy thầy ?-bà cô thắc mắc hỏi

_ Hình như là chưa chụp, ko sao để nữa chụp sau-hiệu trưởng nói xong thì mở tài liệu chăm chú xem, phất tay ý bảo bà cô giáo ra ngoài. Bà cô giáo thấy thế liền đi ra ngoài trong lòng thầm nghĩ tên học sinh này cũng đẹp lắm ko biết người có đẹp ko nữa (*bó tay bà này luôn*)

~~~~~*Tại chỗ nó~~~~~

Hấn vào trong phòng thay đồ thay đồng phục 5 phút sau thì bước ra. Thân hình cao lớn của hấn khoát lên bộ vest đen được cắt may tinh tế. Caravat xanh biển nhạt tạo nên thanh lịch có chút đối lập với cá tính của hấn. Trên người hấn bây giờ có 1 chút lạnh lẽo pha lẫn vài phần mê hoặc

Nó đi lại nhìn hấn, đánh giá từ trên xuống dưới

_ Tốt-1 hồi sau nó ngắn gọn nói

Hấn chỉ gật đầu nhưng thật ra cũng cảm thấy hơi vui vui

_ Cậu đã thích ứng được chưa vậy ?-nó đột nhiên quan tâm

_ Cũng được tạm ổn rùi-nhận ra nó quan tâm mình hấn cũng đáp lại

Nó gật đầu có lẽ rùi cùng hấn đi tiếp, nó vừa đi được mấy bước thì từ có 1 tiếng gọi

_ Hấn à chờ mình với

Nó quay lại thì thấy Tuyết đang chạy tới thở hổn hển

_ Sao cậu đi nhanh quá vậy-Tuyết đang hỏi nó thì bỗng chú ý tới hấn- Ai đây ?

_ Học sinh mới-nó trả lời ngắn gọn

Tuyết tò mò quan sát hấn, do hấn đội mũ lưỡi trai và đứng cách Tuyết 1 khoảng nên cô cũng ko nhìn rõ mặt hấn. Bỗng nhiên mấy học sinh trong trường đều ủa ra công trường, mấy NS thì hò hét

_ 'Ôi đẹp trai quá, em yêu anh'

_ 'Người đâu mà đẹp thế ko biết'

_ 'Lại là thiếu gia con nhà giàu nữa chứ'

.....@#%#@#&&\$.....

Ngoài cổng trường truyền tới ko biết bao nhiêu lời khen ngợi của các NS

Nó, hần và Tuyết quay đầu lại thì thấy Hào mặc đồng phục của trường, chạy chiếc Maserati mui trần màu trắng. Xuống xe Hào liền bị các NS vây quanh, Hào nhanh chóng tìm cách thoát khỏi đám đông tìm kiếm xung quay rồi chạy về phía Tuyết. Nhìn thấy được Hào đang kiếm Tuyết nó vội đi trước

_Phiền phức của cậu sắp tới rồi-trước khi đi nó quăng lại 1 câu đầy ẩn ý

Nó nói xong thì nó và Hần liền lên lớp trước. Tuyết chưa kịp tiêu hóa xong câu nói của nó quay qua thì Hào đã đi tới chỗ cô lúc nào

_Chào em-Hào vui vẻ chào hỏi Tuyết

Lập tức những ánh mắt ghen tỵ như mìn ăn tươi nuốt sống Tuyết bắn tới

_Tui với cậu quen nhau sao...-Tuyết ngập ngừng 1 lúc- Với lại cậu lớn hơn tui bao nhiêu mà dám xưng anh em

_Vây thôi, chào cậu-Hào tiếp tục mặt dày giờ giọng ngọt như mía lùi

_Cậu...hử-Tuyết tức quá bỏ vào lớp trước

Hào thấy cô giận lập tức chạy theo năn nỉ làm mấy NS tức đến muốn lập tức xé xác Tuyết

~~~~~

Bà cô vào lớp, vẫn như thường ngày 1 tình trạng "hỗn loạn" nhẹ. Mấy học sinh đang vui nhưng khi thấy ánh mắt muốn giết người của cô giáo liền thức thời quay lại chỗ ngồi. Cô giáo quan sát thấy cả lớp đã chịu ngồi yên, chỉ có Hào là ngồi gác chân lên bàn học, đôi mắt xanh lam u oán chớp chớp nhìn Tuyết. Tuy biết Hào ko coi lời nói của giáo viên ra j nhưng bà cô vẫn ko dám đụng tới cậu đánh già vờ cho qua

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Hotboy Mới-Đổi Chỗ

Thấy tình hình đã ổn định cô giáo liền hắng giọng tuyên bố : _Cả lớp hôm nay chúng ta có bạn mới...bạn ấy là học sinh nhận học bổng cô mong các em sẽ giúp đỡ

Cô giáo vừa nói xong thì cả lớp liền khinh thường ko có vẻ j là chào đón

_Lại là mấy đứa nhà nghèo sau lớp mình nhận hoài vậy'

_Ngày hôm qua là con nhỏ kia bây giờ lại thêm ai nữa đây'

_Khỏi nói cũng biết ko đẹp đẽ j rồi'

_Đúng đó chắc cũng giống như nhỏ hôm hôm qua vậy'

.....@#\$/^&@#\$/&.....

Cả lớp xôn xao bàn tán khắp nơi toàn những lời châm chọc khó nghe. Tuyết nghe thấy vậy vô cùng tức giận, dám nói bạn cô như vậy nếu nó mà chịu xuất hiện với gương mặt thật đảm bảo mấy người ko ai bằng được với nó. Tuyết đập bàn 1 cái rồi đứng dậy

_Nè mấy người khinh người vừa thôi, mấy người dám nói với tui là mấy người đẹp tự nhiên, dám bảo đảm mình chưa từng trang điểm hay thậm mỹ ko-Tuyết tức giận lớn tiếng nói

Bị Tuyết nói trúng tim đen mấy đứa đó liền im luôn. Bà cô thấy Tuyết dám vô lễ trước mặt giáo viên định làm khó cô nhưng khi thấy ánh mắt cảnh cáo của Hào thì liền an phận, tiếp tục công việc của mình

_Thôi mấy em yên lặng-bà cô giáo nói xong thì quay ra cửa-Em vào đi

Trước cửa, nó bước vào trước liền đi lại chỗ của mình ngồi xuống, sau đó là hần bước vào. Tuy gương mặt ko nhìn thấy rõ do chiếc mũ nhưng thân hình hoàn hảo được bao gọn bởi bộ đồng phục được cắt may tỉ mỉ đã thu hút ko biết bao cặp mắt. Vào lớp xong hần cao ngạo đứng nhìn xuống dưới lớp

_Em giới thiệu đi-cô giáo cười nói

_Phạm Bảo Khánh

Hắn lạnh nhạt, thờ ơ ngẩn ngơ phun ra mấy chữ giọng nói trầm thấp như tiếng violong trong gió làm mọi người càng tò mò muốn biết khuôn mặt được che dưới chiếc mũ

_Nè sao cậu ko bỏ nón xuống ko có lịch sự hết-1 NS lên tiếng nói

_Chắc khó coi quá ko muốn ai nhìn mình rùi-nam sinh phụ họa theo

Hắn cũng ko nói j đưa tay kéo chiếc mũ lười trai xuống. Cả lớp ai cũng đứng hình mắt muốn rớt ra ngoài. Mái tóc nâu khói tự nhiên; đôi mắt hồ phách âm trầm, lạnh lùng băng giá, thân hình cao ngao. Bà cô nhìn thấy cũng ko muốn chớp mắt, hắn thực sự là đẹp tới từng chút một, chỉ cần 1 ánh mắt cũng đủ khiến cho con gái cả trường phải nghiêng ngả. Mấy NS ngất ngây trước vẻ đẹp trời phú của hắn bây giờ ko cần biết hắn giàu hay nghèo nữa

_Trời ơi, tui xỉu đây-NS1 lên tiếng

_Thiên thần đây sao ?-NS2 ngơ ngẩn nói

_Anh ấy còn đẹp hơn mấy hotboy trường mình nữa-NS3 tiếp lời

_Hơn hẳn đó chứ-NS4 nói tiếp

Lập tức cả lớp ồn ào hẳn lên nam thì nhìn hắn đầy ngưỡng mộ và ghen tỵ, nữ thì lấy gương ra sửa soạn lại khuôn mặt của mình muốn hắn chú ý tới. Tuyết và Hào cũng hơi ngạc nhiên, nói thật Hào có chút ko vui bây giờ cậu bị rớt xuống no.2 rùi, chỉ có nó là thân thiện như ko có chuyện j xảy ra

_CẢ LỚP IM LẶNG-bà cô thấy hỗn loạn lập tức hét lớn. Xong xuôi cô giáo quay sang hắn cười dịu dàng

_Em muốn ngồi chỗ nào cứ nói đi-bà cô giáo nhìn hắn ko chớp mắt nói

Mấy NS nghe vậy liền xôn xao ai cũng muốn hắn ngồi chỗ mình có người còn đuổi luôn cả bạn ngồi kế mình ra khỏi ghế

_Với cậu ấy-hắn chỉ tay vào chỗ của nó, ko hiểu tại sao hắn luôn muốn ở gần nó có lẽ trong cái thế giới còn quá mới lạ này nó là người duy nhất hắn có thể tin tưởng

Hào vừa nghe xong câu nói của hắn trong đầu liền nảy ra 1 ý định

_Nhưng mà chỗ đó của Tuyết ngồi rùi em à-cô giáo khó xử

_Vậy cho Tuyết ngồi với em đi cô-Hào bỗng nhiên đứng lên nói

_Được rùi như vậy đi- ko muốn đất tội với 2 hotboy cô giáo liền gật đầu đồng ý

Mấy đứa NS nghe vậy liền dùng ánh mắt hình viên đạn phóng thẳng tới chỗ nó và Tuyết. Ai cũng tức tối vì nó và Tuyết được ngồi với 2 chàng trai đẹp nhất trường

_Rengreng- tới giờ vào học mọi người đều lấy đồ ra chuẩn bị học

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

~~~~~*Sân bay quốc tế Tân Sơn Nhất~~~~~Chuyến bay từ Anh về VN vừa hạ cánh, từ trong sân bay, 1 cô gái bước ra thu hút rất nhiều ánh mắt. Cô gái có dáng người cao khoảng 175cm, trên người mặc bộ váy xếp li hiệu chanel đắt tiền, mái tóc màu hồng nhạt bồng bềnh tung bay theo từng bước đi, đôi mắt xanh lam trong như đại dương. Cô quyến rũ, xinh đẹp như 1 đóa hoa hồng

Vì Chí Di (c2 của Hào) về sớm hơn so với giờ dự định nên mọi người chưa ra đón, thấy vậy Di đi lại chỗ có ghế đá chờ người nhà tới đón. Di vừa ngồi xuống thì bỗng nhiên cô nghe từ đâu truyền tới những tiếng đánh nhau và tiếng kêu đau đớn của 1 người nào đó. Di thấy tò mò lần theo tiếng đi đến 1 góc khuất thì thấy 1 cảnh tượng khinh khủng. Cả đám người đánh hội đồng 1 người thanh niên, anh ta mặt mày vương vãi máu me, bàn tay bị 1 tên khác dẫm lên, tên đó lại cố ý nhấn mạnh xuống nhưng anh ta chỉ nhăn răng chịu đau chứ ko thềm cầu xin

_Xem ra mày cũng cứng miệng lắm- tên đứng đầu khinh khinh nói

_Tụi bây có thể...giết tao...nhưng đừng hòng moi từ miệng tao 1 thông tin nào của Tuyết Thần-anh ta nói 1 cách mệt nhọc nhưng rất dứt khoát

_Được lắm, mày muốn chết chứ j ?-tên đó tức giận lấy 1 con dao ra chuẩn bị đâm xuống

Di thấy cảnh tượng trước mắt định chạy ra ngăn cản, dù j Di cũng là 1 cao thủ triết quyền đạo nên chắc sẽ đối phó được. Khi Di chưa kịp chạy đến thì bỗng nhiên có 1 cành cây nhỏ từ đâu bay tới đâm vào cổ tay tên đó, là cho hắn ta đau đến phải buông con dao xuống

_Đưa nào ?-tên đó gầm gừ

_Hình như bang Hắc Long mấy người chỉ biết đánh hội đồng người khác thì phải-1 giọng nói ưu nhã nhưng có vài phần mỉa mai vang lên

Minh bước ra trên người mặc bộ vest màu trắng, chiếc áo sơ mi màu đen đối lập, cà vạt cùng tông màu trắng, tay đeo đồng hồ Rolex Thụy Sĩ. Bây giờ trên người Minh toát lên khí chất 1 doanh nhân thành đạt khác hẳn về ngọc thụ lâm phong (cây ngọc chắn gió) thường ngày

_Mày là ai dám động đến Hắc Long bang, muốn chết hả-1 tên trong đó lớn tiếng quát

_Tụi bây ko cần biết tao là ai, Nhưng tụi bây về nói với Dennis* nên còn làm càn thì đừng trách Demond chúng ta ko khách sáo-Minh từ tốn nói nhưng giọng điệu như đang cảnh cáo

_Rút lui- tên cầm đầu lập tức thức thời

_Đại ca sao phải sợ thằng đó chứ-1 tên lớn tiếng nói

_Đồ ngu, ko nghe hả hắn ta là người của bang Demond đó-tên cầm đầu lớn tiếng quát

Nghe đại ca chúng nói xong, bọn chúng liền hoảng sợ theo đại ca chúng chạy đi. Ai chẳng biết trong Demond và Tuyết Thần toàn là cao thủ, hơn nữa người này chỉ cần 1 nhánh cây là có thể là bị thương người khác chắc chắn là 1 nhân vật ko nhỏ trong Demond

Minh thấy bọn chúng chạy đi xong lập tức chạy tới người thanh niên đỡ anh ta lên

_Tại sao...phải cứu tôi-anh ta thắc mắc hỏi

_Chẳng qua tôi thấy ghét bọn chúng i đông hiệp yếu nên ra tay cứu anh thôi- Minh nói

_Dù sao cũng cảm ơn anh-anh ta cảm kích nói sau đó giọng yếu ớt dần

Minh thấy vậy liền đỡ anh ta vào chiếc Cadillac của mình sau đó ra lệnh cho tài xế chở anh ta tới bệnh viện

_Ra được rồi đó-sau khi chiếc xe đi khỏi Minh liền quay vào chỗ Di đang đứng gọi

_Sao anh biết có người-Di từ từ bước ra

Minh vừa thấy Di trong mắt bỗng khựng lại còn có 1 chút bi thương nhưng nhanh chóng che giấu

_Cô...cô tên j ?-Minh bất ngờ hỏi

_Lưu Chí Di-Di trả lời- Có j không ?

_À ko, tui phải đi đây tạm biệt-Minh nói xong nhanh chóng đi ra đường bắt taxi đi khỏi

Thấy Minh đi khỏi, Di liền cảm thấy hơi tiếc nói thật trong lòng Di cảm thấy rất ấn tượng về chàng trai vừa rồi, ko ngờ bề ngoài anh ta thư sinh nho nhã vậy mà giỏi võ như vậy, còn tính nhờ anh ta chỉ cho vài chiêu ko ngờ lại đi rồi. Bỗng nhiên có 1 giọng nói từ phía sau cắt đứt suy nghĩ của Di

_Tiểu thư

_Quản gia-Di quay đầu lại nói

_Tiểu thư chúng tui tìm cô này giờ-quản gia nói

_Xin lỗi nha-Di tỏ vẻ biết lỗi

_Không sao đâu, để chúng tui xách hành lý cho-quản gia nói rồi kêu 2 vệ sĩ xách hành lý của Di lên xe Audi gần đó rồi chạy về biệt thự

Chương 22: Sự Thay Đổi Kỳ Diệu

Giờ ra về Tuyết và Hào lái xe về nhà trước. Hấn cũng chờ nó về nhà, đang đi tới 1 con đường khá vắng người thì bỗng nhiên có 1 đám người xông ra chặn đầu xe làm hấn phải thắng gấp. 'Mấy người muốn j đây ?-nó bước xuống xe dùng đôi mắt lạnh khốc đằng sau cặp kính quét qua từng người

_Tại mày đất tội với người khác nên họ thuê tội tao dạy cho mày 1 bài học thôi-1 tên trong đó cười đều nói

_Để xem mấy người có bản lĩnh đó ko đã-nó và hấn đồng thanh rồi cùng nhìn qua nhau

_Con nhỏ này gan nhĩ-tên đó nói xong thì ra lệnh đàn em xông lên. Nó cười lạnh lẽo chuẩn bị tiếp đón mấy tên ko biết sống chết này, bỗng nhiên ngay phía sau có 1 giọng nói chứa đầy hàn khí vang lên

_Không được đụng tới cậu ấy-hấn nói rồi xông lên đá vào bụng tên đó 1 cú, hấn dùng lực khá mạnh khiến tên đó ngã lăn ra đất bất tỉnh nhân sự. sau khi việc xảy ra hấn cũng khá ngạc nhiên vì hành động của mình

_Thì ra cậu biết võ-nó cười nhạt sau đó búng tay- Xử hết bọn chúng thôi nào

Sau khi nghe vậy mấy tên còn lại cũng tức giận xông lên, nó và hấn cũng sẵn sàng đón tiếp. Chỉ vài phút sau thì mấy tên đó đã bị hạ tới tê thảm, ai cũng nằm rên la đau đớn. Nó mĩa mai cười lạnh bản lĩnh như vậy thôi mà cũng tới đầu với nó đúng là quá mất mặt. Bỗng nhiên từ đằng sau hấn có 1 tên ráng gượng đứng dậy rút dao ra phóng tới chỗ hấn

_Cẩn thận-nó nhanh chóng nhắc nhở, ánh mắt có chút khẩn trương

Hấn nghe tiếng của nó nhanh nhẹn né tránh và tung 1 cú đá đảo ngược mũi dao quay lại chỗ tên kia. Cây dao cắm vào ngay ngực phải tên đó, máu chảy ra loang khắp 1 mảng lớn

_Á- tên đó kêu lên 1 tiếng rồi ngã xuống vì máu mất do mũi dao đâm vào quá sâu

Hấn trơ người ra nhìn cảnh tượng trước mắt, hấn ko hề muốn làm như vậy chẳng qua do phải ứng tự nhiên nên hấn mới phòng vệ thôi. Nhìn cảnh tên đó nằm trên đường máu ko ngừng chảy ra, bỗng nhiên trong đầu hấn có những tiếng nói vọng ra, đan xen với nhau :

'Quả nhiên ko thể nào qua mặt bang chủ Kevil đây'

'vô thắng vấn đề đi'

' Rất thẳng thắng, chúng tôi tới đây để lấy mạng của anh'

Tiếng súng nổ, tiếng người đánh nhau và hình ảnh những người kia nằm bất động máu chảy ra thành 1 mảng lớn. Những hình ảnh mờ mịt, ko rõ ràng liên tục hiện ra nhưng hấn ko hiểu nổi chúng có ý nghĩa j

_Á-hấn hét lên 1 tiếng rồi quy xuống tay ôm chặt lấy đầu, miệng lâm nhảm j đó

Nó thấy hấn như vậy cũng hơi khẩn trương vì từ đó đến giờ tuy biết mình mất trí nhớ nhưng hấn vẫn luôn bình tĩnh đối mặt chưa bao giờ nó thấy hấn phản ứng mạnh đến vậy

_Cậu có sao ko vậy ?-giọng của nó có chút gấp gáp

_Đau...đau quá-hấn cứ lấy tay ôm lấy đầu, giọng nói hơi mệt mỏi

Nó liền đỡ hấn lên xe rồi chạy nhanh về nhà

Về tới nhà nó đưa hấn lên phòng hấn để nằm nghỉ mệt. Nó lấy toa thuốc bác sĩ cho chạy đi mua thuốc, do mấy ngày nay hấn bận quá nên quên đi mua thuốc cho hấn. Nó đi tới 1 tiệm thuốc tây gần đó mua 1 hộp thuốc bổ não đặc biệt ko có tác dụng phụ rồi đi về nhà. Khi nó vào phòng hấn cùng lúc hấn cũng vừa tỉnh lại

_Cậu tỉnh rồi hả ?-nó hỏi

_ỪK- hấn nhẹ giọng đáp

_Đây là thuốc của cậu, nhớ mỗi ngày uống 2 lần-nó đưa hộp thuốc cho hấn đặt dõ

_ Cảm ơn-hắn nhìn nó cười, nụ cười nhẹ nhàng thanh thoát như con gió nhẹ mùa thu

Nó hơi bất ngờ, hắn từ lúc về nhà tới giờ chưa từng nở 1 nụ cười lúc nào cũng trầm lặng. Với lại ánh mắt hắn nhìn nó có chút khác thường. Trong ánh mắt hồ phách đó có 1 chút lạnh nhạt, 1 chút biết ơn và..."ấm áp"; nó giật mình với từ này, từ lúc nào hắn biết nhìn người khác bằng ánh mắt ấm áp như vậy

_ Nè cậu bị sao vậy ?-nó ko nóng ko lạnh hỏi

_ Không có j, chỉ là...ko hiểu sao tui thấy bây giờ cậu rất dễ thương-hắn nó xong ko nhìn được véo nhẹ má nó

_ Nè-nó tức giận đẩy mạnh hắn ra

_ Minh đang là bệnh nhân đó-hắn đau quá, dùng ánh mắt ngây thơ vô (số) tội nhìn nó

_ Cậu-nó tức giận nhìn hắn, trong lòng tự nhủ 'nhìn xuống' dù j hắn cũng đang mất trí nhớ chờ hắn khỏe lại rồi tính sau

_ Được rồi cậu nghĩ ngơi đi-nó lạnh nhạt nói rồi đi ra khỏi phòng

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Snow Bí Ẩn

~~~~~*Bang Tuyết Thần~~~~~ Trụ sở bí mật của bang Tuyết Thần là 1 nơi vô cùng bí ẩn chỉ có những người chức vụ cao trong bang mới biết được. Nơi đây được xây dựng theo phong cách Nhật Bản với thiết kế vô cùng phức tạp. Trong đây gồm có phòng họp; khu vực huấn luyện sát thủ, âm vệ; kho vũ khí và phòng riêng của bang chủ

Nó bước vào trong, trên người nó bây giờ mặc bộ váy bó sát màu đen, áo khoác tay ngắn cùng màu. Trên mặt nó đeo 1 chiếc mặt nạ lông vũ màu trắng nổi bật, chân mang boot cao gót cổ giày cao tới nửa gối. Nó đi tới đâu cũng tỏa ra hàn khí nguy hiểm tới đó. Khi nó vào tới trong thì gặp Shin và 1 người con trai có mái tóc màu rêu nhạt, gương mặt có đôi nét lười biếng nhưng lại rất mỉm hoặc

_ Sư huynh của tui cuối cùng cũng chịu về rồi sao, cứ tưởng anh chơi vui quá quên đường về rồi chứ-nó vừa vào thì đã quăng vào mặt người kia 1 câu châm chọc thấy rõ

_ Có cô em gái xinh đẹp ở đây huynh làm sao ko về chứ-người đó nhanh trí đáp lại

_ Chà, Jack à em càng ngày càng lợi hại-Shin đứng kế bên giờ ngón tay cái lên tán thưởng nói

_ Thôi vào vấn đề đi-nó lạnh lùng nhắc nhở

_ Được rồi-Shin chu miệng bắt nắn nói

_ Mấy thứ mà em đưa cho anh đã đem đi kiểm tra rồi, tuy có vài phần hư hại nhưng vẫn tra ra được gốc tích của chúng-Shin ngập ngừng 1 chút rồi nói tiếp- Bộ đồ nam đó là đồ hiệu nổi tiếng đến từ thương hiệu GUCCI nổi tiếng của Pháp hình như là được bán ở buổi ra mắt ở Paris tuần trước, đồng hồ Rolex vàng của Thụy Sĩ, giày da tự nhiên nhập khẩu từ Ý và khuyên tai kim cương đen Nam Phi

Shin nói xong ko khỏi thờ dài, mấy món đồ này nếu đối với 1 gia đình bình thường thì chính là cả 1 gia tài

_ Snow à mấy món này là hàng nhập khẩu ko có bán đâu-Jack lên tiếng nhắc nhở

Nó trầm mặc suy nghĩ thân phận của hắn quả nhiên ko bình thường. Mấy món đồ này là của hắn do bị hư hại trong vụ tai nạn nên nó đem cho Shin đi điều tra về nguồn gốc của chúng nhưng ko ngờ lại là những món đồ quý giá như vậy

_ Được rồi 2 người ra ngoài đi-nó nói khôn mặt ko chút cảm xúc

Shin và Jack nghe vậy liền đi ra ngoài sẵn tay đóng cửa lại cho nó

*Giới thiệu: Lý Thiên Vũ (Jack): 17t là con trai của thầy nó-sư huynh của nó. Có 1 vẻ đẹp trời cho với mái tóc rêu nhạt, ánh mắt đen huyền. Là 1 người điềm tĩnh, vui vẻ và có tài ăn nói. Phó bang Tuyết Thần-rất giỏi về kiếm thật

~~~~~

Hôm nay là ngày nghỉ, nó giúp mẹ mua 1 số đồ. Nó đang đi thì có 1 người đi lại nói nhỏ j đó với nó. Nó vừa nghe xong thì bỗng ánh mắt trở nên lạnh lẽo đáng sợ lập tức nó nhanh chóng đi khỏi đó

Tại 1 hẻm vắng có 1 đám người đang ở đó với vẻ mặt tức tối

_Đại ca nếu hôm qua ko có tên kia cản trở tụi mình đã xử thằng đó rồi-1 tên trong đó nói

_Đành chịu thôi nếu chúng ta mà dấn tội với Demond nữa thì tiêu đó-tên đại ca thức thối nói

_Nhưng tên kia cũng chỉ là 1 con chó của Demond thôi mà-tên đó tức tối

_Đội xử lí xong Tuyệt thần rồi tới Demond cũng chur muộn-tên đại ca kiêu ngạo nói

_Các người tưởng Tuyệt Thần dễ xử lắm sao- 1 giọng nói đầy hàn khí nguy hiểm vang lên trong ko khí

_Ai mau ra đây ?-tên đại ca giật mình dừ tợn nói

Tên đại ca đang đứng dậy nhìn xung quanh thì nhiên có 1 thứ j đó bay tới. Tên đó ko kịp né tránh chỉ kịp la lên 1 tiếng rồi ngã xuống máu tuôn ra ko ngừng. Mấy tên đàn em thấy vậy liền chạy tới xem thử

_Vết thương này là...là Hoa...Hoa tuyết bốn cánh-1 tên trong đó vừa nói xong thì mấy tên kia cũng xanh hết cả mặt

_Cũng hiểu biết đó-giọng nói đó lại 1 lần nữa vang lên

_Snow-1 tên sợ hãi nói

Tên đó vừa dứt tiếng thì cả đám còn lại cũng đồng loạt ngã xuống, họ cũng bị giết như tên trước đó. Trong ko khí bây giờ tràn ngập 1 mùi máu tươi đáng sợ. Không ai để ý trên sân thượng của ngôi nhà đối diện có 1 cô gái đeo mặt nạ trắng, mái tóc xõa dài bay trong gió, trên môi nở 1 nụ cười lạnh lẽo, khát máu

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Lộ Mặt

Sau khi xử lí xong bọn chúng bỗng nhiên nó nghe được tiếng bước chân chạy về phía này nó vội vàng bỏ mặt nạ ra rồi khỏi hiện trường.Minh vừa tới nơi thì thấy 1 thân ảnh xẹt qua và 1 đám người bị giết chết. Minh định đi thì bỗng thấy 1 vật nằm dưới đất liền nhặt lên rồi vội vàng đuổi theo người đó. Minh đuổi theo được 1 lúc thì đã ko thấy đâu nữa. Lúc này Minh đang đi ngang gần chỗ này thì nghe được tiếng ầm khí nên cảnh giác đi lại xem sao. Khi vừa tới nơi thì thấy cảnh 1 đám người bị giết chết nên Minh liền đuổi theo hung thủ nhưng người đó thực sự quá nhanh. Minh đi 1 lúc thì tới 1 con đường nhỏ, bỗng nhiên bên vách tường có 1 bóng người xông ra

Nó tung cho Minh 1 cú đá khá mạnh, cũng may Minh cũng là 1 cao thủ trong thế giới đêm nếu ko thì đã bị toi đời. Sau khi lấy lại bình tĩnh Minh liền đánh trả lại, nó tung người né tránh rồi tiếp đón những chiêu thức của Minh. Hai bên đánh nhau 1 lúc sau bỗng nhiên...

_Snow-Minh đột nhiên thốt lên vẻ mặt hết sức kinh ngạc

Nó ngạc nhiên, nhìn lại thì thấy mặt dây chuyền hình bông tuyết của mình đã bị lộ ra phân nửa liền vội vàng cất vào

_David thì ra là anh-nó thần nhiên nói dù j cũng bị lộ rồi

Thật ra sợi dây chuyền này là của thầy nó cho nó, sợi dây chuyền màu đen được làm từ dyneema* và mặt dây chuyền làm từ 1 loại thủy tinh đặc biệt làm thành hình bông tuyết chính giữa có khắc chữ T màu đỏ (T viết tắt của Tuyệt Thần).

Sợi dây chuyền này có thể nói là độc nhất vô nhị trong thế giới đêm tuyệt đối ko có cái thứ 2, chỉ có bang chủ của Tuyệt

Thần mới có sợi dây này nó có ko chịu nhận cũng ko ai tìm

_Mấy người kia là do cô giết-Minh cẩn thận quan sát nó sau đó chắc chắn nói

_Nè sao anh dám nói là tui-nó thách thức nói nó ko tin là Minh nhảy bén tới vậy

_Dựa vào sợi dây chuyền trên cổ cô với cái này-Minh nói xong thì giờ âm khí trên tay lên, chiếc âm khí này là do Minh nhặt được ở cạnh mấy người chết kia

_"Hoa tuyết bốn cánh" đừng nói ko phải của cô-Minh tự tin giọng, giọng nói trầm ấm từ tốn

_Bóp bóp bóp-hàng loạt tiếng vỗ tay vang lên-Anh rất thông minh

_Chúng ta tìm chỗ khác nói chuyện được ko-Minh lên tiếng đề nghị

_Ok-nó lạnh nhạt trả lời- 15 phút sau ở quán cafe gần đây

Minh gật đầu đồng ý, nó liền vội đi về nhà thay đồ sau đó tới nơi đã hẹn. Nó mặc chiếc áo T-shirt cách điệu, quần jean bó sát màu trắng trong nó cũng chẳng khác 1 cô gái bình thường ko ai ngờ nó lại là bang chủ 1 bang đứng đầu thế giới đêm. Minh và nó tới quán cafe rồi tìm 1 chỗ ngồi xuống. Đây là lần thứ 2 nó gặp Minh khác hẳn với lần trước Minh mặc chiếc áo thun đơn giản, áo khoát màu nâu nhạt, quần jean mài tuy bây giờ Minh có chút thay đổi nhưng tính cách và cử chỉ bình tĩnh, ôn nhu vẫn như lúc trước. Minh và nó tuy gặp nhau ko nhiều nhưng 2 bên rất hợp nhau, nói chuyện cũng rất ăn ý như đã thân nhau từ trước

_À, chuyện quyết đấu chúng ta để sao được ko bang chủ chúng tui có chuyện phải ra nước ngoài giải quyết-Minh bình thản nói

_Được thôi với lại chúng ta còn có 1 người nguy hiểm hơn cần đối phó-suy nghĩ 1 hồi nó lạnh lùng nói 1 cách thần bí

_Dennis*- nó và Minh đồng thanh

Bỗng nhiên có 1 bóng đen xẹt qua. Nó nhanh chóng đứng lên phóng âm khí ra nhưng vẫn ko kịp. Thấy vậy nó và Minh vội vàng đuổi theo nhưng ko thấy ai đâu

_Sao ko thấy rồi-Minh điềm tĩnh nói ánh mắt nhìn xung quanh

_Tên đó đứng lành nhanh thật-nó lạnh lẽo nói, giọng âm trầm nguy hiểm

_Được rồi,nhà chúng ta sẽ điều tra sau về thôi-Minh thấy biểu cảm của nó liền bình tĩnh khuyên giải

Nó gật đầu rồi Minh và nó liền ai về nhà nấy, ko ai để ý sau khi 2 người đi khỏi có 1 ánh mắt âm hiểm đang đất ý nhìn bọn họ đi khỏi

* dyneema: 1 loại chất dẻo tổng hợp, nhẹ hơn nước nhưng cứng hơn thép 15 lần

* Dennis: bang chủ Hắc Long bang 1 người vô vùng bí ẩn chưa hề lộ mặt bao giờ (*T/g: là nhân vật ác chính trong bộ truyện, có quan hệ rất lớn đến thân phận của nó)

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Đi Bar

~~~~~*Tại nhà nó~~~~~Sau khi ăn cơm tối xong nó lên phòng học bài và thiết kế bộ sưu tập, trang sức mới. Hết sau khi ăn tối xong thì qua phòng nó mượn vài quyển sách đọc. Nó học xong chuẩn bị dọn dẹp sách vở thì bỗng nhiên điện thoại của nó đột nhiên reo lên

_Alo-nó bắt máy

_"Hân à, đi chơi ko ?"-Tuyết vui vẻ nói tràn đầy hưng phấn

_ở đâu ?-nó thờ ơ hỏi

_"Không biết nữa cậu chọn đi"-Tuyết suy nghĩ 1 hồi liền trả lời

_Bar Ciz nha-nó nói

_"Được mình chờ cậu"-Tuyết vừa nói xong thì nó tắt máy. Nó bỏ điện thoại vào túi rồi quay sang hân

_Đi chơi ko ?-nó lạnh nhạt nói nhưng trong giọng nói có vài phần trầm ấm hơn lúc trước

_Ok-hắn ko cần suy nghĩ liền trả lời

Hắn nói xong thì liền đi về phòng hắn, nó cũng vào phòng WC thay đồ. Một lúc sau nó bước ra với chiếc áo hai dây màu trắng với thiết kế đơn giản, quần short màu xám tro với chiếc áo khoác bằng jean bên ngoài. Nó mang đôi giày cao gót màu đen có đính thủy tinh tím

Nó thay đồ xong thì đi ra khỏi phòng, tới cầu thang thì gặp hắn đã ở đó. Hắn mặc chiếc áo sơ mi đen, quần jean xanh, giày thể thao với thiết kế đơn giản. Tuy đồ trên người hắn là những đồ khá đơn giản nhưng ko hề giảm đi vẻ mê hoặc mà còn tăng thêm vài phần tao nhã, lịch lãm

Hắn và nó xuống nhà lấy moto rồi chạy tới bar. Hắn lấy xe chở nó chạy với tốc độ kinh khủng nên mới hơn 5 phút đã tới bar

Tới nơi nó đi giữ xe rồi cùng hắn đi vào bar, do hôm nay nó ko mang mặt nạ nên ko có ai nhận ra nó là bang chủ cứ tưởng nó cũng chỉ là mấy người khách tới bar chơi. Nó vào trong thì thấy Tuyết đang ngồi ở bàn gần quầy và kế bên là 1 vị khách ko biết từ đâu chui ra "Hào"

_Sao cậu ta lại ở đây- nó bước lại gần bàn bình thản hỏi

_ai mà biết sẽ gặp cậu ta ở đây đâu-Tuyết tức tối nói

Hào ở kế bên thì cười hi hi. Thật ra Hào ko phải trùng hợp đến đây mà do cậu đã canh lúc Tuyết sơ ý bí mật gắn thiết bị định vị đặc biệt của bang Demond vào điện thoại Tuyết nên cho dù cô có đi đâu thì cậu cũng biết được. Đương nhiên bí mật này cậu ko thể nói với ai rồi nếu ko để Tuyết mà biết được cô đổi lun điện thoại khác thì tiêu. Nó và hắn thấy Hào cười mờ ám cũng hiểu được chắc chắn cậu ko hề trùng hợp mà tới đây

Nó và hắn vừa ngồi vào bàn thì phục vụ đã đi tới bàn của họ

_Xin hỏi quý khách uống j ?-phục vụ bàn hỏi

_Vang hồng-nó

_cocktail Planter's Punch-Tuyết

_Cocktail Vodka- hắn

_Rượu Whisky-Hào

Phục vụ nghe xong liền đi tới quầy, 1 lúc sau thì thức uống được bưng ra. Hắn và Hào sau khi tới thì đã thu hút ko biết bao đứa con gái có người còn muốn tới chỗ họ nhưng vừa thấy trông mắt tằm đầy sát khí của hắn thì đành ngồi lại chỗ mình. Còn nó và Tuyết thì bị tụi con trai nhìn bằng ánh mắt hồ đồ có người còn sệt máu mũi luôn

Hắn vào Hào thấy vậy liền dùng ánh mắt giết người phóng tới chỗ bọn kia như muốn nói: còn nhìn nữa coi chừng tao móc mắt tụi bây đó. Thấy được 2 chàng trai với ánh mắt muốn giết người ngồi kế 2 cô gái mấy đứa kia lập tức quay đi chỗ khác

_Nhảy ko hả ?-tuyết phấn khởi đề nghị

_Ok-nó thờ ơ trả lời

Nói xong Tuyết và nó liền bước lên sàn nhảy. Khuôn mặt cực kì xinh đẹp hút hồn và thân hình mảnh mai, thon gọn với body cực chuẩn uốn lượn theo tiếng nhạc nhịp nhàng đã khiến biết bao người phải ngơ ngác, ghen tỵ. Hắn và Hào ở dưới này thì bị 1 đám con gái mặt đỏ thối vài vây quanh

_Cút-hắn lạnh lùng gằn giọng, giọng nói tỏa ra đầy hàn khí đáng sợ

Mấy đứa đó thấy vậy liền bỏ chạy mất dép, ko ngờ 1 chàng trai có khuôn mặt như 1 vương tử lại có thái độ đáng sợ như 1 ác ma. Hào thấy thái độ của hắn cũng phải giật mình mới đầu thấy hắn cũng khá trầm tĩnh ko ngờ lại dọa người cỡ đó. Với lại khi này nghe Tuyết nói khuôn mặt của nó ở trường chỉ là cái trang khuôn mặt bây giờ mới là khuôn mặt thật của nó thì ko khỏi ngạc nhiên ko ngờ nó lại đẹp như vậy như Hào chả quan tâm vì người cậu đang muốn hướng tới là Tuyết

Sau khi dẹp xong tụi con gái hám trai hắn và Hào tiếp tục canh chừng nó và Tuyết nếu ko 2 cô chắc chắn sẽ bị tụi con trai ở đây bu lấy. Đêm nay đúng là 1 đêm đầy vất vả nhưng cũng rất vui

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Cold Boy-Xin Việc Làm

~~~~~*Học viện Star School~~~~~Giờ ra chơi cả trường chạy ùa ra căn tin. Nó, hần, Hào và Tuyết cũng đi ra căn tin, từ sau ngày đi bar chung 4 đứa liền nhập làm 1 nhóm luôn đi chung với nhau. Bốn đứa tìm 1 chỗ gần đó rồi ngồi vào

_Ăn j ?-Tuyết hỏi rồi lấy tấm giấy trên bàn chuẩn bị ghi

_Như cũ-nó

_Mì spaghetti (mì Ý)-Hào

_Bít tết-hần

Tuyết viết xong thì đưa cho Hào và hần đi mua đồ ăn. Một lúc sau Hào và hần cầm 2 khay đựng đồ ăn đi tới, mùi thức ăn thơm phức bốc lên nghi ngút. Mọi người chia đồ ra rồi cùng nhau ăn. Hần vừa ăn được vài miếng thì thấy mọi ánh mắt đều tập trung về phía bàn của họ, hần chả thèm quan tâm cúi đầu ăn tiếp. Bỗng nhiên từ xa có 2 cô gái ẻo lả đi tới bàn của họ

_Cho tụi mình ngồi chung với nha- hai người đó ko ai khác chính là nhỏ Phuong và nhỏ Lệ. Thấy Hào ngồi ở đây nên nhỏ Phuong mới tới coi thử

_Xin lỗi, hết ghế rồi-hần ngược mặt lên lạnh lùng nói, khuôn mặt cực kì handsome nhưng giọng điệu như muốn đuổi khéo

Nhỏ Lệ tức giận xoay qua, đập vào mặt là khuôn mặt cực lạnh lùng cũng đầy vẻ mê hoặc hút hồn của hần làm nhỏ phải đứng hình 5s. Nhỏ Lệ từ trước đến nay là 1 người vô cùng kiêu căng, phách lối vốn nhỏ tưởng chỉ có những hotboy vừa đẹp trai vừa giàu có như Hào mới xứng với nhỏ nhưng ko ngờ trong người lại có người đẹp hơn cả Hào trên người còn toát lên khí chất quý tộc

_cậu là...-sau khi định thần lại nhỏ Lệ liền ngờ ngẩn hỏi

_Không liên quan tới cô- 1 câu nói lạnh lùng, ko chút cảm xúc cắt ngang mộng tưởng của nhỏ Lệ

_Cậu-nhỏ lệ tức quá liền hậm hực bỏ đi trước khi đi ko quên ném cho nó và Tuyết cái nhìn ác ý

_Anh à,em đi nha-nhỏ Phuong hôn gió Hào 1 cái rồi liền theo nhỏ Lệ

Hào thấy vậy ko khỏi rùn mình, cậu chỉ cần 1 mình Tuyết hôn cậu là đủ rồi. Nó và hần cũng tiếp tục ăn uống nói chuyện

~~~~~  
Tại 1 góc khác của căn tin có 2 cặp mắt ghen tỵ đang nhìn về phía 4 người đang nói chuyện vui vẻ đằng kia. Nhỏ Lệ quả thật nuốt ko trôi cục tức này, nhỏ ko phục tại sao nó xấu xí như vậy mà hần lại cho nó ngồi chung bàn chứ

\_Anh ta là ai vậy ?-nhỏ Lệ ko phục hỏi con Phuong nhưng ánh mắt lại rất say mê

\_Cậu ta tên là Phạm Bảo Khánh là học sinh được nhận học bổng vào lớp em, thành tích nghe nói rất xuất sắc-nhỏ Phuong trả lời

\_Hà anh ta như vậy mà là học sinh nhận học bổng sao-Nhỏ Lệ có vẻ ko tin

\_Đúng đó với lại anh ta lạnh lùng, khép kín lắm rất khó tiếp xúc-nói thật lúc nhỏ Phuong gặp hần ở lớp cũng bị hần làm cho mê muội đầu óc nhưng lại rất khó làm quen với hần, với lại người mà nhỏ đang nhắm tới là Hào

\_anh ấy nhất định phải là của chị haha-nhỏ đó nói xong thì cười cực kì đáng ghét (\*con này bị hoang tưởng nặng rồi\*)

~~~~~  
Sau khi đi học về hần lập tức thay đồ rồi đi ra ngoài.Hần quyết định sẽ ko ở nhà nó ăn ko ngồi rồi nữa nên phải ra ngoài kiếm việc làm. Hần đi tới chừng mấy cửa tiệm nhưng ko có nơi nào tuyển nhân viên, cuối cùng khi hần đi qua 1 tiệm cafe và đồ uống thì cũng thấy được bảng tuyển nhân viên phục vụ. Hần vội vàng đi vào trong để gặp chủ quán xin vào làm nhân viên

_Cậu còn là sinh viên phải ko ?-ông chủ quan sát hần rồi nói

_Đúng-hần thẳng thắn trả lời

_Xin lỗi quán chúng tui chỉ tuyển nhân viên làm việc lâu dài thôi-ông chủ nói về mặt tiếc nuối

_Vậy thôi cảm ơn ông-hần nói xong thì đi ra ngoài

Hắn vừa ra tới cửa thì đã bị cả đám con gái vây quanh

_ 'Anh ơi anh là phục vụ ở đây sao ?'

_ 'Anh à anh tên j vậy ?'

_ 'Anh, cho em 1 ly cafe sữa'

Các cô gái bên ngoài khi thấy hắn cũng chạy vào như ong thấy mật. Khách càng ngày càng kéo vào tiệm đông hơn hầu hết đều là phái nữ. Ông chủ từ bên trong chạy ra thấy cảnh này thì liền chỉ vào hắn

_ 'Cậu được nhận-ông chủ chắc chắn nói

Hắn nghe ông chủ nói vậy liền vội vàng gạt đầu rồi bắt đầu công việc của mình. Hắn thật ko ngờ chỉ dựa vào khuôn mặt lại kiếm được việc dễ dàng như vậy

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Gặp Lại

~~~~~*Tập đoàn Thiên Ưng~~~~~ Trước cửa tập đoàn 1 chiếc Ferrari màu đỏ chạy tới rồi dừng ở bãi đậu xe. Từ trong xe Di bước ra, mái tóc màu hồng nhạt bóng bệ như sóng khẽ đong đưa theo từng cử động của Di. Hôm nay Di mặc trên người bộ váy công sở màu tím nhạt trẻ trung, đơn giản; giày cao gót vải nhung màu trắng. Di đi vào trong tới quầy tiếp tân thì liền ghé vào

_ cho tui gặp tổng giám đốc- Di nhìn nhân viên nữ thẳng thắn nói

Cô nhân viên đó nhìn Di khẽ nhủ mày coi chừng. Trong lòng thầm nghĩ chắc Di là mấy tiểu thư hay mấy cô gái muốn tiếp cận tổng giám đốc đây mà. Di nhìn thấy thái độ của cô ta cũng đoán ra được cô ta đang nghĩ mình là loại người j

_ Tôi là tổng giám đốc chi nhánh tập đoàn "The King" ở Anh quốc-Di lấy danh thiếp trong túi ra đưa cho nhân viên nữ cố tình nhấn mạnh chữ The king

_ Tôi lập tức thông báo-cô nhân viên đó nghe tới tập đoàn The King thì lập tức hoảng hốt thông báo cho cấp trên

Sau khi thông báo xong Di lập tức được mời đi gặp tổng giám đốc tập đoàn. Di đi thang máy lên tầng cao nhất cũng là văn phòng riêng của tổng giám đốc tập đoàn Thiên Ưng ở VN. Thang máy dành cho khách mời ở đây được thiết kế bên ngoài với kính trong suốt nên có thể nhìn thấy cảnh vật bên ngoài, Di ngắm cảnh 1 hồi thì đã tới nơi. Di đi vào trong thì thấy 1 người con trai đang cúi đầu làm việc đáng vẻ chỉ khoảng 18, 19t là cùng. Thấy có người vào Minh lập tức ngước mặt lên

_ Anh/cô-Di và Minh đồng thanh

_ Không ngờ lại gặp cô ở đây-Minh bắt chuyện trước

_ Đúng vậy, tôi còn nhớ lần trước anh hạ bệ tôi rất ấn tượng-Di thư thái trả lời

_ À, nhân viên có báo với tôi cô là tổng giám đốc của tập đoàn The King-Minh cẩn thận quan sát Di rồi nói, Minh rất bất ngờ vì Di là 1 cô gái trẻ như vậy với lại có đôi nét rất giống 1 người

_ Đúng vậy, anh có thể gọi tui là Chị Di hoặc Jenny-Di lấy danh thiếp ra rồi đưa cho Minh

_ Cô là Jenny Alexandra-Minh ngạc nhiên thốt lên-Cô chính là người được mệnh danh "Đóa hoa hồng gai" của giới thương trường bên Anh

_ Nè anh đừng nói như vậy, chẳng qua do tui rất bướng bỉnh nên mới có biệt danh như vậy thôi-Di vui vẻ nói thái độ khác hẳn với 1 Jenny thuần thục trên thương trường

_ Cô rất thú vị-Minh trầm giọng nói, ánh mắt như đang ẩn giấu 1 nỗi buồn j đó

-Đúng rồi hôm nay tui tới đây là để bàn về chuyện hợp tác giữa 2 tập đoàn chúng ta-Di lấy tài liệu ra lấy lại thái độ nghiêm chỉnh

_ Được, cô nói đi-Minh lại ghé sofa ngồi nghe Di bàn về chuyện hợp tác

Di mở tài liệu ra, trình bày rõ ràng chi tiết cho Minh nghe về chuyện hợp tác giữa Thiên Ứng và The King. Thái độ thuần thực, hành động dứt khoát của cô khác hẳn với thái độ nèn có của lứa tuổi 18

Nửa tiếng sau...

_Xong rồi, anh thấy bản kế hoạch này ra sao?-Di tự tin hỏi

_Rất hay cũng rất chi tiết-Minh nói xong thì đưa tay ra-Mong chúng ta hợp tác vui vẻ

_Hợp tác vui vẻ-Di hưng phấn đáp lại

_À, tui còn chưa biết tên của anh-Di thắc mắc hỏi

_Trương Hạo Minh-Minh đáp ngắn gọn rồi nhìn đồng hồ-Tối giờ ăn trưa rồi đi ăn chung nha

_Ok-Di vui vẻ nhận lời

Minh và Di đi xuống nhà hàng kế bên tập đoàn ăn trưa, 2 người rất hợp nhau. Nói thật Minh chưa từng tự nhiên bộc lộ cảm xúc của mình trước mặt ai 1 cách thoải mái như vậy.Khi đi với Di mình cảm thấy rất vui vẻ, có lẽ vì Minh và Di đều là con trưởng trong 1 gia đình giàu có và quyền lực, từ nhỏ đã phải gánh vác trách nhiệm nặng nề nên đã sớm trưởng thành chừng chạc hơn so với những người cùng trang lứa

Sau khi ăn xong Di tạm biệt Minh rồi đi về

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28

~~~~~*Tại nhà nó~~~~~Sau khi đi học về nó và hấn cùng nhau giúp mẹ nó dọn dẹp nhà cửa và làm thức ăn. Làm xong việc thì cũng đã 4 giờ rồi chiều pa nó cũng vừa về tới. Do hôm nay pa nó về sớm nên vừa về thì liền đi tắm rửa thay đồ rồi xuống nhà cùng cả nhà ăn cơm

_Bác nghe nói cháu đã xin được việc làm rồi phải ko ?-khi đi ngang qua hấn pa nó liền hỏi

_dạ-hấn lễ phép trả lời

_Chúc mừng cháu, thôi vào ăn cơm đi-pa nó nói

Hấn gạt đầu rồi cùng pa nó vào nhà bếp, cả nhà cùng ăn cơm vui vẻ. sau khi ăn xong hấn giúp nó rửa, dọn dẹp chén đĩa rồi lên lầu thay đồ chuẩn bị đi làm. Một lúc sau hấn bước ra khỏi phòng, trên người mặc 1 chiếc áo pull màu lam, quần jean và dép quai ngang đen trắng. Chuẩn bị xong hấn ra ngoài làm việc còn nó thì lên phòng thay đồ

~~~~~Hấn đi tới quán thì quán cũng đang có rất nhiều khách đang đợi. Từ ngày hấn đến tiệm là việc khách ngày nào cũng đông nghẹt. Các cô gái chủ yếu là muốn thấy mặc hấn nên mới tới quán, cho nên lúc nào hấn cũng phải làm việc tới tối mới được về nhà

Về tới nhà hấn liền đi lên lầu định về phòng mình. Hấn lên lầu đi ngang qua phòng nó thì thấy ánh đèn vẫn còn sáng, thấy thắc mắc hấn liền gõ cửa

_Ai vậy ?-nó hỏi, giọng nói có chút mệt mỏi nhưng vẫn lạnh lùng như thường

_Tui-hấn ngắn gọn đáp

_Sao cậu ko đi ngủ ?-nó mở cửa ra thấy hấn liền hỏi

_À, thấy cậu còn chưa ngủ nên vào hỏi thử-hấn quan tâm nói

_Không có j, tại phải làm bộ sưu tập để nữa đưa cho chủ tịch-nó nói rồi đi vào, ngồi lại bàn tiếp tục công việc của mình

Hấn cũng ko nói j, chỉ gạt đầu sẵn tay đóng cửa lại cho nó rồi đi về phòng mình nhưng trong lòng vẫn thấy lo cho nó. Hấn về tới phòng liền đóng cửa lại và lấy trong túi ra 1 số vật liệu khi nãy mới mua. Hấn để các vật ấy trên bàn, ngồi xuống ghế rồi cầm cúi làm j đó. Khi vừa làm xong hấn cũng mệt quá

ngủ gục ở trên bàn

Sáng hôm sau nó thức sớm chuẩn bị đi giao bộ sưu tập. Hôm nay nó mặc áo T-shirt, quần jean bó sát đơn giản, tóc xõa dài màu ánh tím tự nhiên làm nổi bật thêm vẻ đẹp của nó. Nó cầm bộ sưu tập mới bỏ vào tập đựng hồ sơ rồi đi xuống nhà lấy xe. Nó đang đi xuống bỗng có tiếng gọi ở phía sau

_Chờ tui với-hắn vừa gọi vừa chạy tới

_Có chuyện j ?-nó hỏi

_Tui muốn đi với cậu-hắn ngừng 1 chút rồi lấy trong túi ra 1 vật j đó-Với lại có cái này muốn tặng cậu

Hắn xòe bàn tay ra ở giữa có 1 chiếc kẹp tóc có đính pha lê, tuy chiếc kẹp được làm thủ công bằng tay khá đơn sơ nhưng rất độc đáo. Chiếc kẹp này là do hôm qua hắn mua mấy vật liệu về rồi tự tay làm cả đêm để tặng cho nó

_Cảm ơn-nó nhận lấy nở 1 nụ cười nhàn nhạt rồi nói- Đi thôi

Nó nói xong thì nhanh chóng đi ra ngoài, hắn cũng định thần lại rồi đi theo nó

Nó và hắn đi trên đường bỗng nhiên thấy 1 người bị 1 chiếc xe tayga đụng phải, người kia gây tai nạn xong thì liền bỏ chạy. Nó nhanh chóng bước xuống xe đỡ người đó lên. Người đó là 1 ông cụ khoảng 60t, có khuôn mặt hiền từ và mái tóc hoa râm. Trên người ông mặc quần áo đơn giản nhưng sang trọng tạo cho người ta cảm giác thoải mái khi tiếp xúc với ông

_Ông có sao ko ?-hắn bước lại gần hỏi

_Ông ko sao, tuổi trẻ bây giờ thật làm ta thất vọng quá, đụng người xong thì liền bỏ chạy-ông lão đứng lên than phiền nói

_Ông có cần vào bệnh viện ko ?-nó đỡ ông vào lề rồi hỏi

_Không cần đâu-ông lắc đầu ngược mặt lên nhìn thẳng vào nó rồi khẽ giật mình-Cháu tên j vậy ?

_Cháu tên Bảo Hân-nó lễ phép trả lời

_À, đôi mắt mắt của cháu rất giống với 1 người-ông cười nói

_Ông có cần tui cháu đưa về ko ?-hắn hỏi

_Không sao ta tự về được rồi-ông lão cười rồi vỗ ngực ra tư thế rất khỏe mạnh

_Vậy thôi, tạm biệt ông-nó và hắn tạm biệt ông lão rồi lên xe chạy tới chỗ làm

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Tình Cảm Mới Đến

~~~~~*Tập đoàn thời trang, trang sức SL (Sanly)~~~~~Nó tới nơi nhanh chóng đi gửi xe rồi cùng hắn vào trong. Hắn và nó đi tới đâu cũng thu hút mọi cặp mắt của các nhân viên trong tập đoàn. Nó đi tới quầy tiếp tân hỏi thăm rồi cùng hắn đi lên văn phòng của chủ tịch.

Tập đoàn thời trang, trang sức SL là 1 tập đoàn lớn danh tiếng lớn nhất ở trong nước cũng như ở châu Á. Tập đoàn chính được đặt ở Tokyo (Nhật Bản). Các nhà thiết kế danh tiếng hiện nay đều từng làm việc ở tập đoàn này

Nó đi thang máy lên tầng cao nhất rồi đi dọc theo hành lang cuối cùng cũng tới nơi.

_Cốc cốc-nó đứng bên ngoài gõ cửa

_Vào đi-1 giọng nói ôn nhu vang lên

Nó và hắn bước vào thì thấy 1 người phụ nữ khoảng gần 40t. Tuy vậy nhưng bà vẫn rất trẻ và xinh đẹp, trên người có 1 khí chất tao nhã hơn người

_ Chào chủ tịch-nó và hẳn lịch sự chào hỏi

_ta đã nghe công ti chi nhánh giới thiệu về cháu, nhưng thật ko ngờ cháu lại còn trẻ như vậy-bà nói bằng giọng ôn nhu, dịu dàng có vài phần ngạc nhiên rồi bỗng quay sang nhìn hẳn-Đây là ai vậy?

_ Đây là bạn cháu-nó điềm tĩnh đáp lại rồi đưa bản thiết kế bộ sưu tập cho chủ tịch

Chủ tịch ngồi xuống rồi ra hiệu cho nó và hẳn ngồi. Chủ tịch mở bản thiết kế ra cẩn thận quan sát, sau khi xem xong thì nở 1 nụ cười hài lòng. Nó ngồi quan sát thái độ của bà nhưng rất tự tin về bản thiết kế của mình

_Cháu giỏi hơn ta nghĩ, thiết kế này tuy chưa được chuyên nghiệp lắm nhưng rất sáng tạo và độc đáo-chủ tịch tán thưởng

_Không có j đâu ạ-nó khiêm tốn nói

_Cháu bao nhiêu tuổi rồi-chủ tịch hỏi

_ Dạ 17t-nó thành thật trả lời

_Từ bây giờ cháu sẽ là nhà thiết kế mới của tập đoàn-suy nghĩ 1 hồi chủ tịch quyết định nhận nó

_Cảm ơn chủ tịch-nó vui mừng nói

_Đừng gọi ta là chủ tịch nữa cứ gọi bác đi, sau này ta sẽ gọi cháu là Hân-bà thân thiện nói, ko hiểu tại sao bà có cảm giác rất thân thiết và có thiện cảm với nó dù mới gặp lần đầu

_Dạ vậy thôi, tạm biệt bác-nó lịch sự nói rồi đứng lên chuẩn bị ra ngoài

_Tạm biệt- hẳn cũng chào hỏi ngắn gọn rồi đi ra ngoài

Nó và hẳn đi ra khỏi phòng chủ tịch rồi đi thẳng xuống dưới bằng thang máy. Tới nơi hẳn định đi lấy xe chở nó về nhà thì

_Hôm nay tui mình đi ăn j đi, tui đói-nó đột nhiên đề nghị

_Ăn j ?-hắn hỏi

_Đi rồi biết-nó thờ ơ trả lời

Hắn theo lời nó chỉ chạy tới 1 con đường nhỏ gần trường trung học. Đi thêm 1 lúc thì hẳn ghé vào 1 quán bán đồ ăn thức uống bình dân ở ven đường. Quán này tuy ko lớn lắm nhưng cũng rất đông khách. Nó và hẳn vào trong và ngồi ở 1 bàn trống

_Hai cháu muốn ăn j ?-chủ quán thấy khách vào liền ra tiếp

_Cho 2 tô hủ tiếu gõ-nó nói

Chủ quán nghe xong liền vào trong làm. Một lúc sau 2 tô hủ tiếu thơm phức, nóng hổi được bung ra và để lên bàn

_Các cháu ăn ngon miệng nha-chủ quán vui vẻ nói, sau đó đi vào trong

Nó cầm đũa miếu lên ăn 1 cách ngon lành, còn hẳn tới giờ vẫn chưa ăn miếng nào

_Sao ko ăn, ngon lắm đó-nó quay sang hẳn thì thấy hẳn vẫn chưa ăn nữa-Cậu chưa từng ăn sao ?

Hắn thành thực gật đầu, nó cũng bó tay đành cúi đầu ăn tiếp. Hắn thấy nó ăn ngon như vậy cũng lấy đũa ăn thử. Không ngờ hẳn mới ăn thử 1 miếng thì chỉ mấy phút sau đã ăn hết 1 tô rồi kêu thêm tô nữa. Chẳng mấy chốc hẳn đã ăn hết 2 tô hủ tiếu

_No quá-hắn bỏ tô xuống xoa bụng nói

_Uống j ko, ở đây có bán chè và trà sữa cũng ngon lắm-nó nói, quán này thật ra vào lúc nó đi học ở trường cũ thường hay ra đây ăn

_Cho tui cafe được rồi-hắn vừa mới ăn xong thật sự ko ăn được nữa với lại hẳn ko thích đồ ngọt

_Ừ-nó gật đầu rồi quay sang chủ quán-Dì ơi cho cháu 1 ly cafe với 1 trà sữa đặt biệt

Chủ quán nghe nó gọi liền cười rồi gật đầu, 1 lúc sau thức uống được bung ra. Hắn uống được vài ngụm thì chăm chú nhìn nó

_Sau này cậu có thể cười nhiều 1 chút được ko ?-hắn đột nhiên lên tiếng

_Tại sao ?-nó nhún mày khó hiểu

_ Vì khi cậu cười nhìn rất đẹp với tại cậu rất ít cười-hắn nói, hắn rất thích nhìn nó cười

Nó suy nghĩ 1 hồi sau đó đành gạt đầu cho qua, nó và hắn tiếp tục uống nước nói chuyện. Nó thật ngoài Vũ (* Jack đó, từ nay ta sẽ gọi Jack là Vũ luôn) và Shin ra thì hắn là người con trai mà nó có thể trò chuyện tự nhiên. Ánh mặt trời buổi sáng chiếu vào 2 người tạo nên 1 bức tranh tuyệt đẹp, 2 Trái tim băng dần dần được đánh thức

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Tin Tức Mới

Nó và hắn về tới nhà cũng đã 9h sáng. Hắn nhanh chóng vào nhà chuẩn bị đồ đi làm, hôm nay là chủ nhật nên hắn phải làm vào buổi sáng luôn. Nó cũng vào phòng định thay đồ tới bang thì điện thoại của nó reo lên _Alo-nó bắt máy giọng lạnh ngắt ko cảm xúc

_ "Hôm nay ba mình tổ chức 1 buổi tiệc cậu với Khánh (hắn) tới dự nha, mình sẽ gửi thiệp mời cho 2 người"-Tuyệt vui về nói

_ Để xem có đi được ko đã-nó nói xong ko đợi Tuyệt nói tới cậu thứ 2 thì đã cúp máy mất tiêu

Nó cắt điện thoại vào túi rồi lấy đồ ra thay chuẩn bị tới bang. Nó khoác lên người chiếc áo thun 3 lỗ màu đen, áo khoác ko tay cùng màu, quần short jean. Chân mang giày boot cao gót màu đen có đính thủy tinh. Nó thay đồ xong thì xuống nhà lấy moto rồi chạy tới bang

~~~~~*Biệt thự Hoa hồng trắng~~~~~

Mình hôm nay do có việc nên ở nhà làm ko có tới tập đoàn. Mình ngồi cúi mặt vào laptop, hiện nay anh đang rất đau đầu về nhiều việc. Bang chủ hiện giờ còn chưa có tin tức j, em gái vẫn chưa tìm được và còn chuyện quản lý tập đoàn ở VN nữa. Pa Minh thì đang ở Mỹ quản lý tổng tập đoàn chính ở New York nên cũng rất bận rộn ko về được. Mình làm việc xong thì lấy laptop đăng tin tìm em gái nhưng ko có nhắc tới tập đoàn Thiên Ưng. Mình biết nếu mấy người kia biết hoàn cảnh gia đình của anh thì sẽ có hàng ngàn người tới đây nhận là em gái của anh

Mình đang làm việc bỗng nhiên chuông cửa reo lên, người hầu liền ra mở cửa. Một lúc sau có 2 người đi vào

_ Mẹ, ông ngoại-Minh nhìn ra cửa đột nhiên reo lên-Mẹ và ông về lúc nào vậy ?

_ Mẹ và ông mới về, mẹ có việc nên ghé sang tập đoàn SL còn ông con thì đi dạo đâu đó rồi mới về đây-mẹ Minh vào nhà cười nói

_ Sau mẹ ko gọi con ra đón-Minh nói rồi phát tay bảo người làm xách hành lý lên phòng

_ Con tưởng mẹ con ko có bằng lái xe sao-ông Minh đùa giỡn

Mình nghe ông nói vậy liền cười, ko ngờ lâu ngày gặp lại ông vẫn vui tính như xưa

_ À Minh, có tin của em con chưa-nói tới đây mặt mẹ Minh buồn lại

_ Chưa mẹ à con đã lên mạng đăng tin tìm người thân nhưng vẫn chưa có tin j vì lúc đó em con chỉ là 1 đứa bé sơ sinh nên chúng ta ko có nhận diện vì rõ ràng cả thì làm sao tìm được cũng đã 17 năm rồi em con cũng đã là 1 thiếu nữ rồi-Minh nói giọng có chút buồn bã nhưng trên mặt vẫn tỏ thái độ bình tĩnh vốn có

Mình nói tới đây thì ko khí trong nhà nhanh chóng lắng xuống, mọi người đều ko có nét vui vẻ như lúc đầu nữa. Mình biết từ trước đến giờ mọi người trong gia đình luôn sống đầm ấm bên nhau nhưng trong lòng mọi người còn có 1 mối niềm chưa giải tỏa được đó là em gái anh vẫn chưa về đoàn tụ

_ Đừng buồn nữa mẹ 1 ngày nào đó chúng ta sẽ tìm được thôi- Minh thấy ko khí ngột ngạt liền lên tiếng an ủi mẹ

_ Đúng đó, chúng ta đã đợi 17 năm rồi mà vẫn chưa nản lòng , đợi thêm 1 thời gian nữa có sau đâu-Ông Minh cũng lên tiếng, xưa nay ông vẫn rất lạc quan và có niềm tin vào mọi chuyện

_ Dạ con biết rồi-mẹ Minh có nén nỗi buồn xuống

~~~~~
Chiều buông xuống, bóng hoàng hôn lan tỏa xuống căn biệt thự huy nga. Từ xa bỗng có 1 chiếc xe Benz chạy tới đậu trước cổng biệt thự. Bước xuống xe 1 người đàn ông mặc bộ vest đen, đeo kính râm hiệu GUCCI, khuôn mặt có đôi nét giống người châu Âu. Người đó tháo kính xuống đi tới án chuông

cửa. Người hầu trong nhà liền vội ra mở cửa, người đó liền lên xe rồi chạy và biệt thự

Trong biệt thự lúc này Minh và gia đình đang ngồi xem TV, bỗng từ cửa có 1 người đàn ông bước vào

_Max, sao anh tới đây-mẹ Minh ngạc nhiên hỏi

_Tôi về VN vài ngày sắp qua đây báo tin cho mọi người luôn

_Tin j vậy chú ?-Minh thắc mắc

_Chú có cách tìm được em con rồi-chú Max nói bằng giọng vui mừng

_Cách j vậy ?-cả nhà Minh đồng loạt nói

_À hôm qua chú tìm đồ vô tình chú thấy được cái này-chú Max đưa 1 tấm hình cho Minh

_Đây chẳng phải chỉ là dây chuyền thôi sao có liên quan j ?-Minh ko hiểu nổi chú Max đang có ý j

_Không phải đơn giản vậy đâu, sợi dây chuyền này là do chú thiết kế làm quà cho em con lúc nó vừa ra đời-chú Max ngưng 1 lúc rồi nói tiếp-Sợi dây này được làm từ bạch kim, mặt dây chuyền là 1 viên Poudretteite, xung quanh mặt dây chuyền có đính 7 viên kim cương xanh cỡ nhỏ có khắc 7 chữ cái. Đảm bảo nó là sợi dây độc nhất vô nhị. Chú nhớ khi em con mất tích nó vẫn còn đeo sợi dây này

_Vậy hả chú, chúng ta có hi vọng rồi-Minh mừng rỡ nói

_Cảm ơn anh nhiều lắm Max-mẹ và ông Minh cũng ko tránh khỏi xúc động. Họ đã chờ lâu lắm rồi

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Buổi Tiệc

Tại nhà hàng cao cấp 5 sao Hoàng Gia, buổi tiệc sang trọng của chủ tịch tập đoàn Rose được diễn ra. Trước cửa nhà hàng 1 chiếc taxi chạy tới, bước xuống xe là nó và hân. Nó hôm nay mặc chiếc váy dạ hội dài tới gối màu đen có lớp vải ren xung quanh cổ và vai do tự nó thiết kế. Hân thì mặc bộ vest đen, caravat màu xám tro tạo nên 1 vẻ đẹp mê hoặc nhưng lạnh lẽo. Nó và hân cùng bước vào trong thì đã thu hút mọi cặp mắt của người khác. Có thể nói nó là 1 công chúa thì hân chính là vương tử của đêm nay. Nó tìm kiếm xung quanh thì thấy Hào đang đứng gần đó. Hào vẫn như phong cách thường ngày mặc bộ vest màu sáng và sang trọng

_Thấy Tuyết đâu ko ?-nó lại gần, giọng ko chút cảm xúc hỏi

_Không thấy nữa-Hào buồn bã đáp lại

_Chuyện lạ nha, bình thường cậu luôn bám theo Tuyết mà-hân thừa cơ hội móc Hào

Hào nghe hân nói vậy liền ném cho hân 1 ánh mắt ko thiện ý, thật ko ngờ bây giờ hân cũng biết sock người khác rồi

_Thôi, chia ra tìm đi- nó lạnh lùng nhắc nhở

_Được rồi -hân và Hào đồng thanh rồi cùng chia ra đi tìm Tuyết

Tại chỗ giữ xe, Tuyết đang loay hoay xuống xe rồi nhanh chóng đi vào trong nhà hàng. Hôm nay do Tuyết bận nên đến hơi trễ, ko biết nó tới chưa nữa. Tuyết đang đi bỗng đâm vào 1 người suýt té cũng may người đó nhanh chóng nắm lấy tay cô và đỡ lấy cô. Tuyết ngước mặt lên thì thấy người đỡ cô là 1 người con trai có mái tóc màu rêu nhạt, trên người mặc bộ vest màu lam, đôi mắt đen huyền sâu thẳm

_Cảm ơn- Tuyết nhanh chóng thoát khỏi vòng tay của người đó rồi định đi vào trong

_Tôi cũng định đi vào dự tiệc, để tôi đưa cô vào-Vũ galăng đưa tay ra như muốn mời

Tuyết đành gạt đầu rồi cùng Vũ vào trong. Khi đi vào thì thấy Hào đang đứng trước cửa khuôn mặt đen thui, ánh mắt uất ức nhìn Tuyết rồi nhìn sang Vũ bằng ánh mắt như muốn giết người. Hào bước tới nhanh chóng kéo Tuyết ra khỏi cánh tay Vũ

_ Cậu đang làm j đó ?-Hào nghiêng răng ken két

_ Cậu là ai chứ ?-Vũ ko thèm quan tâm thách thức hỏi lại

_ Tui là bạn trai cô ấy-Hào chỉ vào Tuyết bá đạo nói

_ Nè cậu đừng có nói bậy-mặt Tuyết đỏ như cà chua nhanh chóng phủ nhận

_ Cậu cũng là 1 công tử con nhà giàu, chắc cũng biết lúc nãy chỉ là 1 hình thức xã giao bình thường. Với lại...-Vũ ngáp ngừng trên mặt vẫn giữ nguyên 1 nụ cười ưu nhã, vô hại-...cô ấy cũng đâu có nhận là bạn gái cậu

_ Cậu-Hào bị Vũ nói tới cứng họng ko biết nói j nữa

_ Cậu ấy nói đúng đó-đúng lúc này Tuyết lại nói giúp Vũ làm Hào như Muốn bốc hòa

_ CẬU ĐI THEO MÌNH, NHANH LÊN-Hào tức giận lớn tiếng rùi kéo Tuyết vào trong

_ Bỏ ra coi-Tuyết

_ Không-Hào

Vũ thấy kịch vui cũng bèn đi theo. Một lúc sau Tuyết cũng đành cho Hào dẫn đi, cô biết ở đây toàn những người có tên tuổi trong thương trường nếu làm lớn chuyện thì chỉ mất mặt pa cô. Hào kéo Tuyết đến chỗ nó và hần đang đứng. Nó nhìn mặt Hào như muốn giết người cũng đoán được Hào đang ăn giấm chua (ghen). Phía sau Vũ cũng đi theo cùng, nó gặp Vũ ở đây cũng rất bất ngờ

_ Sau anh lại ở đây ?-nó ngạc nhiên nhìn Vũ

_ Anh tới dự thay pa-Vũ thản nhiên nói, ánh mắt khể nhìn sang Tuyết

Hào thất nguy hiểm lập tức kéo Tuyết vào lòng tuyên bố quyền sở hữu.tức tối cố thoát ra nhưng ko được, Tuyết thấy vậy liền cố ý dẫm lên chân Hào 1 cái khá mạnh

_ Á á á...-Hào la lên, Tuyết nhân cơ hội liền đẩy Hào ra

_ Sao cậu ác quá vậy ?-Hào vừa xoa chân vừa nói, Tuyết đang mang giày cao gót cô lại đạp mạnh tới như vậy

_ Ai bảo cậu dám ôm tui, đáng đời-Tuyết hất mặt chẳng thèm quan tâm

Nó, Hần và Vũ thấy Tuyết như vậy cũng ko tránh khỏi buồn cười. Bình thường Tuyết rất vui vẻ, hòa đồng với mọi người, Nhưng chỉ khi gặp phải Hào thì giống như con mèo nhỏ biết cắn người

_ Cô tên j vậy ?-Vũ thấy thú vị liền hỏi

_ Tui tên Linh Tuyết, có thể gọi tui là Kelly-Tuyết trả lời

_ Kelly, cậu rất xinh đẹp. Còn tui là Thiên Vũ-Vũ nó rùi đưa tay vào áo khoác biến ra 1 cành hoa hồng đỏ-Tặng cậu

_ Cảm ơn-Tuyết nhận lấy vui vẻ nói, thật ko ngờ Vũ còn biết ảo thuật nữa

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Buổi Tiệc (Tt)

_ Bình thường thôi mà, toàn mấy trò lừa gạt-Hào đứng kế bên tức tối nói _ Cái này cũng được coi là 1 nghệ thuật đó-Vũ dặt ý nói

_ Hừ, nghệ thuật j chứ-Hào xem thường nói

_ À tôi quên cậu chỉ gọi đi chơi ở bar, đua xe chứ có biết j là nghệ thuật đâu-Vũ nhàn nhạt nói trên môi vẫn giữ nguyên 1 nụ cười nhẹ

_ Cậu biết j mà nói hả ?-Hào nhìn vũ bằng ánh mắt viên đạn

_ Tôi chỉ biết cậu là Chí Hào thiếu gia tập đoàn The King, đúng ko ?-Vũ thần nhiên vô tội nói

_ Vậy cậu biết Kan chứ-Hào thách thức nhìn Vũ

_ Đương nhiên là biết rồi...-Vũ ngập ngừng thì thầm vào tay Hào-Tôi biết bang Demond có 2 nhân vật lớn là David và Kan. David là 1 người rất có năng lực và trách nhiệm, còn Kan thì...là 1 người chỉ biết ăn chơi thôi

Vũ mờ ám nói nhưng thật ra đang cố tình châm chọc Hào. Hào thật sự muốn dạy cho Vũ 1 bài học nhưng vì có nhiều người ở đây nên cậu ko thể ra tay. Từ xưa đến nay chưa có ai dám sỉ nhục cậu như vậy

_ Thật ra cậu là ai ?-Hào cố nén lửa giận hỏi

_ Vậy cậu có nghe qua Jack là ai chưa ?-Vũ thần bí nói

_ Thì ra cũng chỉ là phó bang của Tuyệt Thần, chúng ta ko ai hơn ai đâu-Hào hạ bệ nói, lúc này dám sỉ nhục cậu lần này cậu sẽ cho biết mặt

_ Đúng là tôi với cậu cùng chức nhưng tôi là cánh tay phải mà bang chủ tin tưởng. Với lại về vai vế tôi lại là sư huynh của bang chủ, tính ra tôi chỉ cùng địa vị với David thôi, nên cậu đương nhiên ko cùng đẳng cấp với tôi rồi- Vũ nói 1 cách vô hại nhưng thật ra đang nói Hào nhỏ vai hơn mình

_ Cậu được lắm, chờ đó-Hào lớn tiếng nói

_ Thôi 2 người đừng cãi nhau nữa-hắn thấy như vậy liền lạnh lùng nhắc nhở

_ Mình là nhị thiếu gia tập đoàn The King mà sao phải thua cậu ta chứ-Hào kiêu ngạo nói

_ Đã biết mình là thiếu gia thì phải ăn nói cho đàng hoàng chứ-từ sau Hào 1 giọng nói có chút nguy hiểm vang lên

_ Chị, sau chị tới đây?-Hào quay sang thấy Di thì có chút ngập ngừng

_ Đương nhiên tới coi chừng em rồi-Di lườm Hào cảnh cáo nói

Hào chu miệng bất mãn nhưng cũng ko dám nói j. Cả nhóm thấy vậy cũng ko tránh khỏi ngạc nhiên. xưa nay Hào đâu có chịu thua ai nhưng hôm nay lại ko dám làm j Di đúng là chuyện lạ. Nó cẩn thận quan sát Di, cô mặc bộ váy đuôi cá màu xanh biển tạo cho người đối diện cảm giác thoải mái, vui vẻ. Nhưng thái độ và cử chỉ thì chừng chặc, trưởng thành hơn nhiều so với người cùng tuổi

_ Chị là ai vậy ?-nó thấy thú vị liền hỏi

_ Chị là Chí Di, chị của Hào-Di điềm tĩnh nở nụ cười thân thiện

_ Thì ra là vậy-all trừ Hào và Di

_ Các em là bạn của Hào hả, chị còn chưa biết tên các em-Di lịch sự hỏi, thái độ của Di khiến mọi người hơi bất ngờ vì ko nghĩ 1 tiểu thư như Di lại thân thiện như vậy

_ Em tên Lý Thiên Vũ, rất vui được gặp chị-Vũ chào hỏi trước tiên

_ Em là Phạm Bảo Hân-nó ưu nhã nói, người nào ko biết thì cứ nghĩ nó là tiểu thư của 1 tập đoàn nào đó

_ Phạm Bảo Khánh-hắn

_ Em là Hoàng Linh Tuyệt-Tuyệt

_ Các em đều là bạn của Hào à-Di

_ Không phải đâu chị-Hào đột nhiên bước lại chỗ Tuyệt và nắm tay cô-Đây là bạn gái em

_ Không phải đâu chị-Tuyệt hất tay Hào ra phủ nhận nói

_ À thì ra là em dâu tương lai, xem là em sắp có người quản lý rồi-Di đùa giỡn nói

"Bùng" 1 tiếng, mặt Tuyệt đỏ như cà chua. Tuyệt quay lại nhìn Hào bằng ánh mắt sát khí, gờ tay cho Hào 1 cú đấm vào mặt rồi tức giận bỏ đi

_ Á chò mình với-Hào tuy rất đau nhưng cũng phải cố gắng đuổi theo

_ Hahahahaha-ở đây cả đám phá cười lên vì Tuyệt và Hào

Đúng 7h tối, điệu nhạc khiêu vũ Rumba vang lên, mọi người nhanh chóng tìm bạn nhảy cho mình rồi hòa cùng âm nhạc. Có lẽ đêm nay người ko may nhất chính là Hào

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Bỗng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Truy Bắt

~~~~~*Học viện Star School. 6:00 sáng~~~~~Nó vừa vào trường đã chạy vào nhà vệ sinh rồi đóng cửa lại. Nó vạch balô kiểm tra lại 1 số đồ như ống nhôm, súng kích cỡ nhỏ, máy ảnh ,bộ đồ sát thủ và áo khoác chống đạn đều đã có đầy đủ. Hôm nay nó phải lòi ra cho được mấy tên nào dám làm mưa làm gió trong học viện này

Nó mặc bộ đồ và áo chống đạn vào, áo chống đạn này được thiết kế như 1 chiếc áo khoác bình thường nên rất gọn và nhẹ. Nó mang mặc nà vào rồi trèo qua qua cửa sổ WC ra ngoài. Nó đi dọc theo đường phía sau các dãy lớp học, 1 lúc sau thì tới 1 bãi đất trống có nhiều bụi lao sậy bao quanh

Nó trốn trong đám lao sậy rồi lấy ống nhôm ra nhìn. Quả nhiên ở đây đang diễn ra 1 cuộc giao dịch ngầm. Có 4 tên đứng đó, 1 tên cầm 1 chiếc vali đưa cho 1 người đàn ông, người đó cũng đưa lại cho tên đó 1 chiếc vali khác. Bọn chúng ở đây chỉ có 5 người, chắc chúng nghĩ đây là địa bàn của mình nên khá chủ quan

Nó nhếch miệng cười lạnh lẽo, bỗng nhiên xông ra tung vào đầu người đàn ông đó 1 cú đá làm ông ta bất tỉnh nhân sự. Mấy tên còn lại thì rất kinh ngạc vì sự xuất hiện của nó

_Lộ chuyện rồi, giết nó cho ta-1 tên lớn tiếng hét, mấy người còn lại thì nhanh chóng rút súng ra nhắm vào nó định giết người diệt khẩu

Nó nhanh nhẹn né tránh, rồi lấy súng trong túi ra nhắm vào mấy tên đó bóp cò. Cũng may súng này được thiết kế đặc biệt nên tiếng súng rất nhỏ. chưa đầy 1 phút sau thì mấy tên đó đã ngã lăn xuống đất, máu me khắp nơi

Nó đi lại chỗ người đàn ông mở chiếc vali ra thì thấy có những túi nhỏ màu trắng trong đó

_là ma túy-nó nói, ánh mắt lạnh lẽo mang theo hàn khí ko ngờ bọn này dám buôn bán cả cái này trong trường

Nó lấy diêm quẹt ra định đốt bỏ những thứ này. Khi nó chuẩn bị ra tay bỗng 1 tiếng nói từ sau vang lên

_Bỏ xuống nếu ko sẽ có chuyện đó

Nó quay lại thì thấy 1 người mặc bộ đồ sát thủ, đeo mặt nạ đen, trên tay đang cầm 1 khẩu súng nhắm vào nó

Nó nhếch miệng cười như ko có chuyện gì xảy ra, nhanh chóng quẹt que diêm trong tay rồi quăng vào vali đựng ma túy. tên đó thấy vậy liền nổ súng, nhanh như cắt nó liền phóng Hoa tuyết bốn cánh ra nhanh chóng đỡ được viên đạn 1 cách dễ dàng

_Xem ra tôi quá xem thường cô rồi-tên đó nói ánh mắt hiện lên tia quỷ quệt

_Quá khen-nó đứng lên vào tư thế sẵn sàng chiến đấu

Quả nhiên như nó đoán tên đó bắt đầu tấn công. Nó cũng chống đỡ 1 cách dễ dàng, nhưng tên này đúng là rất mạnh ko hề thua kém gì Vũ nên nó cũng tổn ít sức. Cuối cùng nó tung 1 cú đá thật mạnh vào ngực tên đó là cho hắn ta suýt nữa là ngã xuống

_Trời ơi, nhìn dáng người mảnh mai khiêu gọi mà sao ra tay ác độc vậy-tên đó ôm ngực nói

_Lần này ta lấy mạng người luôn-nó âm trầm nói, khắp người tỏa ra sát khí. Nếu như ko giết tên này thì sẽ lộ ra tin là có người đang điều tra việc này mất

_Ôi người đẹp à, ko có thời gian chơi với em nữa đâu đi trước nha-tên đó nói liền quăng 1 quả bom sáng rồi nhanh chóng bỏ chạy ra khỏi trường

_Đừng là chạy nhanh thật-nó bị ánh sáng làm mờ mắt ên đã để tên đó chạy thoát

Nó lấy balô, đi theo đường cũ đến nhà vệ sinh rồi trèo vào. Nó lấy đồng phục ra mặc lại rồi cất tất cả những thứ khác vào ba lô. Làm xong mọi việc nó nhanh chóng chạy tới lớp. Khi tới nơi thì hần, hào và Tuyết đều đứng ở cửa chờ nó

_Sao cậu tới trễ quá vậy ?-hần lo lắng bước tới

_Đứng đó tại mình lo cho cậu lắm-Tuyết nói rồi kéo tay nó đi vào lớp

_Có gì đâu bạn chút việc thôi mà-nó bình thản nói khuôn mặt ko chút cảm xúc nào

Nó tới bàn ngồi xuống cùng lúc chuông vào học cũng vừa reo lên. Mọi người ai nấy cũng vào chỗ ngồi chuẩn bị vào học

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Học Sinh Mới-Cơn Gió Trong Tim

Một lúc sau cô giáo chủ nhiệm bước vào, do hôm nay tiết đầu tiên là của cô chủ nhiệm nên mấy học sinh cũng ít nào loạn hơn mấy tiết khác. Cô giáo bước tới bàn giáo viên và bỗng nói _Hôm nay các em có bạn mới

Cô vừa nói xong thì ngoài cửa đã có người bước vào, người đó không ai khác chính là Vũ.Khi Vũ vừa mới vào thì các nữ sinh đã xôn xao lên hẳn. Đôi mắt đen huyền mị hoặc cùng với vẻ đẹp lãng tử đã làm Vũ trở thành tâm điểm chú ý

_Xin chào tôi tên Lý Thiên Vũ-Vũ nói, nháy mắt về phía Tuyết

Hào thấy vậy liền lập tức phóng ánh mắt hình viên đạn lại phía Vũ như muốn nói: cậu còn nhìn nữa coi chừng tôi móc mắt cậu đó. Vũ cứ ngang nhiên như ko có chuyện gì rồi đi lại chỗ bàn sau lưng Tuyết

Cả tiết học hôm đó Hào cứ lo xem chừng Vũ sợ cậu ta làm chuyện gì với Tuyết, còn vũ thì cứ vẻ thản nhiên vô hại thường ngày

_Rengrengeng- giờ ra chơi tới cả lớp liền chạy ủa ra ngoài

Cả nhóm cũng đi ra ngoài căn tin nhưng hôm nay có thêm 1 người mới là Vũ.Tới nơi cả 5 đứa liền tới ngồi ở chỗ cũ thường ngồi. Tuyết lấy giấy viết món ăn rồi kêu Hào với Vũ đi mua.Một lúc sau thì thức ăn được bưng tới. Cả nhóm chia ra rồi cùng ngồi ăn vui vẻ. Sau khi ăn xong thì có các nhân viên đến dọn, tất cả cùng ngồi đó nói chuyện với nhau

_Sau anh lại tới đây học vậy, anh tốt nghiệp đại học Oxford bên Anh rồi mà.-nó đột nhiên nhìn Vũ nói

_Có gì đâu buồn quá đi học cho vui thôi-Vũ thư thả nói thái độ có chút lười biếng

Tuy Vũ nói như vậy nhưng nói cũng thừa biết là Vũ tới đây vì Tuyết. Ở buổi tiệc hôm đó ánh mắt của Vũ toàn nhìn về phía Tuyết.Nó cũng nhìn ra được Vũ đối với Tuyết là thật lòng. Ông sư huynh này của nó cũng đã đến lúc phải tìm bạn gái rồi. Còn về phía Hào, thì cứ để 2 người cạnh tranh công bằng đi

_Có thật là vậy ko, nếu vậy thì cậu nên an phận chút đi-Hào mỉa mai nói, chắc cũng cũng nhìn ra mục đích thật sự của Vũ

_Xin lỗi có việc, đi trước-nó lạnh nhạt nói sau đó bỏ đi ra ngoài

_Tôi cũng đi trước-hắn nói rồi vội vàng đuổi theo nó ra ngoài

_Có chuyện gì vậy ?-Hào thắc mắc nhìn theo hắn

_Chuyện người lớn, trẻ con cấm hỏi-Vũ châm chọc nói, cái tên này Vũ bị sao vậy ko biết, người ngốc nhìn vào cũng nhận ra là hắn đang có tình cảm với nó vậy mà cái tên Chí Hào này lại ko nhìn ra

_Nè ai nói tôi ko biết chứ, chẳng qua bình thường tính tình 2 người đó lạnh lùng khó hiểu nên tôi mới hỏi lại cho chắc chứ bộ-Hào lớn tiếng phản bác

_Thôi, sao 2 người cứ gặp là cãi vậy-Tuyết bực mình nói, đúng là bó tay với 2 người này mà

~~~~~*Trên sân thượng~~~~~

Hắn đuổi theo nó tới sân thượng thì thấy nó đang đứng gần lan can, dáng vẻ nó có hơi cô đơn. Mái tóc được buộc cao cũng tung bay theo từng cơn gió. Nó đột nhiên quay mặt lại nhìn hắn

_Sao lại tới đây ?-nó lãnh đạm hỏi

_Đi theo cậu thôi-hắn thư thả nói-Sao cậu lên đây, gió lớn lắm xuống đi

_ Nhưng tôi thích nơi này, mỗi khi lên đây có thể cảm nhận những cơn gió lùa qua, những cơn gió này như có thể cuốn trôi mọi phiền não- nó nói khuôn mặt và ánh mắt ko thể hiện 1 chút cảm xúc nào; có thể đây là thói quen của nó, ko bao giờ để lộ cảm xúc thật ra ngoài

_ Đúng là ở đây là cho con người cảm thấy rất thanh thản-hắn khẽ nhìn nó trầm tư nói

_ Tôi luôn cảm thấy những cơn gió này luôn là người bạn thấu hiểu mọi tâm trạng của tôi-nó nói,giọng có chút cô đơn

_ Chẳng phải cậu có bạn sau sao ko tâm sự với họ-hắn hỏi

_ Đúng là có nhưng bạn thân thì chỉ có Tuyết mà thôi- nó lạnh nhạt nói, đúng là tính tình của nó rất lạnh lùng nên có rất ít bạn bè tính ra thì chỉ có Vũ, Shin, Minh còn bạn thân thì có Tuyết

_ Vậy tôi có được coi là bạn thân của cậu ko ?-hắn đột nhiên hỏi

Nó suy nghĩ 1 hồi thì gật đầu, nói thật từ lúc hắn tới nhà nó hắn luôn là người ở bên cạnh nó lúc vui buồn, là người đầu tiên kêu nó phải cười nhiều hơn. Nó và hắn đứng trên sân thượng, những cơn gió vẫn cứ thổi như muốn xóa đi băng giá của 2 người

"Bảo Hân em biết ko, anh rất mong được làm cơn gió trong lòng em, để xua tan mọi buồn phiền của em"

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Ngụy Hiểm-First Kiss

~~~~~*Tại nhà nó~~~~~Sau khi ăn cơm xong thì nó lên phòng đóng cửa lại. Nó ở trong phòng học bài rồi thiết kế những phụ kiện để sử dụng chung với những mẫu thiết kế. Nó ngồi ở bàn làm mấy tiếng đồng hồ cuối cùng cũng xong

Nó nằm trên giường 1 lúc thì tới tú lấy quần áo rồi vào trong nhà vệ sinh thay đồ. Một lúc sau nó bước ra trên người mặc 1 chiếc áo ống ngắn tới eo, quần và áo ngoài bó sát màu đen, chân mang boot cổ cao tới gối. Nó lấy súng mini bỏ vào túi quần rồi mặc áo khoác chống đạn vào. Xong việc nó mở cửa sổ rồi nhảy ra ngoài

Xuống sân nhà nó lấy mô-tô rồi lạng lẹ dẫn ra ngoài cố gắng ko cho ba mẹ nó biết. Dẫn ra tới ngoài xong thì nó liền leo lên xe chạy thẳng đi mà ko để ý có 1 người cũng đón taxi chạy theo nó

Tới nơi nó đi gửi xe ở 1 bãi giữ xe gần đó. Nó đi vòng ra sau mang mặt nạ rồi lấy điện thoại ra, sáng nay nó mang theo máy tính và đã mã hóa mấy camera ở đây, nên bây giờ chỉ cần lấy điện thoại và bật mã hóa thì sẽ tắt được mấy camera này. Một lúc sau mấy camera xung quanh liền ngừng hoạt động. Nó nhanh chóng trèo vào và đi tìm khắp nơi, bãi đất trống lúc trước bị lộ rồi nên bọn chúng chắc sẽ tìm 1 nơi khác

Nó đi ngang qua phòng luyện đàn thì thấy hình như có vào bóng người. Tuy đèn ko bật nhưng nó tin vào mắt của mình, vì nó là 1 sát thủ nên trong bóng đêm rất nhạy bén. Nó nấp ở bức tường gần cánh cửa nghe xem bọn chúng nói gì, nó lấy điện thoại ra bấm gì đó rồi để sát vào cửa

_ Tại sao chúng ta phải đổi địa điểm chứ ?-1 người lên tiếng hỏi

_ Địa điểm lúc trước bị lộ rồi, Dark vừa về báo lại- 1 người khác nói

Cái gì nó có nghe lộn ko Dark vốn là 1 trong 2 sát thủ đệ nhất của bang Hắc Long mà. Không ngờ bọn Hắc Long bang cũng nhúng tay vào việc này

_ Bị ai phát hiện vậy sao Dark ko xử lý luôn đi-người thứ 3 chen vào

_ Không biết, người đó mang mặt nạ với lại cậu ta nói ko đánh lại-người thứ 2 nhạo báng

_ Ngay cả Dark cũng ko đánh lại sao, vậy chắc là cao thủ rồi-người thứ nhất lo lắng

_ Không những vậy, số hàng trắng đó cũng bị đốt thành tro rồi-người thứ 2 hình như giọng nói rất tức tối

_ Vậy ko phải lần này lỗ vốn nặng sao ?-người thứ 3

_ Cũng đành phải chờ chuyển khác vậy-1 giọng nói đàn ông khác xuất hiện, giọng của người đàn ông này hình như nó đã từng nghe ở đâu thì phải

_ Nè ông anh, ông ở trong trường này mà sao lại để người lạ đột nhập vào được vậy ?-người thứ nhất chất vấn

_Tôi che giấu thân phận và giúp mấy người cũng đã đủ mệt rồi sao mà biết được là sẽ có người vào chứ-người đàn ông đó nói

_Thôi đừng nói nhiều nữa sắp có chuyến hàng mới, lần này là vũ khí đó ông lo tìm địa điểm khác đi-người thứ 2 nhắc nhở

_Tôi biết rồi-người đàn ông nói

Mấy người đó nói chuyện vừa xong thì nó cũng vừa bấm điện thoại. Đoạn nói chuyện vừa rồi nó đã ghi âm ko thiếu 1 chữ nào. Nó nhẹ nhàng bước ra cố gắng ko tạo tiếng động nhưng bỗng nhiên

_ai đó-mấy người trong phòng đàn nói vọng ra

Nó nhanh chóng phóng qua lang thang rồi chạy đi, cũng may đây là tầng dưới nên cũng khá dễ dàng.Mấy người đó chạy ra rồi nhanh chóng đuổi theo nó. Nó đi tới 1 dãy phòng học thì bỗng có 1 cánh tay lôi vào vào 1 phòng học, nó quay qua định đánh lại thì thấy người đó kho ai khác chính là hấn

_Sao lại ở đây ?-nó ngạc nhiên hỏi

_Đi theo cậu đó, tại sao lại làm việc nguy hiểm này hả-hấn tức giận nói

_không liên quan đến cậu-nó thờ ơ nói

_Chuyện của cậu thì có liên quan đến mình-hấn bá đạo nói

_Cậu...-nó chưa nói hết câu thì hấn đã ôm chặt lấy nó và cuồng dã hôn môi nó. Hấn ko thể chịu nổi việc nó ko thèm quan tâm mình

Nó ko biết làm sao chỉ biết gầy dựa và cứ phát ra mấy tiếng "um um"trong miệng. Hấn càng hôn càng bá đạo, mặc cho nó đánh mạnh vào người nhưng hấn vẫn ko chịu buông, cứ như muốn cướp đi hơi thở của nó. 1,2,3 phút sau hấn mới chịu buông nó ra

_Chát-1 cái tát đập ngay vào khuôn mặt đẹp như vương tử của hấn

_Sao cậu dám hả-nó tức giận gồng giọng, gương mặt nổi lên 1 màu hồng nhạt nhưng chắc có lẽ do đêm tối nên hấn ko nhìn thấy

Hấn bị như vậy chẳng những ko giận mà còn nở 1 nụ cười hiểm thấy. Cùng lúc đó đám người kia nghe tiếng động nên cũng chạy tới phá hỏng hết ko khí

_Chờ anh nhé-hấn áp 2 bàn tay vào gương mặt nó, thân mật nói

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Coi Mắt

Nói xong, khi nó đang ngây người ở đó thì hấn liền bước ra khỏi phòng học; ánh mắt hấn liền lập tức thay đổi trở nên lạnh lùng, âm hàn như có thể đóng băng người đối diện. Mấy người đó thấy hấn liền xông lên, hấn không làm gì chỉ đứng đó mang bao tay vào rồi nở 1 nụ cười lạnh tận xương tủy5 phút sau...

Mùi máu tanh bắt đầu bốc lên, 3 người kia thì nằm bất động máu chảy ra không ngừng. Nó bước ra thấy cảnh này thì liền lấy điện thoại ra gọi cho ai đó. Mấy phút sau 1 đám người mặc đồ đen, đeo mặt nạ đi tới

_Các người giải quyết đi-nó nói xong thì liền bỏ đi ra ngoài

Hấn thấy nó đi thì lập tức đuổi theo. Nó trèo ra ngoài rồi đi dọc theo đường sau học viện cố gắng đi thật nhanh. Bỗng nhiên có tiếng gọi từ sau lưng nó vang lên, giọng đó chính là hấn

_Chờ anh với

Nó nghe vậy thì càng đi nhanh hơn nhưng hấn vẫn đuổi kịp

_Tránh ra-nó sắc lạnh nói

_Giận anh hả ?-hấn dỗ ngọt nói

_Tôi nói cho biết, sau này cảm gọi anh anh, em em-nó đằng đằng sát khí nói

_Ok, vậy thì xưng hô cậu với mình, được chưa-thấy nó như vậy hẳn cũng đành chịu thua

Nó thấy hẳn đã chịu yên phận liền tặng ánh mắt cảnh cáo lần cuối rồi bỏ đi

_Nè cậu đi đâu đó-hắn hỏi

_Không liên quan-nó nói chổng không

Hắn đứng đó lắc đầu bó tay,nó khi nổi giận lên đúng là kinh khủng mà. Lúc này nếu ánh mắt của nó là con dao chắc hẳn đã chết không biết bao nhiêu lần rồi. Nhưng mà khi này cảm giác lúc chạm vào môi nó đúng là rất tuyệt. Nếu được như vậy hoài thì tốt quá

Hắn đứng suy nghĩ 1 hồi thì mỉm cười rồi đón taxi về nhà

~~~~~*Biệt thự Hoàng gia~~~~~

Đã 10h tối, Tuyết ngồi trên phòng lấy laptop ra nghe nhạc. Mỗi tối cô thường nghe mấy bản nhạc hoặc xem phim rồi mới đi ngủ. Tuyết đang nghe nửa chừng bỗng có tiếng gõ cửa

_Vào đi-Tuyết tắt nhạc và nói

_Tiểu thư-quản gia Hà bước vào nói

_Có chuyện gì vậy cô ?-Tuyết nói

_Ông chủ với bà chủ về rồi, họ nói có chuyện kêu tôi gọi cô xuống-quản gia nói

_Được con xuống ngay-Tuyết bước xuống giường rồi đi xuống nhà

Tới nơi thì thấy ba mẹ cô đang ngồi ở sofa xem cái gì đó, miệng thì mỉm cười vui vẻ. Tuyết cũng không biết chuyện gì đang xảy ra, bình thường ba mẹ dù có việc gì vui lắm cũng đâu có cười tới như vậy

_Có chuyện gì mà ba mẹ cười vậy ?-Tuyết thắc mắc liền hỏi

_Đương nhiên là có chuyện mừng rồi con gái à-mẹ Tuyết dịu dàng nói

_Chuyện mừng gì vậy mẹ ?-Tuyết hỏi

_À, con xem cái này đi sẽ hiểu-ba Tuyết đưa cho cô 1 sấp giấy tờ gì đó

Tuyết coi đi coi lại thì thấy đây là những tấm giấy có dán hình phía trên, có ghi kèm ở phía dưới về thông tin của người trong hình. Tuyết xem xong có cảm giác hơi bất an, đừng nói với cô mấy thứ này chính là...

_Cái này là sao ba-Tuyết hỏi lại ba

_Việc này là vì từ buổi tiệc lần trước nên mọi người đều biết ba đây có 1 đứa con gái xinh đẹp như vậy. Nên 1 số nhà có con trai đều đưa hình tới đây cho con chọn, con cứ chọn những người nào thích đi ba sẽ sắp xếp cho con đi coi mắt-ba Tuyết nói

_Hà,coi mắt-Tuyết đứng hình trong 5s-Nhưng ba ơi con mới 17t thôi mà

_Con à ở độ tuổi này nhiều gia đình đã tìm hôn phu cho con gái họ rồi-mẹ Tuyết nói

_Nhưng mẹ ơi con có muốn tìm hôn phu đâu-Tuyết cố hết sức giải thích, trời ơi sao tự nhiên lại gặp chuyện phiền phức này chứ, ở trường bị tên đáng ghét kia làm phiền là đủ rồi, về nhà thì lại bị bắt đi coi mắt

_Con đường hòng tìm có không đi nữa, lần này phải đi coi mắt cho ba-ba Tuyết chắc chắn nói

Tuyết không còn cách nào đành ịu xiu bước lên lầu, đúng là cô toàn gặp chuyện gì không đâu à. À, mà sau lúc này cô lại nhớ tới tên đáng ghét đó ta, đáng lẽ ra lúc không có hẳn ta thì phải mừng mới đúng chứ. Tuyết vô đầu bức óc 1 hồi thì liền đưa ra 1 quyết định sáng suốt: đi ngủ. Dù gì chuyện cũng đã như vậy rồi ngủ 1 giấc thật ngon cái đã, sáng mai tính tiếp

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Một Ngày Của Riêng Mình

Hôm nay Di đi làm sớm hơn thường ngày, tuy tập đoàn gần đây không có việc gì quan trọng nhưng cô cũng phải đến coi thử. Cô vừa dừng xe lại trước cửa tập đoàn The King thì thấy có 1 chiếc Cadillac đã đậu sẵn ở đó. Bước ra không ai khác chính là Minh, Di ngạc nhiên vì không biết vì sao Minh lại đến đây_Sao anh tới đây ?-Di lập tức hỏi ngay

_À, hôm nay rảnh không-Minh lảng tránh nói

_Hôm nay cũng không có việc gì trọng-Di thành thật trả lời rồi bỗng nói-Mà anh chưa trả lời câu hỏi của tôi

_Hôm nay tới nói với em, nếu không có việc gì thì đi theo tôi-Minh thẳng thắn nói

_Nhưng đi đâu-Di thắc mắc

_Mặc kệ là đi đâu, hôm nay chúng ta bỏ công việc qua 1 bên sống 1 ngày dành cho chúng ta mà thôi-Minh nói xong rồi kéo tay Di đi

_Nè, đi đâu vậy hả ?-Di bắt đầu nổi giận

_Đi rồi biết-Minh vẫn bình tĩnh như thường

Minh nắm tay Di bỏ cô vào trong xe rồi đóng cửa lại. Minh đi tới chỗ người lái mở cửa ra rồi bước vào trong. Minh đóng cửa lại rồi chạy đi, chiếc Cadillac bắt đầu lăn bánh rồi chạy vụt khỏi tập đoàn The King

Trong xe, Di bức tức không biết phải làm sao, nếu ba biết hôm nay cô trốn việc không biết ba sẽ xử lý cô thế nào nữa. Còn Minh thì cứ làm như không có chuyện gì tiếp tục lái xe. Ngoài trời thì mưa đã rơi tí tách

_Nè thả tôi xuống đi-Di tức tối nói

_Nghỉ phép 1 ngày thôi mà, đừng quên tôi cũng là tổng giám đốc như em đó-Minh điềm tĩnh nói

_Nhưng..-Di không biết phải nói gì nữa

_Đừng lo cãi nhau nữa, cảnh vật ở ngoài đẹp như vậy không ngắm mà lo cãi nhau hình như đáng tiếc đó- Minh cố tình ám chỉ nói

Di khó hiểu nhìn Minh rồi nhìn ra cửa sổ, quả nhiên là rất đẹp. Ngoài trời mưa nhỏ giọt lác rác, 2 bên đường thì có trồng những dãy hoa kiểng đủ màu sắc, phía sau thì có những cây bạch đàn to lớn. Màu sắc của hoa và cây hòa cùng những giọt mưa tạo nên 1 màn sương tuyệt đẹp, mờ ảo như đang ở trong mây

Di mãi mê ngắm cảnh ở ngoài hoàn toàn không chú ý tới xung quanh. Một lúc sau thì mưa tạnh, Minh cũng ngừng xe lại. Bỗng nhiên Di cảm thấy có 1 không gian rất quen thuộc, hình như cô nghe được mùi gió biển

Di bước ra khỏi xe, cô không thể tin vào mắt mình được nữa. Biển rộng mênh mông đang hiện ra trước mắt cô. Cảnh biển này từ lúc 12t cô đã không còn được ngắm cũng không được ra chơi nữa

_Thích không hả ?-Minh hỏi

_thích chứ, lâu lắm rồi tôi chưa nhìn thấy cảnh này-Di cười tươi nói, nụ cười của cô như hoa hồng sớm mai tràn đầy sớm sống

_Vậy hôm nay chúng ta chơi thỏa thích luôn, chịu không-Minh mỉm cười, ưu nhã nói

_Ừ-Di gật đầu đồng ý

Ánh nắng sáng bắt đầu chiếu xuống mặt biển, cầu vồng cũng hiện lên. Chắc vì lúc này trời mưa nên xuất hiện cầu vồng trên biển tạo nên 1 khung cảnh lãng mạn. Di dẫn Minh tới 1 chỗ bán hàng gần đó

_Cho tụi cháu 6 xâu mực nướng-Di nói

_Được, có ngay-người bán hàng nói

Một lúc sau mùi mực thơm phức bốc lên. Người bán hàng đưa 1 hộp đựng mấy xâu mực cho Di và Minh. Thanh toán tiền xong thì Di và Minh liền đi ra ngoài ngồi ngắm cảnh vừa ăn. Chỉ 1 lúc sau Di đã giải quyết gọn gàng mấy xâu mực của mình

_Lau đi kìa-Minh thấy trên miệng Di có dính tương ớt liền đưa khăn giấy cho cô

_Cảm ơn-Di tự nhiên nói

Thái độ của Di làm Minh có chút bất ngờ, nếu là mấy cô tiểu thư khác gặp tình trạng như lúc này đã xấu hổ đỏ mặt rồi không ngờ cô lại phóng khoáng đến vậy

_Nè, sau nhìn tôi dữ vậy-Di đột nhiên hỏi khiến Minh bưng tỉnh

_À, không có gì tại thấy em không giống những cô con gái khác-Minh cười nhẹ nói

_Tôi chính là như vậy mà-Di bình thường nói

_Hôm nay chúng ta chơi hết mình đi, chứ chỉ ngồi ngắm cảnh không thì chán quá à-Minh đề nghị

_Ok, đi chơi thôi-Di không cần suy nghĩ liền tán thành

Minh và Di đứng lên rồi cùng nhau đi tham quan khắp nơi, từ đi tắm biển rồi đến lên núi chụp hình kỉ niệm (*Ở đây là biển nhưng cũng có núi nha, giống như Nha Trang, Vũng Tàu vậy đó)

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Bỗng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Một Ngày Của Riêng Mình (Tt)

Nguyên buổi hôm đó Di dẫn Minh đi khắp nơi ăn uống vui chơi, loại bỏ hết những lo lắng thường ngày của 2 người~~~~~

Hoàng hôn buông xuống, mặt biển cũng bắt đầu đổi màu làm cho người ta có 1 cảm giác bình thản, cũng có chút buồn bã lạ thường. Di đi dạo ngoài biển, dưới chân cô những con sóng nhỏ cứ đánh vào, làm cô có cảm giác yên bình không lo âu gì nữa

Minh thấy Di đứng chỗ đó liền chạy tới chỗ cô

_Sau đứng đây vậy, sắp về rồi đó-Minh lên tiếng nhắc nhở

_Tôi biết, nên tôi mới tranh thủ ngắm hoàng hôn trên biển 1 chút-Di thở dài nói

_Có tâm sự phải không?-minh rất tinh ý nên nghe tiếng thở của di thì liền nhận ra ngay

_Không có, chỉ là thấy đáng tiếc thôi-Di cười nói

_Đáng tiếc vì không được đi chơi nữa hả?-Minh trêu chọc nói

_Tôi đâu có ham chơi vậy chứ, chẳng qua tôi rất thích ngắm hoàng hôn trên biển thôi-Di phản bác nói

_Cũng đúng thôi, hoàng hôn này đúng là đẹp thật-Minh tán đồng nói

_Hoàng hôn dù đẹp tới đâu đi nữa nhưng cuối cùng cũng kết thúc-Di nói có chút buồn bã

_Đúng là như vậy, nhưng sau khi hoàng hôn kết thúc thì sẽ đến bình minh, đó chính là kết thúc của 1 sự bắt đầu mới-Minh nói, đôi mắt ngọc bích khẽ chuyển động

_Anh có phải con trai không vậy? -Di đột nhiên hỏi làm Minh đứng hình

_Nè, tôi là con trai 100% đó nha-Minh bất bình nói

_Tại tôi thấy anh quá tâm lí, quá ôn nhu, quá dịu dàng thôi; mà thời bây giờ chỉ có con gái mới được như vậy thôi chứ con trai thì no never-Di phân tích 1 cách hợp lí

_Bây giờ có về không, hay ở đây nói xấu tôi-Minh nhắc nhở

_Đi thì đi-Di đứng lên rồi cùng Minh về

~~~~~

Tối đến thì Minh và Di mới về tới nhà của Di. Minh đậu xe ngoài cửa rồi tới nhấn chuông. Một lúc sau người hầu liền ra mở cửa cho Di

_Anh về đi chứ-Di nhìn Minh nói

_Tôi vào nhà gặp 1 người luôn-Minh từng tới đây 1 lần rồi nên cũng biết đây là nhà Hào, sẵn đây anh vào gặp Hào luôn

_Được thôi-Di không còn cách nào đành để Minh vào trong

Di vào trong nhà, trong lòng lo lắng không biết ba mẹ có xử lí cô không nữa, cô chưa từng bỏ việc dù chỉ 1 buổi nhưng hôm nay thì lại đi từ sáng tới tối luôn. Di vào nhà thì thấy ba mẹ đang ngồi ở ghế sofa, sắc mặt có chút không vui

_Con đi đâu từ sáng đến giờ vậy-mẹ Di nhẹ nhàng nói

_Con...-Di không biết phải nói sao nữa

_Cô ấy đi với con thừa 2 bác-Minh từ ngoài bước vào nói

_Cậu là ai ?-ba Di hỏi

_Cháu là Hạo Minh, bạn của Di và Hào cũng là tổng giám đốc của chi nhánh tập đoàn Thiên Ưng ở Việt Nam-Minh tự giới thiệu

_Tại sao 2 đứa lại hình chung-ba Di hỏi

_Tôi con có việc nên đi chung, xin lỗi bác vì đã đưa Di về trễ-Minh lễ phép nói

_À, có phải ba cháu là Trương Thế Hùng không ?-ba Di đột nhiên hỏi

_Dạ phải, bác biết ba cháu hả-Minh thắc mắc

_Đúng vậy, ba cháu và ta là bạn học cũ, gần 10 năm rồi bọn ta chưa gặp nhau-ba Di nói về mặt đầy phấn khích

Di thấy vậy liền thở phào nhẹ nhõm, xem tình hình này thì thoát nạn rồi. Mới đầu cứ tưởng ba sẽ giảng đạo 1 trận chứ không ngờ Minh xuất hiện giải nguy cho cô

_Vậy bác đây là...-Minh vui mừng nói

_À ta là người mà lúc con còn nhỏ thường tới nhà con chơi đó-ba Di nói

_Xin lỗi bác tại lâu quá nên con quên, rất vui gặp lại bác- Minh ôn hòa lịch sự nói

_Không sao đâu-ba Di mỉm cười

_Ba à, con lên phòng trước nha-Di lên tiếng chặn bị lên lầu

_À Di, phiền em nói với Hào là ngày mai hẹn gặp cậu ấy ở chỗ cũ nha-Minh xem tình hình này thì chắc Hào không có ở nhà rồi chỉ đành nhờ Di nhắc Hào thôi

_Tôi biết rồi-Di nói

_Chào hai bác, cháu về-Minh lễ phép nói

_Có rảnh nhớ đến chơi-ba Di thân thiết nói

Minh mỉm cười gật đầu rồi đi ra về

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39

~~~~~*Học viện Star School~~~~~Hôm nay nó thức dậy sớm rồi đi thẳng tới trường không thèm gọi hân nữa. Từ đêm đó tới nay nó vốn không nói chuyện cũng không đi học chung với hân như trước đây nữa. Mỗi lần gặp hân là nó lại tránh đi chỗ khác, vốn xem hân như không khí

Nó vừa tới lớp thì gặp ngay Tuyết, mặt Tuyết cũng chẳng tốt hơn nó bao nhiêu. Không biết Tuyết bị gì mà nhìn không còn 1 chút sức sống, cứ úp mặt lên bàn thờ dài

_ Có chuyện gì mà cậu bơ phờ thế-nó đi tới bàn để ba-lô xuống rồi nói

_ Cuối cùng cậu cũng tới rồi, cậu là cứu tinh của mình, làm ơn giúp mình đi-Tuyết thấy nó liền vui mừng ôm lấy nó

_ Cuối cùng là có chuyện gì?-nó không thích dài dòng kiểu này

_ Cậu ngồi xuống đi, mình nói cậu nghe-Tuyết nói

_ OK, nói đi-nó ngồi xuống chuẩn bị nghe

_ Thật ra là ba mẹ mình bắt mình phải đi coi mắt-Tuyết chán nản nói

_ Cái gì, coi mắt-Hào không biết từ đâu chạy vào hét lên, đi đằng sau là hân

_ Cậu ở đâu chui ra vậy, làm hết cả hồn-Tuyết tức giận đánh Hào 1 cái

_ Tôi mới vào thôi, đang định vào lớp thì bỗng nghe cậu nói cậu đi coi mắt nên tôi mới phản ứng như vậy chứ bộ-Hào tức giận phản bác, đúng là tức chết mà nếu như tên nào dám dòm ngó cô thì cậu sẽ cho tên đó biết tay

_ Cái gì mà ầm ĩ vậy?-Vũ vừa vào thì đã nghe tiếng cãi nhau đúng là phiền quá mà

_ chuyện lớn rồi đó, Tuyết sắp bị bắt đi coi mắt đó-Hào lớn tiếng nói

Tuyết thấy vậy liền bịt miệng cậu lại, cái tên này bộ sợ cả trường không biết hay sao mà còn la lớn như vậy. Cũng may là bây giờ trong lớp chỉ có 5 đứa thôi

_ Coi mắt hả, đúng là rắc rối mà-Vũ suy tư nói

_ Tìm cách giúp cậu ấy đi-hân góp ý

_ Cách gì chứ, ba cậu ấy bắt là lần này cậu ấy phải đi đó-nó nói

_ Mình có cách-Vũ mờ ám nói

_ Cách gì?-all

_ Thì là như vậy nè...@#%*&*@#%*&...-Vũ từ từ nói nhỏ cho mọi người nghe

~~~~~Giờ ra chơi mọi người đều đi ra căn tin thì hân lại 1 mình đi ra chỗ bãi cỏ sau trường. Ở đây thường có ít người qua lại nên rất yên tĩnh, nhưng đặc biệt ở đây có trồng rất nhiều cỏ non xanh và hoa quỳnh trắng. Hân tìm được nơi này vào mấy ngày trước, lúc rảnh rỗi hân thường hay ra đây. Không biết tại sao hân có cảm giác rất đặc biệt với loại hoa quỳnh trắng này

Hân nằm xuống bãi cỏ, những cơn gió cứ vi vu thổi qua thật yên bình khác hân với không khí ồn ào ở ngoài. Hân đang nằm đó bỗng nhiên có tiếng người đi đến, hân vội đứng lên thì thấy người đó đã tới chỗ hân

_ Đại ca có 1 thằng nhóc ở đây-1 trong những người đó nói

_ Không sao, kêu nó đi là được rồi-tên đại ca vốn không coi hân ra gì

_ Nhưng lỡ nó tới nữa thì sao-tên đó thì thầm nói nhỏ

_ Yên tâm nhìn bộ dạng thằng nhóc này cũng biết chỉ là mấy công tử học ở trường này thôi, cảnh cáo nó 1 chút đảm bảo không dám tới nữa--tên đại ca khinh thường nói

_ Nè, không nghe hả cắt đi mày-tên đàn em chỉ vào hân quát

_ Tại sao phải đi?-hân thách thức hỏi

_ Thằng này láo, nếu không đi tui tao cho mày biết tay

_ Trường này lúc nào nuôi chó nhiều vậy-hắn nhếch môi cười khinh bỉ rồi lạnh lẽo nói

_ Thằng chó này, muốn chết mà-1 tên trong đó nói rồi xông lên đánh hắn

Tên đó chưa kịp tỏ giận hắn thì đã ăn 1 cú đá của hắn ngã lăn xuống đất. Mấy tên còn lại thấy vậy cũng liền xông lên tính đánh hội đồng nhưng chưa làm gì được hắn thì đã bị hắn hạ thê thảm

_ Mày cũng được lắm-tên đại ca tức tối nói

_ Dù đề đòi phó tụi bây-hắn sắc lạnh nói

_ Mày quá kiêu ngạo rồi-tên đại ca nói rồi rút 1 thanh kiếm Nhật ra định giết hắn

Hắn cười lạnh lẽo rồi nhanh nhẹn né tránh, hắn lui ra sau rồi đá bay thanh kiếm trên tay tên đó. Sau đó hắn lèn nhẹ nhả tung 1 cú đấm vào ngực tên đó làm cho tên đó ngã xuống đất, miệng ọc máu

_ Chiêu thức này là...KEVIL

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Tin Tức Về Kevil

Tên đó nói xong liền hoảng sợ bỏ chạy.Mấy tên còn lại cũng bỏ chạy tán loạn khỏi đó, nếu còn ở đây thì mất mạng là chắc. Trong thế giới đêm, Kevil được mệnh danh là "Ác quỷ máu lạnh" thì cũng đủ biết là đáng sợ như thế nào rồi _Kevil-hắn đứng đó lăm bằm cái tên này

Kevil là ai tại sao bọn chúng lại sợ hãi như vậy, còn nữa cái tên này sao nghe quen thuộc như vậy. còn tại sao hắn lại có cảm giác đặc biệt với hoa quỳnh trắng như vậy. Tại sao hắn có thể tự ý lấy mạng người khác mà không có chút cảm giác sợ hãi nào. Tại sao? Tại sao? Hàng ngàn câu hỏi được đặt ra cho hắn mà hắn không biết trả lời như thế nào

Hắn ôm đầu rồi quỳ xuống đất; bây giờ hắn cảm thấy rất đau đầu, rất muốn mình nhớ lại những việc trước đây, rất muốn biết thật ra mình là ai

hắn đứng dậy rồi lấy thuốc của nó mua ra uống vào 2 viên, thuốc này hắn luôn đem theo bên mình phòng khi có việc bất ngờ xảy ra. Hắn uống thuốc xong thì đi khỏi đó chuẩn bị vào lớp, tuy tinh thần đã ổn định lại nhưng sắc mặt hắn vẫn trắng bệch như người mất hồn

Tại 1 khu biệt thự bí mật, 1 người đàn ông mặc áo vest đen đang ngồi sau 1 bức màn. ở 2 bên có 2 sát thủ đang đứng bảo vệ. một lúc sau có 1 đám người đi tới, trên người họ hình như đều bị thương

_ Ta kêu các người đi bàn công việc tại sao lại ra thế này-người đàn ông nói có chút tức giận

_ Bang chủ, chúng tôi đã đi đến đó rồi nhưng bị 1 người đánh bị thương nên mới phải trở về-1 tên nói

_ Tốt nhất là nói ra được 1 người nào hợp lý nếu không ta sẽ xử lý các người-người đàn ông đó tàn ác nói

_ Dạ là Kevil-tên đó sợ hãi nói

_ Mày dám nói láo sao, Kevil trước giờ chưa từng có ai thấy được mặt thật của hắn ta, sao mày nhận ra chứ-ông ta đã mất kiên nhẫn

_ Chúng tôi nói thật đó, tuy chưa từng thất được mặt hắn nhưng chúng ta cũng đã từng giao đấu với hắn vài lần nên tôi nhận ra chiêu thức của hắn. Chiêu vừa rồi hắn đánh tôi tuy ra đòn rất nhẹ nhàng nhưng chỉ cần trúng phải là đã đủ bị thương nặng, nếu lúc này hắn dùng hết sức thì tôi đã mất mạng rồi-tên đại ca lúc này yếu ớt nói, hình như đã bị thương rất nặng

_ Người chắc chứ-ông ta lãnh đạm nói

_ Chiêu đó do Kevil tự sáng chế nên tôi dám chắc...là hắn-tên đại ca vừa nói xong thì cũng ngã xuống

Đàn em thấy vậy liền đưa hắn ta vào trong dưỡng thương. Xem tình hình này chắc hắn phải nằm trên giường nghỉ ngơi tới mấy tháng mới hồi phục lại được

_ Vậy mà người của bang Demond dám nói là Kevil đã đi nước ngoài có việc, làm ta tính nhân dịp này giải quyết luôn bang Demond đó. Không ngờ Kevil vẫn còn trong nước-người đàn ông không nhận được tức tối đập bàn nói

_ Hèn gì người của chúng ta cử đi đều mất tính 1 cách vô cơ chắc là do hấn ta giờ trò-1 trong 2 sát thủ lên tiếng

_ nhưng người đánh tôi hôm đó là con gái mà-người còn lại nói

_ Cậu chắc chứ-người thứ nhất nói

_ Chắc mà thân hình của cô gái đó đúng là rất quyến rũ-người thứ 2 tà khí nói

_ Cậu mê gái vừa thôi-người thứ nhất lạnh nhạt nói

_ thôi 2 người đừng cãi nữa-người đàn ông lớn tiếng nhắc nhở. Ông đang đau đầu đây không ngờ trong trường đó lại có nhiều cao thủ như vậy

Hai người kia nghe thấy vậy thì liền im luôn. Chưa bao giờ họ thấy bang củ tức giận tới như vậy

_ Kêu mấy tên lúc này vào đây cho ta-người đàn ông có hạ con giận nói

_ Dạ-người thứ nhất gật đầu rồi liền kêu 1 trong những người lúc này vào

_ Các người lúc này giao đầu với Kevil, vậy hấn có đeo mặt nạ phải không-người đàn ông lạnh giọng nói

_ Dạ không-tên đó nói

_ Vậy ngươi đã nhìn thấy được mặt của hấn ta-ông ta nói không giấu được vui mừng

Tên đó liền lập tức gật đầu

_ Vậy hấn ta như thế nào-ông ta hào hứng nói

_ Hấn ta nhìn bề ngoài rất lạnh lùng nhưng khuôn mặt thì lại rất đẹp vào quyến rũ như 1 vị vương tử vậy, nói tóm lại là 1 vẻ đẹp hoàn hảo-tên đó thành thật kể lại hết

Ông ta nghe xong liền ra hiệu cho tên đó lui ra rồi mỉm cười nham hiểm. Ông thật không ngờ Kevil nổi tiếng trong thế giới đêm lại có ngoại hình hoàn hảo tới vậy

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Kevil Là Ai? (Cảm Giác Quen Thuộc)

~~~~~*Tại nhà nó~~~~~ Sau khi hấn về nhà cứ đóng cửa lại rồi tự nhốt mình trong phòng không chịu ra ngoài. Tuy hấn đã bình tĩnh trở lại và cũng uống thuốc rồi nhưng trong lòng vẫn thấy rất rối không biết phải làm sao. Từ lúc về nhà tới giờ hấn đã cố gắng để nhớ lại những kỉ ức trước đây nhưng vẫn không nhớ được. Hấn thật sự không muốn làm 1 người không có quá khứ như vậy nữa

Hấn vò đầu bức tóc 1 hồi thì bỗng nhiên có tiếng gõ cửa. Hấn vội đi ra mở cửa thì thấy người đó không ai khác chính là nó. Trong lòng hấn bỗng cảm thấy rất mừng mọi chuyện không vui gần như tan biến hết

_ Sao cậu không xuống nhà ăn tối ?-nó nói thẳng, thật ra là đo ba nó kêu nó lên đây chứ nói thật nó không muốn lên đâu

_ À thấy hơi mệt thôi-hấn nói đại cho có

_ Không có gì vậy tôi đi đây-nó nói xong liền định đi xuống nhà

_ Tôi có chuyện muốn nói với cậu-hấn gấp gáp nói sợ nó sẽ đi mất

_ Nói đi- nó lạnh nhạt

_ Chuyện tối hôm đó thật sự xin lỗi, mình thật sự không cố ý ("chỉ là cố tình thôi"), cậu đừng giận nữa-hấn thành khẩn nói khác hấn với vẻ cao ngạo lạnh lùng thường ngày

Nó thấy hắn như vậy không nhịn được cười thầm. Trong lòng cảm thấy rất hả dạ, nó tự suy nghĩ không biết có nên tha thứ cho hắn hay không hay là nên tiếp tục hành hạ hắn đây

_Nè cậu đừng như vậy nữa, cậu đã không thèm để ý mình gần 1 tuần rồi đó-hắn tội nghiệp nói

_Được rồi-thấy hắn như vậy nó cũng không còn cách nào đành phải đồng ý

_Thật hả, cảm ơn cậu-hắn mừng rỡ nói

_Cậu xuống ăn cơm đi-nó nhắc nhở, từ lúc về nhà hắn cứ ở trong phòng có ăn uống gì đâu

_Tôi không ăn đâu-hắn nói rồi ngồi xuống giường

_Cậu có chuyện gì phải không?-nó lấy hắn như vậy liền cảm thấy hắn hình như có vấn đề

_Minh có thể hỏi cậu 1 việc không ?-hắn nói

_Được-nó gật đầu

_Cậu có biết ai tên Kevil không ?-hắn bỗng nhiên hỏi

_Sao cậu biết người này-nó vừa nghe tới cái tên này đôi mắt liền trở nên âm u khác thường

_Minh nghe 1 nhóm người nói, hình như mấy người đó rất sợ người này với lại mình thấy cái tên này rất quen-hắn suy tư nói

_Cậu cảm thấy cái tên này rất quen sao-nó nghi ngờ nói

_Đúng vậy, mình không có ấn tượng gì hết nhưng cảm thấy hình như đã nghe ở đâu thì phải-hắn nói rồi nhíu mày suy nghĩ

Nó nghe hắn nói vậy liền nghĩ chắc là hắn đã từng nghe mọi người đồn đại về cái tên này rồi nên mới thấy quen. Kevil là 1 sát thủ rất nổi tiếng trong thế giới ngầm nên hắn đã từng nghe qua cũng không có gì lạ

_Hình như cậu cũng biết người này đúng không?-hắn đột nhiên hỏi làm nó dừng suy nghĩ

_Tôi biết-nó thành thật trả lời

_Cậu biết vậy nói cho tôi nghe đi, tôi rất hiếu kì với cái tên này-hắn bỗng nhiên cảm thấy rất hồi hộp

_Kevil là 1 sát thủ nổi tiếng trong thế giới hắc bang và cũng là bang chủ của bang Demond 1 trong 2 bang lớn mạnh nhất của thế giới đêm, hắn ta còn được gọi với biệt danh Ác quỷ máu lạnh, là 1 người cực kì tàn nhẫn và sắc lạnh. Tốt nhất là cậu đừng nên hiếu kì quá về người này nguy hiểm lắm-nó nghiêm túc nhắc nhở

_Sao cậu biết rõ quá vậy-hắn thắc mắc

_Tôi đã từng gặp hắn ta-nó lạnh giọng nói

_Vậy hắn trông như thế nào mà nghe danh đáng sợ quá vậy-hắn càng nghe về người này thì càng cảm thấy rất quen thuộc

_Tôi không biết lúc đó hắn ta đeo mặt nạ, nhưng có 1 việc tôi cảm thấy...-nó ngập ngừng rồi nhìn chằm chằm vào hắn-Phải rồi, đôi mắt của hắn ta và cậu rất là giống nhau

_Cái gì ?-hắn sửng sốt

_Đúng vậy, ngay cả màu mắt cũng giống nữa-nó khẳng định nói

Hắn nghe nó nói vậy thì bắt đầu cảm thấy hơi bất an

_Yên tâm đi, tuy đôi mắt 2 người rất giống nhau nhưng ánh mắt thì quả thật không giống lắm ánh mắt của Kevil rất lạnh lẽo, sắc bén còn cậu thì lại hơi trầm lặng-nó thấy vẻ mặt của hắn như vậy liền định chỉnh lại

Nói thật nhìn hắn lúc này, nói hắn là Kevil nói cũng không tin. Kevil nó từng gặp qua đâu có dễ thương như hắn chứ

_thôi cậu nghĩ sớm đi, có đói thì xuống nhà ăn cơm-nó nói rồi đi ra khỏi phòng

*P/S: các bạn đọc giả có cảm thấy khi Phong mất hết trí nhớ và trở thành Bảo Khánh thì trông dễ thương, đáng yêu và dễ gần hơn hắn trước đây không

Chương 42

~~~~~*Bar Devil~~~~~ Trước cửa bar có 1 chiếc Maserati màu trắng chạy tới. Hào bước xuống xe, hôm nay cậu ăn mặc có hơi khác với vẻ công tử thường ngày. Trên người cậu mặc chiếc áo T-Shirt nam màu trắng, áo khoác ngoài bằng jean, quần jean mài bó sát, tai đeo khuyên tai saphia

Hào bước vào trong rồi đi thẳng đến phòng VIP đặc biệt nhất của quán bar này. Đây cũng chính là phòng bí mật để những thành viên quan trọng trong bang tập hợp để bàn chuyện quan trọng. Hào tới phòng thì mở cửa vào trong, ở trong Minh đang ngồi ở sofa vẻ mặt trầm lặng nhưng có thể nhìn ra là anh không được vui lắm

_ Anh David em tới rồi đây- Hào bước tới sofa nói rồi ngồi xuống

_ Tôi có việc quan trọng cần nói với cậu- Minh nghiêm túc nói

_ Chuyện gì thì anh cứ nói thẳng đi- Hào bình thường nói

_ Trước tiên cậu trả lời cho tôi việc này đã. Tại sao cậu không thêm quan tâm đến mọi việc trong bang gì hết- Minh nói, giọng có hơi tức giận

_ EM...- Hào cứng họng không biết nói gì

_ Kan lúc vào bang cậu không quan tâm đến việc trong bang tôi cũng không nói gì cậu. Nhưng bây giờ tôi muốn nhắc nhở cậu, cậu cũng là phó bang chủ đó- Minh thận trọng nhắc nhở

_ Nhưng em cũng đâu biết là gì đâu- Hào chu miệng

_ Cậu nên có trách nhiệm chút đi, đừng quên bang chủ chưa có tin tức gì, chuyện trong bang chúng ta phải gánh vác để duy trì bang Demond đó- Minh tức giận nói

_ Em...em biết rồi- Hào cúi đầu nói, cậu thật sự chưa bao giờ thấy Minh tức giận như vậy

Suy nghĩ lại, cậu đúng là đã quá vô trách nhiệm với mọi chuyện. Ở nhà thì phải làm phiền chị mình gánh vác việc của tập đoàn, ở bang thì lại đổ hết mọi việc cho David. Cậu đúng là thật quá vô tâm mà, ba mẹ đã đổ cả đồng tiền cho cậu ăn học nhưng cuối cùng thì cậu không làm được cái gì hết. Nếu hôm nay David không mắng cho cậu tỉnh thì cậu cũng không nhận ra lỗi của mình rồi

_ David, đúng là em đã quá ỉ lại vào anh, xin lỗi- Hào thành khẩn nhận lỗi

_ Không sao, chỉ cần cậu hiểu ra là tốt rồi- Minh bình tĩnh trở lại

_ À đúng rồi anh, nếu như bang chủ cứ không có tin tức kiểu này thì phải tính sao đây, mình sẽ không giấu được lâu đâu- Hào lo lắng nói

_ Bên Tuyết Thần tôi đã giàn xếp xong rồi tạm thời sẽ không sao, cái tôi lo nhất chính là bọn Hắc Long bang- Minh thận trọng nói

_ Đám bên Hắc Long bang toàn là 1 lũ káo cá, nếu bọn chúng biết bang chủ mất tích thì sẽ thừa cơ hội làm sụp đổ bang Demond cho coi- Hào tức tối nói

_ Trước tiên phải giải quyết Dennis cái đã lão ta là 1 con cáo già rất xảo quyệt- Minh giọng điềm tĩnh

Minh và Hào đang bàn luận thì bỗng nhiên có người gõ cửa. Hào vội ra mở cửa, người đó bước vào rồi lại chỗ Minh thì thầm nói với Minh cái gì đó

_ Tôi biết rồi, lui ra đi- Minh phất tay ra hiệu, người đó liền lui ra

_ Có chuyện gì vậy anh- Hào thắc mắc

_ Có tin tức của bang chủ rồi- Minh vui mừng nói

_ Bang chủ ở đâu vậy anh- Hào không tránh khỏi vui mừng

_ Không biết nữa, chỉ là đàn em của chúng ta bắt được 1 tên của bang Hắc Long, hình như tên đó biết bang chủ ở đâu- Minh nói

_ Có chắc không vậy anh- Hào nghi ngờ nói

_Không chắc nữa, nhưng có hi vọng là tốt rồi- Minh trầm tư nói, quả thật anh cũng không biết có đúng hay không

_Đúng vậy có hi vọng còn hơn không, mà tên đó ở đâu vậy-Hào hỏi

_Ở dưới tầng hầm, chúng ta xuống dưới đi- Minh lên tiếng nói

_Được- Hào đồng ý rồi cùng Minh đi

Tới nơi Minh và Hào liền đi tới chỗ tên Hắc Long bang đó bị giam. Tầng hầm của quán bar này thật ra là 1 nơi bí mật trong bar dùng để tra khảo người. Nơi đây được trang trí đậm chất hắc bang với tông màu chủ yếu là màu đen. Ở giữa có đóng 1 cây thánh giá cao 2m, trên thánh giá có treo 1 người trên đó. Người đó bị khóa 2 tay vào thánh giá, hình như đã hôn mê không biết gì nữa

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Tra Khảo-Thu Phục Lòng Người

_Tạt nước-Hào búng tay nóiĐàn em nghe vậy liền lấy nước tạt vào tên đó

_Ặc...Ặc...-tên đó ho vài tiếng rồi từ từ mở mắt ra- Đây là đâu vậy ?

_Tĩnh rồi sao-Minh tao nhả cầm ly rượu vang đỏ lên uống

_Tụi bây là ai, sao lại bắt tao-tên đó thấy tình trạng của mình bây giờ liền tức giận nói

_Làm gì mà dữ quá vậy- thấy bộ dạng của tên đó như vậy Hào không tránh khỏi mỉm cười

_Mày cũng quen tụi tao mà, chẳng lẽ quên rồi sao- Minh bỏ ly rượu xuống rồi lại gần tên đó

_mày là...David-tên đó suy nghĩ 1 hồi liền nói- Tụi bây bắt tao có phải vì Kevil không ?

_Đúng thì sao, không đúng thì sao chứ- Minh đánh liều dò xét thử xem sao, bây giờ anh cũng không chắc là người bên Hắc long bang có biết tin gì về bang chủ chưa

_Tụi bây đừng giả bộ nữa, Kevil vẫn còn ở trong nước không hề đi nước ngoài, chính mắt tao thấy Kevil tụi bây còn dám láo sao- tên đó hùng hổ nói

_Vậy mày thấy bang chủ ở đâu, nói- Hào bóp chặt cằm tên đó nói

Tên đó nghe vậy liền hiểu ra là này giờ Minh và Hào đang cố tình điều tra, mọi thông tin từ miệng mình

_Hahaha, tụi mày là đàn em của Kevil mà không biết hắn ta ở đâu thì là sao tao biết chứ- tên đó mỉa mai nói

_Người nhất định không nói sao-Minh trầm giọng nguy hiểm nói

_Tao không nói đó-tên đó cứng đầu lên tiếng

_Được thôi-Minh cười lạnh rồi búng tay ra hiệu cho đàn em

.....Bụp..Bốp..Bịch..Bốp.....

Hàng loạt âm thanh vang lên, Minh thì ngồi đó vừa tao nhả nhâm nhi ly rượu trong tay vừa xem tra khảo. Hào đứng bên cạnh bắt gác rừng mình 1 cái, cậu không ngờ Minh bình thường "ngọc thụ lâm phong", ưu nhã dịu dàng nước mà bây giờ lại ra tay tàn nhẫn như vậy. Không lẽ anh đi theo bang chủ lâu quá nên bị ảnh hưởng rồi sao ?

Hào lẫn với tiếng tra khảo là tiếng kêu đau đớn của tên đó, 1 lúc sau thì âm thanh đó nhỏ dần rồi im hẳn. Hào không nghe thấy gì nữa liền lắc đầu tội nghiệp cho tên đó, chắc bây giờ không chết cũng chỉ còn nữa mạng. Vào bang hơn 1 năm nay nhưng Hào chưa từng nghĩ bang Demond lại tra tấn người khác tàn nhẫn như vậy

Minh thấy tên đó bất tỉnh liền đi tới gần rồi hất mạnh ly rượu trong tay vào mặt tên đó

_Mùi vị thế nào hả ?-thật ra Minh đang cố tình châm chọc tên đó bị đánh thấy như thế nào

_ Các người thật quá đáng- tên đó nặng nhọc nói

_ Nếu bây giờ người không nói thì chắc biết hậu quả như thế nào rồi chứ- Minh chỉ vào những tên đàn em sau lưng anh muốn cảnh cáo tên đó

Trong mắt tên đó quả nhiên hiện tên 1 tia sợ hãi, Minh thấy vậy liền nghĩ ra 1 chủ ý mới. Minh lấy trong túi ra 1 tờ giấy rồi viết cái gì đó

_ Nếu người nói ra thì cái này sẽ là của người- Minh nói rồi đưa tờ giấy tới trước mặt tên đó

Tên đó nhìn thấy liền tròn to mắt hình chữ A mồm chữ O. Trờì đất là chi phiếu 200 triệu VNĐ, tên David này không ngờ lại ra tay hào phóng đến vậy. Tiền làm của hắn ta 1 năm cũng chưa bằng cái này

_ Ta sẽ sắp xếp chỗ trốn cho người, bảo đảm Dennis không là gì người- Minh thấy hắn ta vẫn còn phân vân liền đưa ra 1 điều kiện béo bở

_ Thật chứ- tên đó mắt sáng rỡ, quên cả đau đớn của bản thân

_ Đương nhiên chỉ cần người chịu hợp tác- Minh

_ Được- tên đó suy nghĩ 1 hồi liền gật đầu

_ Cởi trói, lấy ghế cho hắn ta ngồi- Minh quay sang đàn em nói

Hào nghe Minh nói vậy liền há hốc mồm. Thật ra đây chính là cách thu phục lòng người của Minh, nếu như nói chuyện đàng hoàng không được thì anh sẽ phải sử dụng 1 ít bạo lực. Nhưng chỉ cần người đó chịu hợp tác thì anh sẽ không bạc đãi người đó. Hào trong lòng cảm thấy rất phục Minh, xem ra cậu phải cần học ở Minh nhiều đây

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Điều Tra

_ Có thể nói rồi chứ- Minh đưa chi phiếu cho tên đó _ Bắt đầu từ đâu đây ?- tên đó nói rồi cầm tờ chi phiếu

_ Cậu gặp bang chủ của tôi ở đâu ?- Minh hỏi

_ Học viện Star School- tên đó thành thật nói

_ Cái gì, trường mà tôi đang học hả ?- Hào tròn to mắt ngạc nhiên

_ Sao cậu biết đó là bang chủ Kevıl chứ- Minh thắc mắc, chẳng phải chỉ có mình anh biết được mặt thật của bang chủ thôi sao

_ Đại ca của chúng tôi từng giao đấu với Kevıl nên có thể nhận ra chiêu thức đặc biệt của hắn- tên đó nói

Minh nghe tên đó nói vậy nhưng vẫn nghi ngờ người đó có phải là bang chủ hay không

_ Cậu có thể miêu tả về ngoại hình không, chi tiết 1 chút càng tốt- Minh lên tiếng

_ Anh ta cao khoảng 1m8- 1m9, trên người mặc đồng phục học sinh, đặc biệt đôi mắt của anh ta có màu...hồ phách trong suốt, gương mặt thì cực kì đẹp luôn- tên đó vừa suy nghĩ vừa nói

_ Được rồi, đưa hắn ta đi băng bó vết thương rồi kiểm 1 chỗ ở mới luôn- Minh quay sang dặn dò đàn em

Đàn em nghe vậy liền đưa tên đó đi xử lí vết thương

_ Anh à, có chắc là bang chủ chưa vậy- thấy tên kia đã đi xa, Hào liền lên tiếng

_ Chắc 90% rồi, người mà hắn ta kể có thể đánh được chiêu thức mà bang chủ tự sáng chế, ngoại hình của người đó cũng giống y chang bang chủ nữa. Nếu như theo anh suy đoán thì chỉ có 2 trường hợp

_ Vậy trường hợp thứ nhất- Hào nóng lòng muốn biết đáp án

_Người đó chính là bang chủ- Minh

_ Còn trường hợp thứ 2- Hào

_Bang chủ có anh em sinh đôi-Minh cười nói

_Nè, anh cố tình chọc em đó hả ?-Hào thông minh liền hiểu ra là Minh đang đùa giỡn với cậu

_Thôi đừng đùa nữa lo chuyện chính kia-Minh nhắc nhở

_Phải làm sao bây giờ ?- Hào hỏi, thật ra cậu cũng không biết nên làm gì đây nữa

_Cậu là học sinh của học viện Star School nên tôi nghĩ chuyện này cậu làm được-Minh ngưng 1 chút rồi nói- Cậu tới trường lấy hết danh sách học sinh khối 11 về đây cho tôi

_À, em hiểu rồi-Hào nhanh chóng chạy ra ngoài lấy xe đi tới trường

Chiều xe Maserati mui trần dần dần lẩn bánh rồi biết mất khỏi con đường

20 phút sau...

Hào quay lại bar, trên tay cầm theo 1 đồng hồ sơ được bao bọc cẩn thận. Hào đi vào trong phòng đặc biệt rồi để hồ sơ xuống bàn, miệng thở hắt hắt. Minh mở cửa bước vào thấy cảnh tượng trước mắt thì không khỏi bật cười

_Em làm gì mà như vừa chiến đấu sinh tử trở về vậy- Minh cười nói

_Anh còn nói nữa hả, mau đưa tiền đây ?-Hào đưa tay ra ngang ngược nói

_Sao anh phải đưa tiền- Minh cười ôn nhu nói

_Vi đi lấy mấy thứ này cho anh mà em đã vượt 4 lần đèn đỏ rồi đó, đưa tiền cho em đóng phạt là hợp lí mà-Hào tay chống hông, phùng mang trợn má

_Mấy cái giấy phạt đó mà làm khó được cậu sao- Minh điềm tĩnh nói như không có gì

Không phải Minh không biết gia đình Hào vừa có tiền vừa có quyền lực, không hề thua kém gia đình Minh bao nhiêu. Hào không nói lại Minh cũng chỉ đành ngồi đó bực tức. Minh thì tranh thủ lấy từng hồ sơ ra xem thật kĩ nhưng vẫn không thấy bang chủ

_Sao cái này không có hình vậy ?-Minh cầm 1 tập hồ sơ không có hình lên nói

_À đây là hồ sơ của bạn em, cậu ấy mới vào học nên chưa có để hình kịp-Hào nói

_Người này có khả năng không- Minh ám chỉ nói (T/g: * mấy bạn cũng biết người đó là ai rồi đó*)

_Không có khả năng đâu, cậu ấy là 1 học sinh được nhận học bổng vừa mới vào trường, với lại là 1 cô gái đưa cậu ấy vào trường- Hào phân tích nói

Minh nghe vậy cũng thấy người này không phải là bang chủ. Kevil dù sao cũng là con của 1 gia đình quyền thế với lại bang chủ từ trước tới giờ vốn không thích con gái, nên người này không có khả năng là bang chủ rồi

---

P/S: Viết tới khúc này đúng là tức học máu mà, rõ ràng là Kevil đang ở trước mặt rồi vậy mà lại không tìm ra

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Kế Hoạch Phá Hoại Buổi Coi Mắt

~~~~~*Nhà hàng 5 sao XXX~~~~~Hôm nay là buổi coi mắt của Tuyết, Tuyết cố tình đến sớm hơn 15 phút, phía sau cô là nó, hân, Hào và Vũ. Mọi người cùng nhau tới đây để chuẩn bị sẵn kế hoạch giúp Tuyết không cần đi coi mắt nữa. Mọi người cùng đi tới 1 bàn trống ở góc khuất của nhà hàng; mọi người ngồi xuống rồi cùng nhau bàn kĩ kế hoạch 1 lần nữa

Sau khi bàn xong thì nó và Tuyết liền đi vào nhà WC. Một lúc sau nó và Tuyết bước ra nhưng lại khác hẳn lúc này. Nó mặc trên người chiếc váy hồng nhạt của Tuyết, ở eo có thắt 1 sợi dây nịch màu đen có đính ruby. Tuyết thì lại mặc bộ đồ bó sát màu đen của nó lúc này

Vũ thấy nó và Tuyết như vậy liền gật đầu hài lòng, hần và Hào ngồi kế bên thì lại ngây người không biết nói gì. Thật ra kế hoạch lần này là do Vũ bày ra, vì người coi mắt Tuyết chưa từng gặp qua cô lần nào nên Vũ cố tình kêu nó và Tuyết hoán đổi quần áo cho nhau để nó đi thay cho Tuyết. Vũ thừa biết những người con trai nào theo uôi nó đều bị nó chinh cho rất thâm, nên chắc lần này nó cũng giải quyết được thôi

_Nhìn 2 cậu khác quá-Hào đột nhiên lên tiếng

_Đúng là phiền phức thật-nó thờ ơ nói, nó thường thì chỉ mặc quần bó hoặc váy bó sát chứ chưa từng mặc mấy cái váy rườm rà này bao giờ

_Nhìn cậu dịu dàng hơn đó chứ-hần lên tiếng khen ngợi

_Đúng vậy còn Tuyết thì lại rất quyến rũ- Hào nhìn chăm chăm Tuyết khen ngợi

_Cậu nhìn quá không sợ trông mắt cũng rớt ra ngoài luôn sao- Vũ cười cợt, giọng nói có vài phần mỉa mai

_LÝ THIÊN VŨ- Hào gằng giọng nói từng tiếng một

_Tôi biết tên tôi đẹp rồi, cậu không cần nói lớn như vậy đâu-Vũ không nóng không lại cười nói

_Cậu...cậu...-Hào đúng là tức muốn học máu, nói không nên lời, tại sao mỗi lần cãi nhau với cái tên chết tiệt này thì cậu đầu bị thua tới thâm

_Bốp- 1 tiếng đập bàn vang lên- Các người có thôi đi không

NÓ sắc lạnh cảnh cáo, hai người này 1 người là phó bang chủ của Tuyết Thần, 1 người là phó bang Demond. Thân phận trong thế giới đêm quan trọng như vậy mà lại ngồi đây cãi nhau um sùm, nếu để người quen thấy thì mặt mũi biết giấu vô đâu đây

Thấy nó như vậy Vũ và Hào cũng cảm miệng không dám nói gì thêm

_Tối rồi-hần đột nhiên lên tiếng

MỌI người ngạc nhiên nhìn ra phía cửa nhà hàng thì thấy 1 chàng trai trẻ tuổi, mặc bộ vest màu nâu trà lịch lãm. Nhìn anh ta trong lòng mọi người đều hiện lên 3 chữ "Công tử bột"

_Trông cậu vào em đó-Vũ ám chỉ nói

Nó không nói gì chỉ nở 1 nụ cười nửa miệng đầy tự tin. Nó sửa lại quần áo 1 chút rồi bước tới chỗ bàn mà người thanh niên kia đang ngồi. Nó đi thẳng tới chỗ bàn tròn tự nhiên kéo ghế ngồi xuống

_Cô là...-người thanh niên ngạc nhiên

_Hoàng Linh Tuyết-nó giả mạo nói

_Xin chào Linh Tuyết tiểu thư- anh ta ngây người nói ánh mắt nhìn chăm chăm vào nói

Nói thật anh cũng không ngờ là nó xinh đẹp đến vậy. Ánh mắt màu trà trong suốt như thủy tinh cộng thêm mái tóc xõa dài màu ánh tím làm nó thật quyến rũ như 1 đóa hoa hồng trắng. Trên người nó lại mặc 1 bộ váy hồng tạo nên nét đáng yêu, thuần khiết

_Nhìn đủ chưa ?-nó lạnh nhạt phớt lờ ánh mắt say đắm của anh ta

_Xin lỗi tôi thất lễ rồi-người thanh niên cười nói

_Hôm nay tôi đồng ý tới đây là muốn nói với anh 1 việc-nó vào thẳng vấn đề

_Có việc gì, cô cứ nói-anh chàng đó vẫn cứ say mê nhìn nói

_Tôi chưa muốn có bạn trai, nhờ anh nói với ba mẹ tôi là chúng ta không hợp-nó thẳng thắn nói

_Sao cô biết chúng ta không hợp ?-người thanh niên thất vọng nói

_Bởi vì tôi không thích anh_nó lạnh nhạt nói

_Không sao, chúng ta có thể từ từ bồi dưỡng tình cảm, tôi tin ba mẹ cô cũng không phản đối-anh ta vẫn chưa chịu bỏ cuộc

Chương 46: Phá Hoại Buổi Cười (Tt)

_ Chẳng lẽ anh không sợ tôi giết anh sao ?-nó nhếch môi tạo ra 1 nụ cười ma mị_Haha, cô đúng là thích đùa mà- anh ta cười nói vẫn không biết là nguy hiểm đang đến gần

_Anh biết bang Tuyết Thần chứ ?-nó thần bí nói

_À..biết chứ-anh chàng đó nghe thấy tên bang Tuyết Thần liền trở nên ngáp ngừng

Tuy Tuyết Thần là 1 bang phái bí ẩn, nhưng chỉ cần những người nào từng tới quán bar thì cũng sẽ nghe mọi người đồn không ít về bang phái đứng đầu giới hắc đạo này

_anh có biết tôi là ai không ?-nó kẻ sát vào tai anh ta thì thảo nói, giọng có chút nguy hiểm

_Tôi biết, cô là tiểu thư Linh Tuyết-anh ta bỗng thấy sồn gai óc nói có chút không tự nhiên

_Còn 1 điều anh chưa biết, tôi là...1 sát thủ của Tuyết Thần-khi nó nói câu cuối cùng thì sắc mặt anh ta liền đại biến

_Cái...cái gì, không thể nào- anh ta há hốc miệng run lấy bầy

_Tôi chứng minh cho anh xem- nó nói cực kì bình tĩnh rồi thần nhiên quay người sang rồi vén tóc qua 1 bên

Do nó mặc váy của Tuyết, phía trên lại được thiết kế hở vai và lưng nên anh ta có thể nhìn thấy trên vai nó có xăm 1 bông tuyết màu đỏ tươi như máu lớn bằng 1 bông hoa mai. Lập tức ánh mắt của anh ta hiện lên tia hoảng sợ, tay cũng đỏ mồ hôi lạnh

Tuy anh ta không phải người trong thế giới đêm, nhưng cũng nghe bạn bè kể lại là bang Tuyết Thần có 1 quy định: những người nào là thành viên chính thức trong bang hoặc sát thủ của bang đều phải xăm 1 bông tuyết màu đỏ trên vai. Ý nghĩ muốn nói rằng khi đã là sát thủ hoặc người của bang rồi thì dù tâm hồn người đó có trong sáng như hoa tuyết thì cũng phải bị nhuộm màu máu. Bông Tuyết này như 1 kí hiệu cũng như 1 lời trói buộc

---

Ở bên này, hần nhìn qua thấy nó dám cho người khác thấy thân thể của nó thì ánh mắt hần đã trở nên âm hàn đáng sợ. Hần khí xung quanh người hần tỏa ra bao trùm lấy mọi người, nhiệt độ đột nhiên giảm xuống. Hần nghiêng răng nghiêng lợi, bóp mạnh tay phát ra những tiếng "rắc rắc". Hào ngồi kế bên đỏ mồ hôi lạnh, Vũ thì bất giác nổi nước bọt

"Không khí đúng là khủng bố quá mà "-Vũ với Hào có chung suy nghĩ

Ở chỗ nó sau khi anh chàng kia biết nó là sát thủ của Tuyết Thần thì liền hoảng sợ không biết nói gì

_Anh vẫn muốn quen tôi chứ-nó lạnh lùng hỏi

Anh ta liền lắc đầu lia lịa và vội vàng chạy lẹ

Nó cười khinh bỉ, không ngờ anh chàng đó lại nhát gan như vậy mới đó thôi đã chạy rồi

_Bóp Bóp Bóp- đột nhiên có tiếng vỗ tay vang lên- Đúng là em rất giỏi

Vũ cười tán thưởng, không ngờ nó có thể giải quyết dễ dàng như vậy

_Không có gì, tại anh chàng đó quá nhát gan thôi- nó thờ ơ nói

_Cảm ơn cậu nhiều lắm-Tuyết chạy tới ôm chầm lấy cổ nó

_Không có gì đâu-nó cười nói

_Sao cậu đuổi được tên đó vậy-Hào thắc mắc

_Bí mật-nó thần bí nói

_ Cậu làm mình tò mò quá- Tuyết nóng lòng nói

Vũ và nó cùng cười 1 cách thần bí. Thật ra nó làm thế nào Vũ cũng đoán ra được, khi Vũ ở chỗ kia quan sát lúc nó để cho anh chàng kia nhìn vai nó là Vũ đã biết kế hoạch của nó là gì rồi. Vì Vũ cũng là người của Tuyết Thần, trên vai cậu cũng có hình xăm như nó vậy

Đột nhiên điện thoại của Tuyết vang lên

_ Alo- Tuyết bắt máy

_ "\$^#%%^*#@#\$"

_ Anh ta nói như vậy thì thôi đi- Tuyết cười hi hi

_ "!@\$#%#%\$%"

_ Thôi con tắt máy đây_ Tuyết nói xong liền tắt máy

_ Có chuyện gì vậy- Hào quan tâm nói

_ Anh chàng đó nói với ba mẹ mình là không quen mình- Tuyết lòng đầy phần khởi nói

_ Chúng ta đi ăn mừng thôi nào- Vũ đề nghị

Mọi người nghe vậy liền vỗ tay hưởng ứng

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Ghen

Mọi người vừa ra khỏi nhà hàng liền bàn luận xôn xao không biết phải đi đâu chơi, chỉ có nó và hấn là im lặng không nói gì_ Hấn à, cậu biết chỗ nào chơi không?- Tuyết quay sang nó hỏi

_ Xin lỗi, mình và cậu ấy có việc phải đi trước- không đợi nó mở miệng hấn đã chen ngang nói rồi nắm tay nó kéo đi

Nó nhìn thấy hấn hơi lạ nên cũng đành đi theo. Ba người kia nhìn theo liền lắc đầu, ai cũng biết là bây giờ hấn đang đồ bình giấm chua. Nó đúng thật là , cái gì cũng giỏi nhưng sao trong vấn đề tình cảm lại chậm hiểu vậy chứ. Hấn lôi nó ra nhà giữ xe lấy xe rồi đưa nón cho nó

_ Lên xe- hấn lạnh nhạt nói

_ Đây là xe của tôi mà- Nó đội nón lên

Hấn không thèm quan tâm liền kéo nó lên xe rồi chạy đi. Chiếc xe lao vun vút trên đường cao tốc là mọi người hoảng sợ dạt sang 2 bên. 5 phút sau thì đã về tới nhà nó

Hấn không nói gì liền kéo nó vào nhà, ba mẹ nó đã đi làm nên trong nhà bây giờ chỉ có nó và hấn

_ Cậu kéo tôi vào đây làm gì ?- nó bắt đầu tức giận

_ Tại sao cậu cho cái tên kia thấy hết người của cậu vậy hả- hấn lãnh khốc nói, ánh mắt ần ần lửa giận

_ Mới chỉ thấy có vai và lưng thôi, chưa thấy hết mà- nó chớp mắt nói như không có gì

_ Chỉ có vai với lưng thôi hả- hấn nghiêng răng nói, lửa giận bắt đầu bùng phát- Như vậy mà cậu dám nói chưa thấy hết sao

Hấn cố nén lửa giận phun ra mấy chữ

_ Sau này cậu không được phép gặp riêng bất cứ người con trai nào nữa nghe chưa- hấn đột nhiên ra lệnh

_ Nè cậu vô lý vừa phải thôi nha- nó cũng nóng lên rồi

_Minh muốn tốt cho cậu thôi-hắn ngang ngược nói

_Minh không cần tốt cái kiểu đó- nó

_Minh nói cho cậu biết, chỉ cần mình nhìn thấy cậu đi với 1 tên nào nữa thì mình sẽ cho tên đó vào bệnh viện nằm vài tháng-hắn sắc lạnh nói, mâu quang phát ra hàn khí

_Cậu cứ tự nhiên- nó không thèm quan tâm lời nói của hắn

_Câu..-hắn tức tới xanh mặt

Nó không nói gì trực tiếp đi lên lầu, không thèm để ý tới hắn. Vào phòng nó liền đóng cửa lại rồi ngồi xuống giường. Thái độ của hắn hôm nay đúng là quá đáng mà hắn lấy cớ gì mà quẫn nó chứ

Ở dưới lầu, hắn thấy nó không để ý tới mình, trong lòng cảm thấy chực kì tức giận. "Bịch" 1 tiếng: hắn tức giận nện 1 cú đấm vào tường, trên tường liền hiện ra vài vết nứt. Tay của hắn cũng sưng lên, trên tay có vài vết xước rướm máu. Hắn không thèm để ý vết thương lấy điện thoại ra gọi cho ai đó

_ "Alo"- bên kia là giọng nói của Hào

_ Cậu đang ở đâu-hắn lạnh lùng nói

_ "Minh vừa đưa Tuyết về nhà xong"- Hào trả lời

_ Đi đây với mình 1 chút được không- hắn nói có chút buồn bã

_ "Được"- Hào suy nghĩ 1 chút liền đồng ý- "Ở đâu vậy"

_ Đi bar đi-hắn nói

_ "Minh tới đó trước nha"- Hào nói

_ OK- hắn nói xong liền tắt máy

Hắn cất điện thoại rồi vào trong thay đồ. Một lúc sau hắn mặc trên người chiếc áo sơ-mi đen, quần jean cùng màu, chân mang giày thể thao. Hắn ra đường bắt taxi rồi đi đến nơi đã hẹn với Hào

Tới nơi hắn liền đi vào trong quán bar, nơi đây cũng là 1 trong những quán bar lớn và sang trọng ở thành phố nên cũng không quá ồn ào. Hắn quan sát 1 hồi thì thấy Hào đang ngồi ở bàn kế quầy. Hắn đi tới rồi ngồi xuống

_ Xin hỏi quý khách uống gì-thấy khách tới phục vụ liền tới hỏi

_ Whisky loại mạnh- hắn trả lời ngắn gọn

Phục vụ nghe vậy liền đi lấy, 1 lúc sau 1 ly rượu whisky được đưa tới chỗ của hắn. Hắn không nói gì liền cầm lên uống hết 1 lần rồi kêu thêm 1 ly khác

_ Cậu làm gì mà uống quá vậy- Hào thấy vậy không chịu nổi liền lên tiếng

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Ghen. Tới Quán Bar Giải Sầu

_ Cậu cứ mặc kệ tôi- hắn hất tay Hào ra rồi cầm ly thứ 2 lên tiếp tục uốngHào ngồi kế bên nhìn hắn bằng ánh mắt không tin nổi. Rượu hắn đang uống là whisky loại mạnh, Hào chỉ cần uống hơn 1 ly thôi là đã bắt đầu chóng mặt rồi vậy mà hắn uống liên tục 2 ly mà vẫn còn tỉnh táo như vậy

_ Cho thêm 1 ly nữa đi- hắn nói thêm 1 câu làm Hào đứng hình

_ Cậu thôi đi- Hào bắt đầu mất kiên nhẫn

_ Cậu không hiểu đâu cứ để tôi uống- hấn nói như không có gì, chuẩn bị lấy ly thứ 3 của phục vụ mang tới

Hào nhanh chóng cầm ly rượu đã xuống bàn không cho hấn uống nữa

_ Cậu làm gì vậy- hấn tức giận nói

_ Cậu mới là người bị điên đó, cuối cùng là có chuyện gì hả- Hào không nhận được liền cầm ly rượu của hấn ném xuống đất

"Xoảng" 1 tiếng ly rượu đó rơi xuống đất vỡ tan tành làm mọi người giật hết cả mình nhưng không ai dám nói gì vì Hào là khách vip ở đây

_ Cậu không biết gì hết thì đừng nói-hấn thản nhiên không xem hành động của Hào ra gì

_ Không nói thì làm sao tôi biết được hả- Hào rống lên

Hấn đột nhiên rơi vào trầm mặc, không biết có nên nói hay không. Có lẽ vì hấn vốn quen cô độc nên chưa từng biết tâm sự với ai-ngoại trừ nói

_ Nói ra tâm trạng sẽ đỡ chịu hơn- Hào đột nhiên triết lý nói

_ Minh thật sự không hiểu sao nữa, cứ khi thấy Bảo Hân đi chung với người con trai khác là mình muốn nổi điên vậy đó- hấn không che giấu nói

_ Haizz...mọi người đều nhìn ra mà- Hào thờ dãi nói

_ Nhưng cậu ấy lại không thêm để ý tới mình- Hấn đau đầu nói

_ Thì Tuyết đối với mình cũng vậy mà-Hào bình thường nói như không có chuyện gì

_ Vậy cậu không có cảm thấy khó chịu gì sao- hấn không tin nói

_ Đây chính là chiến lược của mình dù có ấy có không để ý đi nữa thì cũng phải mặt dày mà theo đuổi- Hào phân tích cho hấn hiểu

_ Mặt dày theo đuổi hả-hấn há hốc mồm, trong lòng thầm nghĩ "chiến lược gì mà kì vậy"

_ Đúng vậy theo đuổi con gái thì phải mặt dày 1 chút, dày như tường thành luôn càng tốt- Hào nói như cậu là 1 cao thủ trong tình yêu

_ Vậy chiến lược của cậu có thành công không- hấn nói móc

_ Không- Hào ừ rừ nói

_ Vậy cậu nghĩ nó có thể thành công với Hân không- hấn cố tình hỏi sock cậu

Hào nghe vậy liền nhăn mặt, thật ra trong lòng cậu cũng sớm đoán được kết quả rồi còn gì. Nó so với Tuyết thì càng lạnh lùng và mạnh mẽ hơn rất nhiều. Nếu với Tuyết Không thành công thì với nó làm sao thành công được chứ

_ Hào à, chiến lược của cậu không phải lúc nào cũng dùng được đâu- hấn lên tiếng- Theo cậu Vũ là người như thế nào

Hấn đột nhiên quay sang Hào thâm trầm nói

_ Hứ, chỉ là 1 tên mồm mép thôi- Hào khinh thường nói, giọng nói đầy mùi giấm chua

_ Đây chính là nguyên nhân cậu không đấu lại Vũ đó- hấn cười lạnh nói

_ Là sao chứ- Hào không hiểu nói

_ Cậu không nên đánh giá con người qua vẻ bề ngoài, tuy bên ngoài Vũ rất vô hại nhưng thất ra cậu ta không phải loại vừa đâu. Cậu ta luôn biết che giấu suy nghĩ của mình và biết cách nhìn thấu tính cách, tâm lý cũng như suy nghĩ của người khác- hấn nhìn Hào nghiêm túc nói

_ Minh không tin đâu- Hào bức tức nói, cậu không tin cái tên đó lợi hại tới vậy

_ Vậy cậu từng thấy cậu ta nổi giận lần nào chưa? Chưa đúng không. Lúc nào trên mặt cậu ấy cũng là 1 nụ cười thản nhiên hết, cậu phải hết sức cẩn thận cậu ta là 1 con sói trong lớp cừu non đó- hấn tốt bụng nhắc nhở Hào

_ Yên tâm mình sẽ cẩn thận với cậu ta- Hào tự tin nói rồi cười với hấn- Còn cậu, có cách theo đuổi Hân chưa

_ Minh sẽ ở bên cạnh bảo vệ cô ấy, đến khi nào thích hợp mình sẽ nói với cô ấy-hấn mím môi cười nhạt tạo thành 1 đường cong ánh trăng khuyết tuyệt mĩ

_ Cậu không sợ có người theo đuổi cô ấy sao- Hào nhắc nhở

_Tôi tên nào, mình sẽ giết tên đó- hấn bóp tay rắc rắc, cười 1 cách lạnh lẽo

Hào nghe hấn nói vậy liền cảm thấy ớn lạnh. Cậu nhanh chóng lấy lại bình tĩnh rồi kêu phục vụ mang mấy chai rượu lên. Hai người uống rượu trò chuyện đến tối rồi mới đón taxi về nhà (* vì sợ bị tai nạn nên đành đi taxi thôi*)

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Ngủ Chung

~~~~~*21: 00. Trước cửa nhà nó~~~~~Hào đỡ hấn ra khỏi xe taxi rồi tới bấm chuông cửa. Cũng may là Hào chỉ uống có 1 chai vang đỏ nên vẫn còn tỉnh táo. Hào quay sang hấn thì thấy hấn đã say đến không biết gì nữa, cũng phải thôi lúc này hấn lần lượt uống hết 3 chai Whisky loại mạnh mà còn hét lên với phục vụ đòi uống nữa. Hào thấy vậy sợ quá liền đưa hấn về, như vậy là tốt nhất

_Cậu ấy với cậu đi uống rượu hả?- nó mở cửa thấy hấn vừa vào Hào ngủ, người thì toàn mùi rượu, nhìn sơ qua cũng biết có việc gì rồi

_Cậu ấy uống hơi nhiều nên mới như vậy- Hào cười hi hi nhưng trong lòng lại thầm nói "hơi nhiều cái gì chứ quá nhiều thì đúng hơn"

_Được rồi tôi đưa cậu ấy vào trong cho, cậu về đi- nó đỡ hấn rồi đi vào trong nhà

Hào cũng lên taxi rồi trở về nhà mình

Nó nhanh chóng đỡ hấn lên lầu rồi vào phòng của hấn. Hôm nay do ba mẹ nó đã đi du lịch với bạn vào lúc trưa nên chỉ có hấn và nó ở nhà (*t/g: thiên thời, địa lợi lun nha). Nó đỡ hấn lên giường rồi đi lấy 1 chậu nước với khăn lại lau mặt cho hấn. Lau xong nó vội đi dọn dẹp, khi trở lại thì thấy hấn lăn qua lăn lại trên giường, chân cũng bị rút xuống sàn

Nó liền đi lại lấy chăn lên đắp cho hấn rồi chuẩn bị đi về phòng. Khi nó vừa định đi thì bỗng có 1 lực mạnh kéo nó lại. Hấn bỗng nhiên mở mắt, nắm chặt lấy tay nó kéo mạnh, đè nó trên giường rồi ôm nó vào lòng

_Nè cậu làm gì đó, bỏ tay ra-nó vội vàng tính đẩy hấn ra

_Đêm nay ở lại với mình được không?- hiểu được ý đồ của nó hấn càng xiết chặt hơn rồi nói thì thầm vào tay nó

_Cậu điên hả, có buông ra không?- nó nói rồi giơ tay lên chuẩn bị cho hấn 1 cú đấm

Hấn nhanh chóng né tránh, chụp lấy tay nó rồi khóa lại trước ngực làm nó không thể làm gì được

_Yên tâm mình sẽ không làm gì cậu đâu, chỉ muốn cậu ngủ lại đây với mình thôi- hấn nhẹ nhàng nói, giọng mang theo hơi rượu nồng nồng

Nó nghe hấn nói như vậy, trong lòng thầm nghĩ "Ồ đây với cậu không có chuyện mới lạ đó"

_Hàn à tại mình sống chung nhà đã được 2 tháng rồi chẳng lẽ cậu còn không hiểu con người của mình sao, mình nói được sẽ làm được- hấn dường như nhìn ra suy nghĩ của nó liền vội giải thích cho nó hiểu

_Nhưng tôi không quen ngủ với người khác, với lại cậu còn là con trai nữa- nó áp úng nói

_Coi như mình xin cậu đó-hấn chân thành nói, hấn mặc kệ lần này nó có giận cũng được hấn muốn tùy hứng 1 lần thử coi

_Hả?- nó ngạc nhiên, không ngờ có lúc hấn lại cầu xin người khác như vậy

_Thật ra trong lòng mình cảm thấy rất trống trải trong cái thế giới xa lạ này. Mình không tin tưởng bất cứ ai hết, chỉ có cậu là niềm hi vọng duy nhất của mình thôi, cậu mãi mãi đừng rời xa mình có được không?- hấn trầm tư nói; đúng vậy hấn không có người thân, không gia đình, thậm chí không có kí ức, người mà hấn hoàn toàn tin tưởng chỉ có nó thôi

Nó nghe hấn nói vậy thì đành im lặng không biết nói gì. Nếu như lúc này là 1 người khác thì nó sẽ cho người đó 1 trận rồi bỏ đi. Nhưng mà đối với hấn thì nó không thể làm vậy được, hấn không có kí ức đã rất đáng thương rồi nó làm sao nỡ ra tay được

Nó suy nghĩ 1 hồi quay lại thì hấn đã ngủ mất tiêu. Chắc là do uống nhiều rượu nên hấn mới ngủ mau như vậy, tuy hấn đã ngủ rồi nhưng vẫn cứ ôm lấy nó dường như không muốn cho nó đi. Nó dờ khóc dờ cười không biết phải làm sao mới phải

Hấn ngủ rất say, hơi thở đều đều, gương mặt không chút lo âu mà lại có 1 chút hồn nhiên như 1 đứa trẻ. Thấy hấn ngủ yên bình như vậy nó cũng không

nở đánh thức hấn

Nó suy nghĩ 1 hồi thì ngủ luôn lúc nào không biết, giường của hấn tuy không lớn lắm nhưng cũng đủ cho 2 người ngủ. Hai người nhanh chóng chìm vào mộng đẹp

_____ Sáng hôm sao _____

Trong phòng hấn, tấm rèm cửa sổ bị hở 1 góc, những tia sáng buổi sớm chiếu vào làm nó và hấn phải tỉnh giấc. Sau khi nó thức thì thấy nó đang ngủ chung với hấn còn bị hấn ôm vào lòng nữa chứ. Nó vội vàng xuống giường rồi chạy nhanh về phòng mình

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50

Nó chạy về phòng rồi đóng cửa lại, trên mặt hiện lên 1 tầng hồng hồng nhìn rất quyến rũ. Nó bực tức mắng mình sao dễ dãi vậy chứ, không nói đúng hơn là sao nó lại dễ dãi với hấn vậy chứ. Không hiểu sao đối với hấn nó lại rất dễ mềm lòng, hấn chỉ mới nói mấy câu thì nó đã đồng ý ờ lại rồi. Rõ ràng là lúc đó hấn say rượu nên nói vậy nhưng sao nó lại hòa theo luôn chứ? Nó ngồi 1 hồi thì thấy đã sắp tới giờ đi học, nó vội đi mở tủ lấy đồng phục rồi vào trong thay đồ. Một lúc sau nó đi ra, vẫn bộ đồng phục thường ngày và trên mặt vẫn đeo 1 chiếc kính. Nó lại gương soi thì thấy có 1 chút gì khác khác, nguyên nhân là do mặt nó vẫn còn hồng hồng, nó tự nhủ phải bình tĩnh lại mới được

Nó đi xuống lầu thì đụng mặt ngay hấn. Không khí bỗng trở nên vô cùng ngưng ngập. Hấn vẫn như thường ngày mặc đồng phục trường, mang giày thể thao, đội mũ lưỡi trai nhưng nó vẫn cảm thấy không quen sao đó

Nó vội đi nhanh ra khỏi nhà phá tan bầu không khí kì quái này. Nó vội đi lấy xe rồi chạy đến trường, thậm chí không thèm đợi hấn đi chung

Hành động của nó khiến hấn rất tức cười nhưng cũng không biết làm sao cho phải, hấn đành phải đón taxi tới trường

~~~~~*Trước cửa học viện Star School~~~~~

Nó vào trường liền đi gửi xe rồi đi nhanh vào trường. Nó vừa đi 1 lúc thì bỗng có tiếng kêu to của 1 NS

_ Nhìn kia, anh Khánh kia tụi bây

Nữ sinh đó vừa nói lập tức cảm đám nữ sinh xung quanh đó liền ủa ra cổng trường

Nó nhìn thì thấy hấn từ taxi bước xuống, vẫn vẻ mặt trầm lặng và quần áo phụ kiện đơn giản như thường nhưng không hiểu sao lại cuốn hút nhiều nữ sinh như vậy. Thật ra thì tình trạng này diễn ra rất thường xuyên, lúc trước thấy nó đi chung với hấn thậm chí mấy nữ sinh đó còn hâm dọa nó nữa chứ nhưng nó cũng không phải dạng vừa gì đâu mà chịu để cho người ta ức hiếp mình

Nó nhanh chóng đi nhanh vào lớp không thèm để ý nữa, hấn được mấy nữ sinh đó để ý thì kệ hấn liên quan gì tới nó chứ

Ở đây thì hấn bị 1 đám nữ sinh vây quanh không biết phải làm sao. Thấy nó bỏ đi hấn định mặc kệ xông ra thì bỗng 1 chiếc BMW và 1 chiếc Lamborghini chạy đến trường

Trên xe Hào và Vũ cùng nhau bức xuống làm mấy nữ sinh lại thêm 1 phen ngỡ ngẩn

_ 'Nhìn kia là Chí Hào và anh Vũ'

_ 'Không ngờ hôm nay được gặp 3 hotboy trường mình cùng 1 lúc luôn'

_ 'Anh Khánh vẫn là tuyệt nhất, em yêu anh'

_ 'Chí Hào, em cũng yêu anh'

_ 'Thiên Vũ em cũng rất yêu anh, anh làm bạn trai em nha'

(*t/g: ọe, mấy bà này đại trai thấy ớn)

Hàng loạt lời tỏ tình, trái tim bắn về phía hấn, Hào và Vũ. Ba người bỗng có cùng 1 suy nghĩ "bây giờ phải chạy trước cái đã mọi việc tính sau". nghĩ vậy 3 người liền co chân chạy lẹ lên lớp

---

Lên tới lớp hắn vội nhìn xung quanh nhưng vẫn không thấy nó đâu, chỉ thấy Tuyết đang ngồi đọc truyện tranh

_Hi, 3 người làm gì mà thờ như bị bệnh sắp chết vậy- Tuyết ngược mặt lên thì thấy 3 người mồ hôi chảy ròng ròng, há hốc mồm mà thờ

_Chuyện này so với bị bệnh nằm 1 chỗ trên giường còn dễ sợ hơn nữa, cậu không biết đâu- Vũ khoa trương nói

_Minh cảm thấy con gái trường này ngày càng đáng sợ rồi đó- Hào lắc đầu nói

_Lần sao các cậu tới trường nhớ lấy khẩu trang, mắt kính che mặt lại- hắn suy nghĩ rồi đưa ra lời khuyên thực tế

Hào và Vũ nhìn nhau rồi cùng gật đầu tán thành ý kiến của hắn

_____ Ở nhà vệ sinh nữ _____

_Alo, chào thầy- nó lấy điện thoại ra gọi cho thầy

_ "Có chuyện gì vậy?"- tiếng trầm thấp của 1 người đàn ông vang lên

_Thầy à lúc trước con có gặp 1 tên sát thủ của bang Hắc Long nhưng con chưa kịp thủ tiêu tên đó, con báo cho thầy biết trước để đề phòng bọn chúng điều tra tới chỗ thầy- nó cực kì bình tĩnh nói, giọng điệu không chút lo lắng như chỉ là muốn thông báo thôi

_ "Ta biết rồi, con cẩn thận"- thầy nó nhắc nhở

_Con biết- nó lạnh nhạt phun ra 2 chữ rồi cúp máy

Nó bỏ điện thoại vào túi, đi ra khỏi nhà vệ sinh rồi đi nhanh vào lớp

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Rắn Độc Trở Lại- Giờ Học Bơi

Nó vào lớp ngồi rồi tới bàn ngồi xuống, nhìn qua thì thấy hắn đang đọc sách. Nó liền nhích ghế ra xa để tránh tiếp xúc với hắn trong tình trạng này. Một lúc sau thì tiếng chuông vào học cũng vang lên. Cô giáo lập tức bước vào, đi sau cô còn có 2 người con gái. Cả lớp thấy thế liền ồ lên:

_Mai Phương, Ái Lệ

Nó nhìn thấy 2 người đó chẳng những không ngạc nhiên mà còn cười 1 cách quý dị "Cuối cùng cũng xuất hiện rồi sao"

Thật ra thì lúc trước 2 á đó chẳng những hâm dọa nó mà còn dám mướn người chặn đường định đánh nó nữa chứ (*snow: ai quên thì xem lại chương 22). Nó đã nhịn hết nổi rồi, liền kêu Shin cử người dạy cho 2 á 1 bài học nhẹ. Nên hơn 1 tháng nay 2 nhỏ đó phải nằm trong bệnh viện

Hai nhỏ đó trở lại vẫn không khác gì lúc trước, bề ngoài thì tươi cười nhưng ánh mắt nhìn nó và Tuyết thì lại ác độc căm tức. Nó thấy vậy ý cười lại càng rõ ràng, hình như bài học lần trước vẫn còn nhẹ quá thì phải

_Từ bây giờ bạn Lệ lớp B sẽ chuyển qua lớp chúng ta, mong các em giúp đỡ bạn nha- cô giáo thấy mọi người ngạc nhiên liền lên tiếng giải thích

Cả lớp nghe vậy liền ồ lên, 1 số ít vì thích còn 1 phần vì rất ghét nhỏ Lệ. Nhỏ Lệ là đàn chị trong trường này lại là cháu của hiệu phó nhưng tính của nhỏ đó rất chanh chọe, đáng ghét nên rất nhiều người không ưa

_Hai em muốn ngồi ở đâu?- cô giáo quay sang 2 á đó hỏi

_Chỗ đó- 2 nhỏ đồng loạt chỉ về hướng của hắn và Hào

_Xin lỗi các em chỗ đó có người ngồi rồi nên phiền hai em ngồi chỗ cuối đi nha- cô giáo khó xử lên tiếng

Hai nhỏ tuy không tình nguyện nhưng cũng phải đi xuống bàn cuối ngồi. Lúc đi ngang qua bàn Vũ nhỏ Phương bỗng đứng hình tại chỗ, còn nhỏ Lệ cũng phải 1 phen kinh ngạc. Không ngờ 2 nhỏ vắng mặt hơn 1 tháng nay thì trong trường lại xuất hiện thêm 1 hotboy nữa, sắc đẹp của người này lại không

thua gì Hào

_ Cho mình hỏi, tụi mình có thể ngồi đây được không vậy?- nhỏ Phương lên tiếng làm quen trước

_ Xin lỗi, mình quen ngồi 1 mình rồi nên không muốn ngồi chung với người khác- Vũ lịch sự trả lời nhưng thật ra đang cố tình đuổi khéo

Hai nhỏ đương nhiên là hiểu được ý của Vũ liền hậm hực đi về chỗ của mình

Cô chủ nhiệm thấy lớp đã ổn định liền đi ra ngoài

Một lúc sau giáo viên bộ môn vào rồi dẫn cả lớp đi ra hồ bơi học. Khu học bơi của học viện là 1 khu vực hồ nhân tạo rộng lớn được dạy bởi các huấn luyện viên chuyên nghiệp ở trong nước (có 1 số ít là người nước ngoài)

Tối nơi mọi người liền đi vào phòng thay đồ để thay đồ tắm chuẩn bị học

Một lúc sau nó bước ra khỏi phòng thay đồ, trên người nó đã thay bộ bikini màu đen. Nó vừa bước ra thì mấy nam sinh đã nhìn chăm chăm vào nó không rời mắt được. Tuy gương mặt nó do đeo kính nên không đẹp lắm nhưng vóc dáng thì lại chuẩn đến từng cm, khi mặt đồ tắm thì lại lộ ra những đường cong quyến rũ khiến mấy boy xung quanh nhìn muốn chảy nước luôn

Tuyệt thì khỏi phải nói, cô mặc trên người bộ bikini màu hồng nhạt, tuy cô không kiêu sa bằng nó nhưng sắc đẹp của Tuyệt cũng thuộc loại tuyệt mỹ và lại còn pha thêm 1 chút thuần khiết đáng yêu. Bao nhiêu đố thôi cũng đủ làm mê một người khác rồi

Nó và Tuyệt ra tới hồ bơi thì thấy hấn, Vũ và Hào đứng gần đó. Ba người mặc cùng 1 kiểu quần bơi bó sát tới nửa đầu gối màu đen nhập khẩu từ Australia. Trên người 3 người hiện ra vóc dáng hoàn hảo với cơ bắp rắn chắc mà gọi cảm

Xung quanh đó các nữ sinh luôn dùng ánh mắt say mê nhìn chăm chăm vào 3 người

Hấn không thèm quan tâm đến những cặp mắt đó, hấn cứ nhìn nó. Thấy trên người nó chỉ mặc 1 bộ bikini mỏng manh, lại thấy ở xung quanh có nhiều nam sinh nhìn nó là hấn muốn nổi điên lên rồi

Hấn nhanh đi lấy 1 cái khăn tắm gần đó rồi chạy tới chỗ nó khoác khăn lên cho nó, che lại những chỗ cần che

_ Cậu khoác lên đi- hấn nhìn nó nói, không đợi nó trả lời thì hấn đã bỏ đi lại chỗ 1 đám nam sinh gần đó- Các cậu còn dám nhìn nữa tôi móc mắt các cậu đó

Giọng của hấn tuy không lớn lắm chỉ vừa đủ cho những người kế bên nghe nhưng trong giọng điệu lại lạnh lẽo như ở Nam Cực và lại có ý cảnh cáo rõ ràng

_ Đây là gì mà dám ra lệnh cho tụi tao?- nam sinh 1 lên tiếng nói, tuy nam sinh đó bị khí thế của hấn dọa sợ nhưng cậu ta không thể thua cái tên học sinh nhận học bổng này được

_ Nếu tụi bây đã không muốn nhẹ nhàng thì tao sẽ cho tụi bây nếm mùi- hấn không nhịn được nữa rồi, hấn nhất định phải dạy cho mấy tên này 1 bài học mới được

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Giờ Học Bơi Sóng Gió (1)

_ Đây mới là người phải nếm mùi đó- nam sinh 1 khinh thường nói _ Vậy tụi bây dám làm gì tao, làm thử coi- hấn thách thức giọng nói đầy khinh bỉ

_ Đây được lắm- nam sinh tức tối nói, bây giờ ở đây có thầy giáo nên tụi đó đúng là không thể làm gì hấn được

_ Nếu mày có giỏi thì đi theo bọn tao- nam sinh 2 lên tiếng

_ Được thôi- hấn cười nửa miệng

Hấn lập tức đi theo đám nam sinh đó, thật ra hấn cũng có ý này nãy giờ rồi. Ở đây có thầy giáo nên không thể ra tay được

_ Cậu đi đâu đó?- nó đột nhiên bước tới

_ Minh xử lí việc này cái đã- hấn nói cực kì bình tĩnh

_ Xử lí, cậu đang định đi đánh nhau thì có- nó lạnh nhạt nói nhưng thật ra đang rất tức giận

_ Tại mấy tên đó không muốn nói chuyện đằng hoàng thôi- hấn ngang ngược nói

_ Cậu.- nó đúng là bó tay với hấn luôn mà

_ Yên tâm, 10 phút nữa mình sẽ về ngay- hấn nói rồi bỏ đi

Hấn đi theo bọn kia mà không chút chú ý ở sau có 1 người đang đi theo. Nhỏ Lệ đang đi bỗng nhiên thấy hấn đi theo 2 người kia nên nhỏ đi theo xem thử

Hấn theo bọn đó tới 1 nơi cũng khá vắng vẻ cách hồ bơi không xa lắm. Hấn cười lạnh, nhưng mà hình như hấn cảm thấy có người đang theo dõi mình này giờ

_ Mày cũng gan lắm, dám 1 mình tới đây-nam sinh 1 lên tiếng

_ Chưa có gì mà tao không dám- hấn cười lạnh nhạt nói

_ Mày mạnh miệng lắm- nam sinh 2 hàm hừ nói

_ Cờ tụi bây thì tao có gì phải sợ- hấn mỉa mai nói

_ Mày dám- nam sinh 1 nói rồi chuẩn bị giáng 1 cú đấm vào mặt hấn

Nhỏ Lệ đứng cách đó không xa cũng không trách khỏi hốt hoảng, liền quay mặt đi chỗ khác không dám nhìn. Một lúc sau vẫn không nghe thấy 1 tiếng kêu đau nào, quay lại thì thấy hấn đang nắm chặt tay nam sinh kia. Bỗng tiếng "rắc rắc" vang lên, hấn buông tay nam sinh ra, tên đó liền đau đớn kêu 1 tiếng

_ Mày có sao không vậy?- nam sinh 2 đi tới đỡ nam sinh 1 lên

_ Tay tao...-nam sinh 1 đau đớn nói

_ Gãy rồi-hấn nói như không có chuyện gì xảy ra- Còn không rút

Hấn lớn tiếng nói, hai nam sinh đó sợ quá liền chạy lẹ. Nhỏ Lệ thấy hấn vậy cũng bị cuốn hút, hấn vừa rồi quả thật rất MAN

_ Còn không ra đây- hai tên kia đi khỏi hấn liền lên tiếng

_ Anh Khánh- nhỏ Lệ đi ra nhỏ nhẹ nói khác hẳn với thái độ thường ngày

_ Cô theo tôi làm gì- hấn lạnh nhạt nói

_ Em lo cho anh mà- nhỏ Lệ nũng nịu nói, trên người nhỏ mặc đồ tắm màu đỏ chói chang cổ tình khoe ra thân hình của mình

_ Tôi không cần- hấn lạnh lùng nói rồi nhanh chóng bỏ đi

Nhỏ Lệ ngờ ngác đứng đó nhìn hấn đi khỏi, Khuôn mặt nhỏ liền vì tức giận mà trở nên vằn vện khó coi. Nhỏ không cam tâm chịu thua như vậy

---

Ở chỗ hồ bơi, nó lo lắng nên không xuống bơi. Nó thừa biết lúc hấn nóng giận lên thì sẽ đáng sợ thế nào, 2 tên công tử bột kia đâu phải là đối thủ của hấn. Sợ là nếu hấn ra tay quá nặng thì sẽ có án mạng

_ Cậu suy nghĩ gì vậy?- hấn đột nhiên xuất hiện sau lưng nó

_ À không có gì-nó hơi giật mình

_ Sao cậu không xuống bơi- hấn thắc mắc hỏi

_ Không thích- nó thản nhiên nói rồi đi lại chỗ ghế tựa ngồi xuống, hấn cũng lại ngồi ghé kế bên

_ Hân à- bỗng có tiếng gọi của Tuyết- Của cậu nè

Tuyết cầm 2 cây kem rồi đưa cây kem socola cho nó

_ Cảm ơn- nó nhận lấy rồi cắn ăn

Tuyết cũng cầm cây kem hương dâu sữa ăn 1 cách ngon lành. Hấn ngồi kế bên bỗng lắc đầu, Mấy thứ đồ ngọt này hấn ăn thấy ngán muốn chết vậy mà sao tụi con gái lại ăn nhìn ngon tới vậy chứ

_Nè Khánh ra bơi đi- Vũ gọi

_Chờ mình chút- hấn trả lời rồi cùng ra bơi với Vũ và Hào

Hấn cùng Vũ và Hào 3 người tung hoành trong hồ bơi, thu hút rất nhiều ánh mắt của mọi người nhất là mấy girl. Nó và Tuyết thì ngồi ăn kem ở trên ghế tựa gần hồ bơi

_Tụi bây trách ra coi- nó và Tuyết đang ngồi vui vẻ thì có 1 giọng nói chảnh chọe vang lên

Nó ngược mặt lên thì thấy đó là nhỏ Phương

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Giờ Học Bơi Sóng Gió (2)

_Ghế này đâu phải là của cô- Tuyết thẳng thắn nói _Nhưng ghế này là tao ngồi trước- nhỏ Phương cố tình gây sự

_Cô tưởng cô là chủ cái học viện này sao- Tuyết khinh thường nói

_Vậy này tưởng mày là ai mà dám ăn nói vậy hả?- nhỏ Phương trừng mắt nhìn Tuyết

_Tôi là con gái của chỉ tịch Hoàng Khải Thành, ba tôi là 1 trong 5 vị cổ đông lớn nhất ngôi trường này được chưa- Tuyết thách thức nói

_Mày...-nhỏ Lệ cứng họng không nói gì được

Nó nãy giờ chỉ ngồi xem trò vui coi thử Tuyết sẽ đối phó như thế nào với nhỏ đó. Quả nhiên Tuyết đã không làm cho nó thất vọng nhỏ Phương không nói gì được luôn

Tuyết thấy nhỏ Phương như vậy liền vui vẻ bước đi. Bỗng nhiên nhỏ Phương đột nhiên xông tới đẩy Tuyết 1 cái. "Bùm" 1 tiếng, Tuyết bị rơi xuống hồ bơi

Hành động của nhỏ quá nhanh khiến nó đang ngồi nên không kịp phản ứng; hấn, Hào và Vũ cũng ngây người

(*snow: lưu ý bạn Tuyết nhà ta không biết bơi nha*)

_Chát- nó tức giận đi tới giáng vào mặt của nhỏ ta 1 cái tát mạnh rồi quay sang cổ bọn hấn- Mau cứu cậu ấy nhanh lên

Hào và Vũ nghe vậy liền nhanh chóng phóng xuống hồ bơi. Tuyết ở trong hồ bơi liên tục giãy dụa, 1 lúc sau thì hoàn toàn mất sức rồi chìm xuống

Hào thấy Tuyết bị chìm xuống thì tốc độ liền nhanh như tên bắn bơi tới rồi lặn xuống kéo nó lên. Hành động của Hào khiến Vũ cũng phải bất ngờ. Bình thường Hào vốn không bơi lại cậu nhưng lúc Tuyết gặp chuyện cậu ấy có thể bất chấp mọi việc

Mọi người thấy Tuyết đã được kéo lên liền thở phào nhẹ nhõm

Hào đặt Tuyết xuống, lấy tay ấn lên ngực cô tòi củi xuống hồ hấp nhân tạo cho Tuyết. Khi vừa chạm đến môi cô Hào cảm thấy như có 1 dòng điện chạy qua khiến cậu run nhẹ 1 cái. Hào nhanh chóng bắt mình phải tỉnh táo lại đây là vì cứu Tuyết cậu không được suy nghĩ bậy bạ

Vũ đứng kế bên đã nhìn thấy hết 1 màn này. Vũ nhìn Hào bằng ánh mắt khác thường, vẫn là đôi mắt trầm tĩnh ưu nhã, nhưng ẩn sau chính là 1 ngọn lửa giận đang bốc cháy ngùn ngụt

Mấy nữ sinh thì hò hét, ai cũng mong người té xuống nước là mình thì tốt biết mấy (*mơ à*). Nhỏ Phương thì bị nó tát cảm thấy rất tức giận, sau khi nhìn thấy 1 màn này nữa thì càng tức giận muốn giết người

Một lúc sau Tuyết từ từ mở mắt ra, đập vào mặt cô là khuôn mặt lo lắng của Hào

_Chuyện gì vậy?- Tuyết nặng nề nói

_ Cậu bị cô ta đẩy xuống nước đó- nó hất mặt về phía nhỏ Phuong đang đứng, lập tức mọi người liền ồ lên

_ Cậu có chứng cứ gì mà dám nói hả?- nhỏ Phuong thấy nó nói vậy liền phản bác

_ Chắc chắn là cô lúc đó chỉ có cô ở sau tôi thôi, Hân thì đang ngồi trên ghế nên không thể là cậu ấy được- Tuyết khẳng định

_ Thầy à, có thể mời cô ta lên phòng ban giám hiệu được rồi đó- Vũ nói 1 câu làm nhỏ Phuong xanh cả mặt

_ Chuyện này- thầy giáo khó xử, dù gì nhỏ Phuong cũng có quan hệ họ hàng với thầy hiệu phó nếu làm lớn chuyện thì sẽ rất khó coi

_ Thầy à, chuyện này nếu giải quyết không tốt, truyền đến tai chủ tịch Hoàng thì sẽ rất khó coi đó- Vũ cười nhắc nhở nhưng lại mang theo hàm ý cảnh cáo rõ ràng

_ Được rồi, Mai Phuong mời em đi theo tôi-thầy giáo suy nghĩ 1 hồi liền nói dù gì cũng không thể đắc tội với chủ tịch Hoàng được

Nhỏ Phuong nghe vậy chỉ đành đi theo thầy giáo lên phòng ban giám hiệu. Trước khi đi không quên ném cho nó và Tuyết 1 cái nhìn ngoan độc

Sau khi nhỏ Phuong đi, nó liền đỡ Tuyết đến chỗ ghế ngồi. Mọi người trong lớp cũng tản ra tiếp tục xuống hồ bơi. Nó, hân, Hào và Vũ thì lại chỗ Tuyết xem cô có bị gì không

_ Cậu không sao chứ?- Vũ lên tiếng trước

_ Không sao, chỉ thấy hơi mệt chút thôi- Tuyết cười trả lời- À mà lúc này ai cứu mình vậy

_ Người này nè- hân chỉ vào Hào

_ Cảm ơn cậu nha- Tuyết lịch sự nói dù gì Hào cũng là người cứu cô lúc này

_ Cậu ấy còn hô hấp nhân tạo cho cậu nữa đó- Vũ nói 1 câu làm Tuyết đang vui vẻ bỗng trở nên cứng đờ

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Chương 54

_ Cái gì, hô... hô hấp nhân tạo hả?- mặt Tuyết đỏ bừng_ Đúng vậy cả lớp đều thấy mà- Vũ vô tội nói

_ LƯU CHÍ HÀO, SAO CẬU DÁM HẢ?- Tuyết lập tức quên đi mệt mỏi cùng biết ơn Hào, đứng lên rượt cậu chạy vòng vòng

_ Mình chỉ muốn cứu cậu thôi mà- Hào vừa chạy vừa biện minh

_ Ai cần cậu cứu kiểu đó chứ, đó là nợ hôn đầu của tôi cậu biết không hả?- Tuyết mặt kệ Hào nói gì cũng không chịu tha cho cậu

Vũ thấy vậy liền không nhịn cười được, tuy lúc này cậu thật sự giận vì Hào cứu Tuyết trước cậu. Nhưng bây giờ thấy Hào bị như vậy cậu thực sự cảm thấy an ị vì lúc này người cứu Tuyết không phải cậu, nếu không người bị rượt đánh chắc sẽ là cậu rồi

Nó và hân thấy Hào bị Tuyết rượt chạy tới thất điên bát đảo liền cảm thấy tội nghiệp cho Hào. Hai người này thật giống như con nít vậy không biết lúc nào mới trưởng thành được đây

~~~~~*Biệt thự Lưu gia~~~~~

Hôm nay Di không đến tập đoàn mà ở nhà làm việc. Lúc trước cô lúc nào cũng phải ở tập đoàn làm việc vì công việc quá bận rộn. Nhưng không hiểu sao mấy ngày trước Hào ở trước mặt cô nói là muốn giúp cô

Mới đầu Di thật sự không tin vì nghĩ Hào ham chơi như vậy làm sao chịu giúp cô chứ, nhưng không ngờ Hào thực sự lấy những tài liệu dự án mới của tập đoàn và làm rồi giao cho cô

Nó thật Di cũng rất vui vì đứa em này cuối cùng cũng chịu làm việc để tiếp quản sự nghiệp của ba rồi. Mấy ngày nay thực sự Hào làm rất tốt, ngoài giờ

đi học ra thì thời gian còn lại đầu ở nhà làm việc. Nhờ vậy nên Di cũng không còn bận rộn như lúc trước nữa, có thể đem việc về nhà làm chứ không còn ở tập đoàn thường xuyên nữa

_Ting- đột nhiên có tiếng chuông cửa vang lên cắt ngang suy nghĩ của Di

Người hầu trong nhà liền đi ra mở cửa. Một lúc sau thì có 1 người hình như là nhân viên giao bưu phẩm bước vào nhà

_Chào cô, làm phiền cô kí xác nhận- nhân viên đưa cho Di 1 hộp quà màu hồng bằng giấy cỡ lớn

Di kí vào, nhận lấy gói quà rồi kêu người đưa người nhân viên đó ra ngoài

Di cầm hộp quà, thắc mắc không biết là ai tặng. Di cẩn thận mở ra xem thì thấy bên trong là 1 bó hoa hồng xanh gồm 12 bông hoa, ở giữa bó hoa có thắt 1 chiếc nơ bằng vải lụa tím

Di vui vẻ lấy bó hoa ra, Di rất là thích loài hoa này. Di thực sự không biết là ai đã tặng cho cô bó hoa này nhưng cô muốn cảm ơn người đó

Di lấy hoa ra thì bỗng thấy ở dưới có 1 tấm thiệp màu trắng, cô thắc mắc liền mở ra coi thử

"Chí Di à, mấy ngày nay tôi quá bận nên không đến tìm cô được, bó hoa này coi như lời xin lỗi nha

Kí tên

Hạo Minh"

Di bỗng cười lên, anh chàng này thực là dễ thương quá mà, cô vốn đâu có giận vì anh không tới đâu mắc gì phải tặng hoa xin lỗi chứ

Di cười rồi đi lên phòng lấy 1 cái bình cắm hoa bằng thủy tinh tím. Cô vốn rất thích màu tím nhạt nên đồ vật của cô đều có màu này hết

Di đi xuống rồi lấy hoa Minh tặng cắm vào bình hoa. Không biết Minh vì sao lại biết cô thích hoa hồng xanh mà tặng chứ. Nói thật cô thực sự rất vui vì gặp được Minh anh đúng là người luôn hiểu cô nhất

~~~~~

~~~~~*Một bệnh viện lớn ở Los Angeles~~~~~

Ở trong phòng đặc biệt của bệnh viện, 1 cô gái với khuôn mặt xanh xao, trên người cắm đầy kim với ống truyền dịch. Bỗng ngón tay cô đột nhiên cử động nhẹ

_The doctor, she was conscious (bác sĩ, cô ấy đã có ý thức)- 1 y tá tóc vàng nói bằng tiếng anh

_She was im come for 2 years, I thought she did not awake again (cô ấy đã hôn mê 2 năm, tôi cứ nghĩ cô ấy không tỉnh lại nữa)- bác sĩ vui mừng nói

Mọi người trong phòng bệnh lúc này đều rất vui vẻ. Họ cứ nghĩ cô gái kia sẽ sống thực vật suốt đời chứ, không ngờ ý chí sống của cô lại mạnh mẽ đến vậy. Đây đúng là kì tích mà

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Đến Thăm Cô Nhi Viện

~~~~~*11:00. Tại nhà nó~~~~~Hôm nay buổi chiều lớp nó được nghỉ nên nó với hân cùng nhau đi đến cô nhi viện tặng quà cho trẻ em ở đó. Thật ra nó làm thiết kế nên cũng kiếm được rất nhiều tiền. Phần lớn thì nó để dành trong sổ tiết kiệm còn 1 phần nhỏ thì nó thường lấy đi mua quà cho trẻ em ở cô nhi viện

Nó sắp xếp xong thì liền vào phòng thay đồ, hân cũng đi chuẩn bị. Một lúc sau nó bước ra, khác với phong cách thường ngày trên người nó mặc 1 chiếc áo cánh dài bằng vải voan trắng, quần jean bó sát, chân mang giày búp bê màu xanh biển nhạt

Hân thì mặc áo pull trắng, quần jean đen đối lập nhưng lại rất đẹp mắt

Nó và hân lấy quà ra để ngoài taxi rồi cùng đi đến cô nhi viện

~~~~~*Cô nhi viện Childhoods~~~~~

Nó và hấn vừa bước vào trong cô nhi viện thì bỗng có mấy đứa trẻ chạy ồ lại

_Chị Hân, chị tới rồi- 1 cô bé lên tiếng

_Chị Hân ơi, sao lâu quá rồi chị mới tới thăm tụi em vậy- 1 cậu bé nói

_Chị xin lỗi, chị bận nhiều việc quá- nó cười nhẹ trả lời

Nó và tụi nhỏ cùng nói chuyện vui vẻ, tuy giọng điệu nó không ngọt ngào lắm nhưng lại có chút ấm áp và cũng rất dễ nghe. Lúc ở cô nhi viện nó cảm thấy rất thoải mái, bọn trẻ ở đây rất hồn nhiên không có chút lo lắng gì hết

Đang nói chuyện bỗng có 1 đứa trẻ bỗng nhìn hấn

_Chị ơi, anh này là ai vậy chị- cô bé thứ nhất nói

_À, anh đó là - nó chưa nói hết câu bỗng có 1 đứa trẻ lên tiếng trước nó

_Anh đó là người yêu của chị phải không chị- cô bé thứ 2

Lập tức cả đám nhóc liền quay sang hấn

_Dạ chúng em chào anh ạ

_Hahaha- nghe tụi nhóc nói vậy hấn chỉ biết cười trừ chứ không biết làm sao, nếu hấn mà dám nói phải đảm bảo nó sẽ giết hấn

_Anh ấy không phải...- nó vội vàng lên tiếng giải thích nhưng chưa nói hết câu thì

_Chị ơi, anh ấy đẹp thiệt đó- cậu bé thứ nhất lên tiếng hoàn toàn không nghe nó giải thích

_Đúng đó chị anh ấy rất xứng với chị- cô bé thứ 2 nói

_Chị Hân của chúng ta đẹp như vậy nên chỉ có anh ấy mới xứng với chị thôi- cậu bé thứ 2 triết lý giảng đạo

Nó nghe xong đành lắc đầu bó tay với cái đám tiểu quỷ này mà, không chịu nghe giải thích gì hết. Còn hấn thì bây giờ vui khỏi phải nói, tuy nó không chịu nhận nhưng ở trong mắt đám nhóc này hấn đã là người yêu của nó rồi

_Anh ơi, anh tên gì vậy- cô bé thứ nhất hỏi hấn

_Anh tên là Bảo Khánh- hấn nhìn cô bé cười nhẹ

_Anh ơi lớn lên em cũng muốn có người yêu đẹp như anh vậy- cô bé đó nói rồi cười hi hi

_Hấn nghe thấy cô bé nói vậy thì xoa đầu cô bé nhếch môi cười, cô bé này đúng là đáng yêu quá mà

_Có chuyện gì vậy các con?- 1 vị sơ đi ra hỏi

_Chị Hân tới rồi sơ ơi- cô bé đang nói chuyện với hấn bỗng quay lại nói lớn

_À, con tới rồi hả Hân- vị sơ hiền từ nói

_Dạ, thưa sơ- nó lễ phép nói

_Hôm nay con dẫn theo bạn tới à- vị sơ đó quay sang hấn nói

_Dạ- nó chân chừ trả lời

_Anh ấy là người yêu của chị đó sơ- cậu bé thứ 2 lí lắc nói

_Các em còn dám nói nữa chị sẽ không cho quà các em đâu- nó biết giải thích vô dụng liền chuyển sang uy hiếp

Quả nhiên bọn trẻ liền im lặng không dám nói nữa. Hấn thì liền đi ra lấy quà vào. Bọn trẻ thấy những gói quà xanh xanh đỏ đỏ thì 2 mắt liền sáng lên

_Nào các con, chúng ta cùng vào chia quà đi- sơ mỉm cười lên tiếng

Mấy đứa trẻ nghe vậy liền nhanh chạy vào trong chuẩn bị nhận quà. Nó và hấn cũng đem quà vào trong phát cho bọn trẻ

_Nào các con xếp hàng đi- sơ nói

_Dạ- đám nhóc liền nhanh chóng đi xếp hàng rồi chia cho mỗi đứa 2 gói quà: 1 gói lớn, 1 gói nhỏ, ở trong gồm bánh kẹo và đồ dùng học tập. Sau khi chia quà xong thì tụi nhỏ liền hớn hờ đi mở quà xem bên trong là gì

Xong việc hấn liền bị bọn trẻ vây quanh rồi kéo hấn đi chơi chung. Hấn cũng không có phản đối, nói thật lòng bọn nhóc ở đây rất dễ thương đứa nào cũng như thiên thần nhỏ vậy

Nó thì cùng sơ vào trong làm bữa xế cho bọn nhóc. Hai người (nó và hấn) dường như không còn xa cách nhau nữa, có lẽ hấn phải cảm ơn bọn nhóc đó rồi

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Hẹn Ở Bar

~~~~~*Nhà nó~~~~~Nó và hấn về đến nhà thì cũng đã 5h chiều. Nó định vào phòng nghỉ thì bỗng điện thoại nó reo lên:

_Alo- nó bắt máy

_ "Hân à, cháu có rảnh không?"- là giọng của chủ tịch tập đoàn SL

_ Cũng không có việc gì bận hết thưa cô- nó nói

_ "Vậy cháu đến tập đoàn SL 1 chuyến đi, ta cần cháu cho ý kiến và chỉnh sửa 1 số mẫu thiết kế mới"- chủ tịch nói

_ Dạ, cháu đến ngay- nó cúp máy rồi đi ra ngoài

Nó vừa đi ra tới cổng thì nghe tiếng của hấn

_ Cậu đi đâu vậy?- hấn hỏi

_ Tôi đi ra ngoài 1 lúc- nó thản nhiên trả lời

_ Vậy cậu nhớ về sớm nha, tôi cũng phải đi làm rồi- hấn nói rồi vội vàng đi tới tiệm cafe

Nó cũng đón taxi đi tới tập đoàn SL

~~~~~

~~~~~*Bar Devil~~~~~

Di đi tới nơi vội đi gửi xe rồi đi vào trong. Vừa bước vào thì Di đã bị tiếng nhạc sập sìn làm cho chóng mặt nhưc đầu.

Hôm nay Minh hẹn cô tới đây chơi, nhưng nói thật cô thật sự không quen với không khí ồn ào này. Tuy cô từng có 1 phần thời gian ở châu Âu, nhưng lúc ở đó cô chỉ cúi đầu vào việc học và việc của tập đoàn chỉ nhánh nên cô chưa bao giờ tới mấy nơi này

Di nhanh đi tới ngồi ở ghế gần quầy. Cô vừa lại tới thì anh chàng phục vụ ở quầy liền ngơ ngẩn hết cả người

_ Người đẹp, cô uống gì nào- sau 1 lúc ngẩn người thì anh ta liền nhìn Di hỏi

_ Một ly cocktail Planter's Punch- Di cười nói

Anh phục vụ đó nghe Di nói liền vội vàng đi làm

Hôm nay Di thật sự rất đẹp, cô mặc váy bó sát màu tím ở ngoài có khoát thêm 1 chiếc áo khoát trắng, chân đi giày cao gót 7 phân màu đen. Cô vừa bước vào đã thu hút hơn phân nửa ánh nhìn ở đây

Một lúc sau phục vụ liền bung ly cocktail ra cho Di

Di cầm ly cocktail lên uống vừa chờ Minh. Mấy phút sau thì Di thấy Minh ở trong phòng vip của bar bước ra

_Minh- Di lên tiếng gọi

_Chỉ Di, cô đến rồi sao- Minh đi lại chỗ của Di đang ngồi

_Ừm, mà sao anh lại hẹn tôi ở chỗ này vậy- Di bắt đầu lên tiếng

_Chỗ này có gì không tốt sao- Minh nói như không có chuyện gì

_Ồn ào quá trời à- Di nói

_Hahaha, chẳng lẽ cô chưa từng tới nơi này sao- Minh cười nói

Bị Minh đoán trúng phóc, Di đành ngồi yên không biết nói gì

Thấy cô như vậy Minh đương nhiên cũng đoán ra câu trả lời

_Cô đúng là vẻ mặt này rất non nớt- Minh đánh giá nói

_Ai nói chứ, chẳng qua...chẳng qua...- Di ngập ngừng

_Chẳng qua là gì chứ- Minh tò mò

_Là vì tôi từ nhỏ đã được giáo dục rất nghiêm nên nếu có đi chơi cũng tới những nơi thanh nhã, lịch sự thôi. Ví dụ như bar đương cầm vậy đó- Di giải thích

_Haiz...cô với em cô sao mà khác nhau xa quá- Minh thở dài than vãn nói

_Bộ Hào thường hay đến đây lắm hả?- Di đột nhiên hỏi

_Đương nhiên- "Hào là phó bang chủ của Demond sao mà không thường đến đây được chứ" Minh nói thầm

_Còn anh cũng là khách quen ở đây phải không?- Di dùng thái độ kì lạ hỏi Minh

Minh không nói gì chỉ cười cho qua chuyện. Anh đương nhiên là phải tới đây, còn phải tới nhiều nữa là khác

_Anh David, có 1 việc cần anh giải quyết- 1 người mặc áo sơ-mi đen chạy tới nói

_Được rồi, tôi vào ngay-Minh điềm tĩnh đáp lại

Người đó nghe Minh nói vậy lập tức cúi chào rồi đi vào trong

Sau khi người đó đi xong Minh định tạm biệt Di thì thấy Di đang nhìn anh 1 cách kì quái

_Sao anh ta gọi anh là David vậy- Di tò mò

_Đó là biệt danh của tôi thôi- Minh cố tình che giấu- À thôi, tôi phải đi rồi

_Được rồi, anh đi đi- Di cười nói

Minh chào tạm biệt Di xong thì đi vào trong. Nói thật lúc này anh cảm thấy rất sợ. Vì 1 Di vốn là 1 cô gái tuy mạnh mẽ nhưng thật ra cô rất đơn thuần, nếu cô biết được thân phận trong bóng tối của anh không biết cô sẽ nghĩ gì về anh nữa

Xưa nay Minh vốn là người rất điềm tĩnh, anh chưa bao giờ thấy sợ với đầu gì, nhưng hôm nay không hiểu sao anh lại có cảm giác sợ hãi tới vậy

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Sóng Gió Đến (1)

~~~~~*Học viện Star School. 6h sáng~~~~~Hôm nay Hào cố tình đi sớm hơn bình thường để tranh thủ thời gian làm việc giúp chị. Hào vì nghe lời khuyên của Minh nên quyết định phải có trách nhiệm hơn với việc trong gia đình

Nhưng cậu đâu có ngờ công việc của tập đoàn lại nhiều như vậy chứ, mới mấy ngày mà cậu đã bị quay tới muốn nghẹt thở rồi. Bây giờ cuối cùng cậu cũng hiểu được lúc trước chị 2 ở Anh phải vất vả như thế nào rồi

Hào đang làm việc bỗng nhiên ngoài hành lang có tiếng giày cao gót "lạch cạch" đi tới

_Anh Hào- 1 tiếng nói điệu đà vang lên

Hào ngược mặt lên thì thấy nhỏ Phương đang đứng trước cửa lớp. Ánh mắt cậu bỗng hiện lên 1 tia khinh thường chán ghét

_Cô tới làm gì- Hào nói 1 cách thờ ơ, chẳng phải mấy ngày trước Hào đã báo hiệu trường chuyển 1 ả đó qua lớp khác rồi sao

_Em tới đây để gặp anh mà- nhỏ Phương cười ngọt ngào rồi bước vào

_Chúng ta có quen sao?- Hào liếc mắt khinh bỉ

_Kìa em là bạn gái anh mà- nhỏ vẫn mặt dày đeo lấy cậu

_ "Bạn gái", cô quá đề cao bản thân rồi- Hào cười trào phúng, cố tình nhấn mạnh 2 chữ "bạn gái". Cô gái này đúng là quá ảo tưởng mà, cô ta cùng lắm chỉ là đồ chơi qua đường của cậu thôi, bạn gái sao? Nằm mơ đi

_Sao anh lại nói vậy chứ- nhỏ Phương giả giọng khóc lóc, âm thanh bắt đầu thút thít

_Thôi cô đừng giả bộ nữa, không có ai xem đâu, mời cô đi cho- Hào lên tiếng đuổi thẳng, không chút thương tình

_Anh...- nhỏ Phương giận xanh mặt nhưng vẫn cố gắng giữ bình tĩnh

Bỗng nhiên ngoài hành lang truyền đến những tiếng bước chân. Trong mắt nhỏ Phương bỗng hiện lên 1 tia gian xảo. Nhỏ vội bước nhanh lại chỗ Hào, ôm chặt lấy cậu và hôn lên môi cậu

Hào lạnh nhạt định đẩy ra thì đúng lúc tuyết bước vào

RẦM

Tuyết cảm thấy như đầu cô sắp nổ tung tới nơi, Hào và cô gái đó...cô cảm thấy như không tin vào mắt mình. Bất giác mắt cô cũng đỏ lên, rốt cục cô bị sao vậy 'tim đau quá'

Hào thì có hết sức đẩy nhỏ Phương ra khiến nhỏ ngã Nhào xuống đất

_CÚT- Hào lớn tiếng quát

Nhỏ Phương không cam lòng nhìn Tuyết rồi chạy ra khỏi lớp học

_Minh và cô ta thật sự không có gì hết- Hào nhanh chóng tiến lên nắm lấy tay Tuyết giải thích

_Tại sao tôi phải quan tâm chứ- Tuyết lạnh nhạt hất tay Hào ra, thái độ thờ ơ như không có gì

_Cậu thật sự không có cảm giác gì sao?- Hào bi thương hỏi, 2 tay siết chặt lại

_Đúng vậy- Tuyết dối lòng làm như không có chuyện gì, nhưng khi cô vừa nói xong nước mắt thiếu chút nữa rơi xuống nhưng cô đã cố chặn lại

_Thì ra em không có tình cảm với tôi, có phải em thích người khác đúng không?- Hào bi thống nói

_Đúng đó, tôi thích người khác chứ không phải cậu- Tuyết nghẹn ngào, giọng nói cố kìm nén sự đau khổ trong lòng nhưng đáng tiếc Hào lại không nhận ra

_Vậy thì chút em hạnh phúc- Hào cười chua chát rồi liền đi ra khỏi lớp

Hào vừa đi thì Tuyết đã cảm thấy được mặt mình ước dầm. Những giọt nước mắt lần lượt chảy xuống không cách nào dừng lại được. Bả vai Tuyết run run cố gắng kìm nén lại tiếng khóc của mình nếu không cô sợ mình sẽ không kìm chế được mà khóc to lên

Nó và hân vừa bước vào thì liền bắt gặp Tuyết ngồi khóc nức nở. Nó thật không biết xảy ra chuyện gì có thể làm Tuyết thương tâm tới cỡ đó.

_Cậu bị sao vậy- nó ngồi xuống bên cạnh an ủi

_Hân ơi...hức...mình với Hào huhu....!@\$#%\$^\$\$%\$......- Tuyết vừa khóc vừa kể lại cho nó nghe

_Minh biết rồi cậu nín đi- nó ôm Tuyết vào lòng an ủi, nó thật không hiểu Hào đang nghĩ cái gì nữa

_Minh đi đây 1 chút- hần lúc này mới lạnh giọng lên tiếng rồi đi ra khỏi lớp

Nó thì cố dỗ cho Tuyết nín nhưng cô vẫn cứ khóc như muốn phát tiết hết nỗi đau trong lòng ra ngoài

_____ Phòng dụng cụ vật lý_____

....."Bóp...Xoảng...Bóp".....

Trong phòng dụng cụ hàng loạt âm thanh vang lên chứng tỏ đang có 1 cuộc đập phá (nặng)

Hào dùng sức đập hết những thứ có thể đập trong phòng, Phòng dụng cụ bây giờ đã trở thành 1 bãi chiến trường, đồ dùng bẽ nát vương vãi khắp phòng

Phát tiết hết nỗi giận trong lòng, Hào liền ngồi phịch xuống đất, lòng cậu cảm thấy đau quá. Tuyết là người cậu yêu thật lòng đầu tiên trong đời nhưng cô lại không yêu cậu

Bạn đang đọc truyện *Trái Tim Băng Được Đánh Thức* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.